

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการศึกษาเรื่อง "แนวคิดของกลุ่มบุคคลในภาครัฐ ภาควิชาชีพ และภาคประชาชน เกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์" ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์จากบุคคล 3 กลุ่ม อันได้แก่

- ภาครัฐ ซึ่งแบ่งเป็น กลุ่มนักการเมือง และกลุ่มข้าราชการ
- ภาควิชาชีพ เก็บข้อมูลจาก กลุ่มบรรณาธิการและผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์
- ภาคประชาชน แบ่งเป็น
- กลุ่มผู้มีอำนาจ ซึ่งได้แก่ กลุ่มบิดา-มารดา และกลุ่มครู-อาจารย์
 - กลุ่มผู้ตกอยู่ใต้อำนาจ ซึ่งได้แก่ กลุ่มนักเรียน-นักศึกษา

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์ ตามลำดับดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ลักษณะเบื้องต้นและข้อมูลทั่วไป

- ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง
- ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ของบุคคล และความเชื่อมโยงกับแนวคิดเชิงอำนาจของกลุ่มบุคคล
- ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของบุคคลเกี่ยวกับการเสนอข่าวของสื่อหนังสือพิมพ์ในปัจจุบัน และความเชื่อมโยงกับแนวคิดเชิงอำนาจของกลุ่มบุคคล
- ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์แนวคิดเชิงอำนาจของกลุ่มบุคคลในภาครัฐ ภาควิชาชีพ และ ภาคประชาชน

ส่วนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน

1. ผลการวิเคราะห์หาความแตกต่างเกี่ยวกับแนวคิดเชิงอำนาจของบุคคลเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 1
2. ผลการวิเคราะห์หาความแตกต่างในเรื่องแนวคิดของบุคคลเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 2
3. ผลการวิเคราะห์หาความแตกต่างเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคคลในเรื่องเกี่ยวกับการเสนอข่าวของสื่อหนังสือพิมพ์ในปัจจุบัน เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 3
4. ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดเชิงอำนาจของบุคคลกับแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 4
5. ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดเชิงอำนาจของบุคคลกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการเสนอข่าวของสื่อหนังสือพิมพ์ในปัจจุบัน เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 5

ส่วนที่ 1

การวิเคราะห์ลักษณะเบื้องต้นและข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1 แสดงลักษณะและจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ
ภาครัฐ	20	20	40	20
ภาควิชาชีพ	20	20	40	20
ภาคประชาชน				
กลุ่มผู้มีอำนาจ -ครู-อาจารย์	20	20	40	20
-บิดา-มารดา	20	20	40	20
ผู้ตกอยู่ใต้อำนาจ -นักเรียน-นักศึกษา	20	20	40	20
รวม	100	100	200	100.0

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ตามจุดมุ่งหมายของงานวิจัย โดยใน 2 กลุ่มแรก อันได้แก่ ภาครัฐ และภาควิชาชีพ จะเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มละ 40 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ทั้งนี้ แบ่งเป็นเพศชายและหญิงในสัดส่วนที่เท่ากัน ส่วนกลุ่มสุดท้าย อันได้แก่ ภาคประชาชน มีการแบ่งรายละเอียดเป็นกลุ่มย่อยอีก 3 กลุ่ม เพื่อให้ครอบคลุมจุดมุ่งหมายของงานวิจัย ซึ่งกลุ่มย่อยในที่นี่ ได้แก่ กลุ่มบิดา-มารดา กลุ่มครู-อาจารย์ และกลุ่มนักเรียน-นักศึกษา ทั้งนี้ จะเก็บข้อมูลในแต่ละกลุ่ม กลุ่มละ 40 คน ซึ่งจะได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างในภาคประชาชนรวมทั้งสิ้น 120 คน คิดเป็น ร้อยละ 60 โดยแบ่งเป็นเพศชายและหญิงในสัดส่วนที่เท่ากัน

เพศของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาครั้งนี้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 200 คน โดยแบ่งเป็นเพศชายจำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และเป็นเพศหญิง จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 50 (ดูตารางที่ 1)

อายุของกลุ่มตัวอย่าง

อายุของกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคั้งนี้ จะขึ้นอยู่กับลักษณะกลุ่มที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ในเบื้องต้น ซึ่งมีอยู่ 3 กลุ่มใหญ่ด้วยกัน คือ ภาครัฐ ภาควิชาชีพ และภาคประชาชน (ในที่นี้ ภาคประชาชนแบ่งเป็น 3 กลุ่มย่อย คือ กลุ่มบิดา-มารดา กลุ่มครู-อาจารย์ และกลุ่มนักเรียน-นักศึกษา) ดังนั้น อายุของกลุ่มตัวอย่าง จึงผูกพันไปตามลักษณะของกลุ่มดังที่กล่าวแล้วข้างต้น ซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยขอสรุปรายละเอียดเกี่ยวกับ อายุของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้ พบว่า เป็นผู้ที่อายุต่ำกว่า 21 ปี มากที่สุด คือ จำนวน 40 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 20 รองลงมาเป็นผู้ที่มีอายุ 31-35 ปี จำนวน 36 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 18 เป็นผู้ที่มีอายุ 36-40 ปี มีจำนวน 34 คน หรือ คิดเป็นร้อยละ 17 และกลุ่มอายุที่พบน้อยที่สุดในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มที่มีอายุ 21-25 ปี มีจำนวน 15 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 7.5 (ดูตารางที่ 2)

ระดับการศึกษา

พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี/เทียบเท่ามากที่สุด คือ จำนวน 123 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 61.5 รองลงมามีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 28 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 14 ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 26 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 13 และกลุ่มระดับการศึกษาที่มีจำนวนน้อยที่สุด ได้แก่ กลุ่มประถมศึกษาดอนปลาย ซึ่งมีจำนวน 4 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 2 (ดูตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 แสดงอายุและระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพส่วนบุคคล	ภาครัฐ	ภาควิชาชีพ	ภาคประชาชน	รวม
อายุ				
ต่ำกว่า 21 ปี	-	-	40 (33.3)	40(20.0)
21-25ปี	-	15(37.5)	-	15 (7.5)
26-30ปี	2(5.0)	15(37.5)	7(5.8)	24(12.0)
31-35ปี	14(35.0)	8(20.0)	14(11.7)	36(18.0)
36-40ปี	13(32.5)	2(5.0)	19(15.8)	34(17.0)
41-45ปี	3(7.5)	-	16(13.3)	19(9.5)
46 ปีขึ้นไป	8(20.0)	-	24(20.0)	32(16.0)
รวม	40(100.0)	40(100.0)	120(100.0)	200(100.0)
ระดับการศึกษา				
ประถมศึกษาตอนปลาย	1(2.5)	-	3(2.5)	4(2.0)
มัธยมศึกษาตอนต้น	2(5.0)	-	3(2.5)	5(2.5)
มัธยมศึกษาตอนปลาย	3(7.5)	-	25(20.8)	28(14.0)
อนุปริญญา/เทียบเท่า	2(5.0)	1(2.5)	11(9.2)	14(7.0)
ปริญญาตรี/เทียบเท่า	26(65.0)	34(85.0)	63(52.5)	123(61.5)
สูงกว่าปริญญาตรี	6(15.0)	5(12.5)	15(12.5)	26(13.0)
รวม	40(100.0)	40(100.0)	120(100.0)	200(100.0)

พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน

ตารางที่ 3 แสดงพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนของกลุ่มตัวอย่าง

ประเภทสื่อมวลชน	ความถี่							
	ทุกวัน	เกือบทุกวัน	บางวัน	น้อยวันมาก	ไม่เคยเลย	รวม	Mean	S.D.
หนังสือพิมพ์	122 (61.0)	49 (24.5)	17 (8.5)	12 (6.0)	0 (0.0)	200 (100.0)	4.40	0.88
โทรทัศน์	153 (76.5)	42 (21.0)	4 (2.0)	0 (0.0)	1 (0.5)	200 (100.0)	4.73	0.55
วิทยุ	87 (43.5)	51 (25.5)	35 (17.5)	26 (13.0)	1 (0.5)	200 (100.0)	3.98	1.09
นิตยสาร	9 (4.5)	41 (20.5)	78 (39.0)	66 (33.0)	6 (3.0)	200 (100.0)	2.90	0.91
เคเบิลทีวี	28 (14.0)	25 (12.5)	29 (14.5)	43 (21.5)	75 (37.5)	200 (100.0)	2.45	1.45

Mean 3.69 S.D. 0.56

จากตารางที่ 3 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการเปิดรับสื่อโทรทัศน์เป็นประจำทุกวันมากกว่าสื่ออื่น จำนวน 153 คน หรือร้อยละ 76.5 รองลงมาเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์ จำนวน 122 คน หรือร้อยละ 61.0 สื่อวิทยุจำนวน 87 คน หรือร้อยละ 43.5 และสื่อที่เปิดรับน้อยที่สุด คือ นิตยสาร จำนวน 9 คน หรือร้อยละ 4.5

นอกจากนี้ ยังพบว่า สื่อมวลชนที่เปิดรับเกือบทุกวัน (เฉลี่ยสัปดาห์ละ 3-6 วัน) มากที่สุด คือ วิทยุ จำนวน 51 คน หรือร้อยละ 25.5 รองลงมา คือ สื่อหนังสือพิมพ์ จำนวน 49 คน หรือร้อยละ 24.5 สื่อมวลชนที่เปิดรับเป็นบางวัน (เฉลี่ยสัปดาห์ละ 1-2 วัน) มากที่สุด คือ นิตยสาร จำนวน 78 คน หรือร้อยละ 39.0 รองลงมาคือ สื่อวิทยุ จำนวน 35 คน หรือร้อยละ 17.5 สื่อมวลชนที่เปิดรับน้อยวันมาก (เฉลี่ยน้อยกว่าสัปดาห์ละวัน) มากที่สุด คือ นิตยสาร จำนวน 66 คน หรือร้อยละ 33.0 รองลงมาคือ เคเบิลทีวี จำนวน 43 คน หรือร้อยละ 21.5 สื่อมวลชนที่ไม่เคยเปิดรับเลยมากที่สุด คือ เคเบิลทีวี จำนวน 75 คน หรือร้อยละ 37.5

ประเภทของข่าวสารที่เป็ได้รับจากสื่อหนังสือพิมพ์

ตารางที่ 4 แสดงประเภทของข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่างเป็ได้รับจากสื่อหนังสือพิมพ์

ประเภทข่าวสาร	ความถี่						Mean	S.D.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	รวม		
การเมือง	57	57	69	11	6	200	3.73	1.04
เศรษฐกิจ	38	57	66	29	10	200	3.41	1.12
อาชญากรรม	20	52	71	42	15	200	3.10	1.08
ต่างประเทศ	12	40	97	38	13	200	3.00	0.95
สังคมทั่วไป	11	33	94	49	13	200	2.90	0.96
การศึกษา-วัฒนธรรม	16	42	85	43	14	200	3.01	1.01
ข่าวกีฬา	32	37	63	44	24	200	3.04	1.24
ข่าวบันเทิง	24	54	66	42	14	200	3.16	1.10

Mean 3.17 S.D. 0.53

จากตารางที่ 4 พบว่า ประเภทของข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็ได้รับจากสื่อหนังสือพิมพ์มากที่สุดคือ ข่าวการเมือง โดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์สนใจมาก รองลงมาคือ ข่าวเศรษฐกิจ อยู่ในเกณฑ์สนใจมากเช่นกัน และข่าวอาชญากรรม ข่าวบันเทิง อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง นอกจากนี้ยังพบว่าประเภทของข่าวที่ได้รับความนิยมในระดับต่ำที่สุดคือ ข่าวสังคมทั่วไป

อย่างไรก็ดีเมื่อพิจารณาโดยจำแนกตามกลุ่มแล้ว จะเห็นว่ากลุ่มบุคคลในภาครัฐส่วนใหญ่นิยมเป็รับข่าวสารจากสื่อหนังสือพิมพ์มากที่สุดคือ ข่าวการเมืองโดยเฉลี่ยอยู่ใน

เกณฑ์สนใจมากที่สุด รองลงมาคือข่าวเศรษฐกิจอยู่ในเกณฑ์สนใจมาก ขณะที่กลุ่มบุคคลในภาควิชาชีพส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารจากสื่อหนังสือพิมพ์มากที่สุดคือ ข่าวเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์สนใจมากที่สุด รองลงมาคือ ข่าวการเมือง และกลุ่มบุคคลในภาคประชาชนส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารจากสื่อหนังสือพิมพ์มากที่สุดคือ ข่าวการเมือง โดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์สนใจระดับปานกลาง รองลงมาคือข่าวเศรษฐกิจและข่าวอาชญากรรม (ดูตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 แสดงระดับความสนใจของกลุ่มตัวอย่างต่อข่าวสารจากสื่อหนังสือพิมพ์

ประเภทข่าวสาร	ระดับความสนใจ							
	ภาครัฐ		ภาควิชาชีพ		ภาคประชาชน		รวม	
	Mean ^{N=40}	S.D	Mean ^{N=40}	S.D	Mean ^{N=120}	S.D	Mean ^{N=200}	S.D
ข่าวการเมือง	4.25	0.84	3.95	0.85	3.49	1.09	3.73	1.04
ข่าวเศรษฐกิจ	3.75	0.81	4.10	1.01	3.07	1.11	3.41	1.12
ข่าวอาชญากรรม	3.12	1.20	3.15	1.21	3.07	0.99	3.10	1.08
ข่าวต่างประเทศ	3.40	0.84	3.05	0.93	2.85	0.95	3.00	0.95
ข่าวสังคมทั่วไป	2.97	0.86	2.80	0.99	2.91	0.98	2.90	0.96
ข่าวการศึกษาและศิลปวัฒนธรรม	3.12	0.88	2.75	1.03	3.07	1.04	3.01	1.01
ข่าวกีฬา	3.55	1.04	3.00	1.30	2.89	1.24	3.04	1.24
ข่าวบันเทิง	3.05	1.04	3.05	0.90	3.23	1.19	3.16	1.10

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ ของบุคคลในภาครัฐ ภาควิชาชีพ และภาคประชาชน

ผลการวิเคราะห์ในส่วนนี้จะเป็นการวัดทัศนคติและแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ของบุคคลในภาครัฐ ภาควิชาชีพ และภาคประชาชนในภาพรวม เพื่อจะศึกษาว่าบุคคลต่างๆ มีทัศนคติในเรื่องดังกล่าวอย่างไร ซึ่งข้อมูลในส่วนนี้จะสามารถสะท้อนความคิดเห็นและทัศนคติของผู้ที่เป็นเจ้าของสื่อมวลชนที่แท้จริงได้ในระดับหนึ่งว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ที่มีอยู่ในปัจจุบันอย่างไร ทั้งนี้เมื่อผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ในส่วนนี้แล้วจะนำผลการวิเคราะห์ดังกล่าวมาแยกแยะดูตามลักษณะของกลุ่ม

อีกครั้งหนึ่งว่า มีความแตกต่างกันหรือไม่ระหว่างความคิดของกลุ่มบุคคลในภาครัฐ ภาควิชาชีพ และภาคประชาชน เกี่ยวกับทัศนคติและแนวคิดเรื่องมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ ซึ่งเป็นสมมติฐานหนึ่งที่ผู้วิจัยตั้งขึ้นมา เพื่อจะศึกษาว่าบุคคลแต่ละกลุ่มอันมีลักษณะของ "อำนาจนิยม" หรือ "แนวคิดเชิงอำนาจ" แตกต่างกันนั้นจะมีความแตกต่างกันในเรื่องของความคิดเห็นต่อมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ด้วยหรือไม่ ซึ่งผลการวิเคราะห์ในส่วนดังกล่าวนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอในส่วนของการทดสอบสมมติฐานต่อไป

ตารางที่ 6 แสดงแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ของบุคคลในภาครัฐ

ภาควิชาชีพ และภาคประชาชน (ภาพรวม)

ข้อความ	ความถี่					Mean	S.D.
	5	4	3	2	1		
1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ กฎหมายปร.42 ในอดีต	12 (6.0)	28 (14.0)	21 (10.5)	89 (44.5)	50 (25.0)	2.31	1.17
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้พระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ. 2484 เพื่อควบคุมหนังสือพิมพ์ ในปัจจุบัน	8 (4.0)	72 (36.0)	34 (17.0)	65 (32.5)	21 (10.5)	2.90	1.12
3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้กฎหมายอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากกฎหมายอื่นทั่วไป เช่น กฎหมายแพ่งพาณิชย์ กฎหมาย-อาญา ฯลฯ มาใช้ควบคุมหนังสือพิมพ์	9 (4.5)	60 (30.0)	48 (24.0)	65 (32.5)	18 (9.0)	2.88	1.07
4. ความคิดเห็นที่จะให้มีการใช้มาตรการควบคุมหนังสือพิมพ์ ให้มากขึ้นเนื่องจากเห็นว่าปัจจุบันหนังสือพิมพ์มีเสรีภาพมากเกินไป	24 (12.0)	81 (40.5)	27 (13.5)	51 (25.5)	17 (8.5)	3.22	1.19
5. หากมีการตั้งสภากาหนังสือพิมพ์รัฐควรเข้ามามีบทบาทในการด่วงดุลอำนาจของนักรหนังสือพิมพ์ในสภาฯ ที่จะจัดตั้งขึ้น	19 (9.5)	89 (44.5)	34 (17.0)	48 (24.0)	10 (5.0)	3.29	1.09

Mean = 2.93

- ให้ 5 แทน เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- ให้ 4 แทน เห็นด้วย
- ให้ 3 แทน ไม่แน่ใจ
- ให้ 2 แทน ไม่เห็นด้วย
- ให้ 1 แทน ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากตารางที่ 6 แนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ในภาพรวมของกลุ่มบุคคลในภาครัฐ ภาควิชาชีพ และภาคประชาชน

สรุปรายละเอียดได้ดังนี้

1. ในประเด็นเรื่องการใช้กฎหมาย พร. 42 ในยุคอดีตเพื่อควบคุมการดำเนินงานของหนังสือพิมพ์นั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยต่อการใช้กฎหมายดังกล่าวเพื่อควบคุมการดำเนินงานของหนังสือพิมพ์ โดยคิดเป็นร้อยละ 44.5 และมีผู้ที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งอีกร้อยละ 25.0 และอีกร้อยละ 14.0 เป็นผู้ที่ไม่เห็นด้วยต่อการใช้กฎหมาย พร. 42 เพื่อควบคุมการดำเนินงานของหนังสือพิมพ์ นอกจากนี้มีผู้ตอบว่า ไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 10.5 และมีเพียงร้อยละ 6.0 เท่านั้นที่เห็นด้วยอย่างยิ่งต่อการใช้กฎหมายพร. 42 เพื่อควบคุมการดำเนินงานของหนังสือพิมพ์

2. ในประเด็นเรื่องการใช้พระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ. 2484 ที่เป็นกฎหมายที่ให้อำนาจรัฐในการสั่งการหรือควบคุมหนังสือพิมพ์ในปัจจุบันนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าสมควรให้มีการใช้พระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ. 2484 ต่อไป คือ คิดเป็นร้อยละ 36.0 ในขณะที่เดียวกันก็มีกลุ่มตัวอย่างถึงร้อยละ 32.5 ที่เห็นว่าไม่สมควรให้มีการใช้พระราชบัญญัติ พ.ศ. 2484 ต่อไป และมีกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 17.0 ที่ตอบว่า ไม่แน่ใจว่าสมควรจะให้มีการใช้พระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ. 2484 ต่อไปหรือไม่ ส่วนอีกร้อยละ 10.5 เห็นว่าไม่สมควรอย่างยิ่งที่จะมีการใช้พระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ. 2484 ต่อไป และมีเพียงร้อยละ 4.0 เท่านั้นที่เห็นว่ามีคามสมควรอย่างยิ่งที่จะให้มีการใช้พระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ. 2484 ต่อไป

3. ในประเด็นเรื่องการบังคับใช้กฎหมายพิเศษอื่นๆ กับหนังสือพิมพ์นอกเหนือจากกฎหมายที่ใช้ทั่วไปแล้ว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่า ไม่สมควรที่จะให้มีกฎหมายพิเศษอื่นๆ มาใช้กับหนังสือพิมพ์อีก คิดเป็นร้อยละ 32.5 ขณะเดียวกันก็มีกลุ่มตัวอย่างถึงร้อยละ 30.0 ที่เห็นว่ามีคามสมควรที่จะต้องใช้กฎหมายพิเศษอื่นๆ ที่นอกเหนือจากกฎหมายทั่วไปมาบังคับใช้กับหนังสือพิมพ์ และมีกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 24.0 ที่ตอบว่า ไม่แน่ใจว่าควรจะให้มีกฎหมายพิเศษอื่นๆ มาบังคับใช้กับหนังสือพิมพ์อีกหรือไม่ ส่วนอีกร้อยละ 9.0 มีความคิดเห็นว่า ไม่สมควรอย่างยิ่งที่จะให้มีกฎหมายพิเศษอื่นๆ มาบังคับใช้กับหนังสือพิมพ์ และมีเพียงร้อยละ 4.5 ที่เห็นว่ามีคามสมควรอย่างยิ่งที่จะให้มีกฎหมายพิเศษอื่นๆ มาบังคับใช้กับหนังสือพิมพ์

4. ในประเด็นเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการควบคุมหนังสือพิมพ์ให้รัดกุมมากยิ่งขึ้น นั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยที่จะให้มีการควบคุมหนังสือพิมพ์ให้รัดกุมมากยิ่งขึ้น คิดเป็นร้อยละ 40.5 ขณะเดียวกันก็มีกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 25.5 ที่ไม่เห็นด้วยต่อการเพิ่มมาตรการควบคุมหนังสือพิมพ์ให้รัดกุมมากยิ่งขึ้น และมีกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 13.5 ที่ไม่แน่ใจว่า จะมีการควบคุมหนังสือพิมพ์ให้มากขึ้นหรือไม่ ส่วนอีกร้อยละ 12.0 เห็นด้วยอย่างยิ่งที่จะให้มีการควบคุมหนังสือพิมพ์มากยิ่งขึ้น และมีเพียงร้อยละ 8.5 ที่ตอบว่า ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่จะให้มีการควบคุมหนังสือพิมพ์มากยิ่งขึ้น

5. ในประเด็นเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการตั้งสภาการหนังสือพิมพ์นั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าสมควรที่รัฐจะเข้ามามีบทบาทในการถ่วงดุลอำนาจของนักหนังสือพิมพ์ใน สภาการหนังสือพิมพ์ที่จะจัดตั้งขึ้นด้วย คิดเป็นร้อยละ 44.5 รองลงมาคือความคิดเห็นใน ประเด็นนี้ว่า ไม่สมควรที่จะให้รัฐเข้ามามีบทบาทในการถ่วงดุลอำนาจของนักหนังสือพิมพ์ใน สภาการหนังสือพิมพ์ที่จะจัดตั้งขึ้น คิดเป็นร้อยละ 24.0 และมีผู้ตอบว่าไม่แน่ใจว่ารัฐควรจะเข้า มามีบทบาทในการถ่วงดุลอำนาจของนักหนังสือพิมพ์ในสภาการหนังสือพิมพ์ที่จะจัดตั้งหรือ ไม่ ส่วนอีกร้อยละ 9.5 เห็นว่า สมควรเป็นอย่างยิ่งที่จะให้รัฐเข้ามามีบทบาทในการถ่วงดุล อำนาจของนักหนังสือพิมพ์ในสภาการหนังสือพิมพ์ที่จะจัดตั้งขึ้น และมีเพียงร้อยละ 5.0 ที่เห็น ว่า ไม่สมควรเป็นอย่างยิ่งที่จะให้รัฐเข้ามามีบทบาทในการถ่วงดุลอำนาจของนักหนังสือพิมพ์ ในสภาการหนังสือพิมพ์ที่จะจัดตั้งขึ้น

ผลจากการวิเคราะห์ข้างต้น เป็นการวิเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อ หนังสือพิมพ์ของกลุ่มบุคคลในภาครัฐ ภาควิชาชีพและภาคประชาชน โดยดูในภาพรวมก่อน แล้วในขั้นของการทดสอบสมมติฐานจะเสนอผลการวิเคราะห์ในเรื่องดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง แต่ จะเป็นในลักษณะของการดูเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของบุคคลแต่ละ กลุ่มในเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์

อย่างไรก็ดี สำหรับผลการวิเคราะห์ในส่วนนี้ ผู้วิจัยใคร่จะเสนอผลการศึกษาอีก ส่วนหนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์เช่นกัน โดย เป็นผลจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอีกส่วนหนึ่ง แต่จะเน้นไปที่ความคิดเห็น เกี่ยวกับ “บทบาทในการควบคุมตนเองของนักหนังสือพิมพ์” และ “บทบาทของผู้บริโภคใน การควบคุมหนังสือพิมพ์” ซึ่งผลการวิเคราะห์ในส่วนนี้ ผู้วิจัยไม่ได้นำไปวิเคราะห์ร่วมกับ

ข้อมูลในส่วนอื่น เนื่องจากไม่ได้เป็นข้อมูลหลักที่จะใช้ในการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย แต่ผู้วิจัยเห็นว่าข้อมูลดังกล่าวน่าจะมีประโยชน์ต่อวงการวิชาชีพหนังสือพิมพ์บ้าง โดยผลจากการวิจัยในส่วนนี้ จะเป็นช่องทางหนึ่งที่ช่วยกระตุ้นเตือนให้นักหนังสือพิมพ์ตระหนักถึงสถานภาพของตนที่กลุ่มบุคคลต่างๆในสังคมมอง โดยเฉพาะในเรื่องของความรับผิดชอบต่อผู้อ่าน ต่อสังคม และจรรยาบรรณของตนเอง เพื่อที่จะได้นำข้อมูลดังกล่าวไปเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาในแวดวงวิชาชีพต่อไป

นอกจากนี้ ในส่วนของการวิเคราะห์ “ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริโภคในการควบคุมหนังสือพิมพ์” นั้น ก็เป็นเสมือนอีกช่องทางหนึ่งที่กลุ่มผู้บริโภคเรียกร้องให้ผู้บริโภคด้วยกันหันมาให้ความสนใจกับ “การตรวจสอบสื่อหนังสือพิมพ์” เพื่อให้ผู้อ่านหรือกลุ่มผู้บริโภคเอง มี “ความรู้เท่าทันหนังสือพิมพ์” มากขึ้น

สำหรับผลการวิจัยมีดังนี้

1. จากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับคำกล่าวที่ว่า "แมลงวันต้องไม่ดมแมลงวัน" (หนังสือพิมพ์ไม่วิพากษ์วิจารณ์กันเอง) นั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ "ไม่เห็นด้วย" หากหนังสือพิมพ์ไม่มีการวิพากษ์วิจารณ์กันเอง คือ คิดเป็นร้อยละ 44.0 รองลงมา คิดเป็นร้อยละ 27.0 ตอบว่า "ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง" หากหนังสือพิมพ์ไม่วิพากษ์วิจารณ์กันเอง และคิดเป็นร้อยละ 18.0 ที่เห็นด้วยกับการที่หนังสือพิมพ์ไม่วิพากษ์วิจารณ์กันเอง ส่วนอีกร้อยละ 7.0 ไม่แน่ใจ และมีเพียงร้อยละ 4.0 ที่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่าหนังสือพิมพ์ต้องไม่มีการวิพากษ์วิจารณ์กันเอง

2. จากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติของนักหนังสือพิมพ์ในปัจจุบันนั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่า นักหนังสือพิมพ์มีการใช้ "จรรยาบรรณวิชาชีพ" ในการควบคุมความประพฤติของตนเองในระดับน้อย คือ คิดเป็นร้อยละ 42.5 รองลงมา คิดเป็นร้อยละ 36.0 เห็นว่า นักหนังสือพิมพ์มีการใช้ "จรรยาบรรณวิชาชีพ" ในระดับปานกลาง และร้อยละ 9.5 ที่เห็นว่า ปัจจุบันนักหนังสือพิมพ์ไม่มีการใช้ "จรรยาบรรณวิชาชีพ" ในการควบคุมความประพฤติของตนเองเลย ส่วนอีกร้อยละ 7.0 เห็นว่า นักหนังสือพิมพ์มีการใช้จรรยาบรรณวิชาชีพในระดับสูง และมีเพียงร้อยละ 5.0 ที่เห็นว่า นักหนังสือพิมพ์มีการใช้จรรยาบรรณวิชาชีพอยู่ในระดับสูงมาก

3.จากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องบทบาทของผู้บริโภคในการควบคุมหนังสือพิมพ์นั้นปรากฏผลตามตารางดังนี้

ตารางที่ 7 แสดงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับบทบาทในการควบคุมหนังสือพิมพ์

บทบาทของผู้ บริโภค อันดับ	1*	2*	3*	4*	5*	6*
	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่
อันดับ 1	8(4.0)	100(50.0)	13(6.5)	52(26.0)	21(10.5)	1(0.5)
อันดับ 2	3(1.5)	45(22.5)	76(38.0)	22(11.0)	17(8.5)	1(0.5)
อันดับ 3	8(4.0)	19(9.5)	33(16.5)	39(19.5)	42(21.0)	1(0.5)
อันดับ 4	19(9.5)	6(3.0)	16(8.0)	38(19.0)	43(21.5)	2(1.0)
อันดับ 5	63(31.5)	1(0.5)	4(2.0)	8(4.0)	20(10.0)	3(1.5)
อันดับ 6	1(0.5)	-	-	-	1(0.5)	3(1.5)
อันดับ 0(ไม่ถูกจัดลำดับ)	98(49.0)	29(14.5)	58(29.0)	41(20.5)	56(28.0)	189(94.5)
รวม	200(100.0)	200(100.0)	200(100.0)	200(100.0)	200(100.0)	200(100.0)

ให้ 1* แทน เจาะๆ

ให้ 2* แทน แสดงความคิดเห็นโดยการเขียนจดหมาย/โทรศัพท์ไปยังหนังสือพิมพ์

ให้ 3* แทน เขียนบทความวิจารณ์หนังสือพิมพ์

ให้ 4* แทน กดชื้อหนังสือพิมพ์ และรณรงค์ให้ผู้อื่นร่วมกันไม่ชื้อหนังสือพิมพ์

ให้ 5* แทน เรียกร้องให้รัฐใช้มาตรการลงโทษหนังสือพิมพ์

ให้ 6* แทน อื่นๆ

จากตารางที่ 7 สรุปผลการวิเคราะห์บทบาทที่ผู้บริโภคคิดจะปฏิบัติต่อหนังสือพิมพ์ ดังนี้

- เฉยๆ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จะแสดงบทบาท "เฉยๆ" ในอันดับ 5 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.5 โดยมีร้อยละ 4.0 จะแสดงบทบาทดังกล่าวในอันดับ 1 และมีเพียงร้อยละ 0.5 ที่ให้บทบาทดังกล่าวอยู่ในอันดับ 6 และมีถึงร้อยละ 49.0 ที่ไม่จัดบทบาทดังกล่าวอยู่ในอันดับใดเลย

- แสดงความคิดเห็น โดยการเขียนจดหมายหรือโทรศัพท์ไปยังหนังสือพิมพ์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะแสดงบทบาทดังกล่าวอยู่ในอันดับ 1 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา คิดเป็นร้อยละ 22.5 จัดให้อยู่ในอันดับ 2 และร้อยละ 14.5 ไม่จัดให้บทบาทดังกล่าวอยู่ในอันดับใดเลย

- เขียนบทความวิจารณ์หนังสือพิมพ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะแสดงบทบาทดังกล่าวให้อยู่ในอันดับ 2 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.0 โดยร้อยละ 6.5 ให้บทบาทดังกล่าวอยู่ในอันดับ 1 และมีถึงร้อยละ 39.0 ที่ไม่จัดให้บทบาทดังกล่าวอยู่ในอันดับใดเลย

- งดซื้อหนังสือพิมพ์และรณรงค์ให้ผู้อื่นร่วมกันไม่ซื้อหนังสือพิมพ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะแสดงบทบาทดังกล่าวอยู่ในอันดับ 1 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.0 และจัดให้อยู่ในอันดับ 2 คิดเป็นร้อยละ 11.0 และมีถึงร้อยละ 20.5 ไม่จัดให้บทบาทดังกล่าวอยู่ในอันดับใดเลย

- เรียกร้องให้รัฐใช้มาตรการลงโทษหนังสือพิมพ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะแสดงบทบาทดังกล่าวอยู่ในอันดับ 4 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 21.5 โดยมีร้อยละ 10.5 ให้บทบาทดังกล่าวอยู่ในอันดับ 1 และร้อยละ 0.5 อยู่ในอันดับ 6 ทั้งนี้ผู้ที่ไม่จัดให้บทบาทดังกล่าวอยู่ในอันดับใดเลย คิดเป็นร้อยละ 28.0

- อื่นๆ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่จัดให้หัวข้อนี้อยู่ในอันดับใดเลย คิดเป็นร้อยละ 94.5 โดยมีร้อยละ 0.5 จัดให้อยู่ในอันดับ 1 และร้อยละ 1.5 จัดให้อยู่ในอันดับ 6 ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างได้ระบุบทบาทที่จะปฏิบัติต่อหนังสือพิมพ์ต่างๆ ดังนี้

- * แสดงประชามติ (2 คน)
- * ดำเนินคดีตามกฎหมาย (2 คน)
- * ร้องเรียนสมาคมวิชาชีพทางด้านสื่อมวลชน (2 คน)
- * เจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐ เช่น สำนักงานคุ้มครองผู้บริโภคเพื่อดำเนินการ (3 คน)
- * ให้ออกจากการเป็นสื่อมวลชน (1 คน)
- * ให้จัดตั้งสภาการหนังสือพิมพ์และให้สภาการหนังสือพิมพ์เป็นผู้ดูแล (1 คน)

สรุป บทบาทของผู้บริโภคที่กลุ่มตัวอย่างอยากให้ปฏิบัติต่อหนังสือพิมพ์มากที่สุด คือ การแสดงความคิดเห็นโดยการเขียนจดหมายหรือโทรศัพท์ไปยังหนังสือพิมพ์ ซึ่งมีผู้จัดให้อยู่ในอันดับที่ 1 ถึงร้อยละ 50 รองลงมา คือ ให้เขียนบทความวิจารณ์หนังสือพิมพ์ มีผู้จัดให้อยู่ในอันดับที่ 2 ถึงร้อยละ 38 และเรียกร้องให้รัฐใช้มาตรการลงโทษหนังสือพิมพ์ ถูกจัดให้อยู่ในอันดับที่ 3 โดยมีผู้จัดให้อยู่ในอันดับที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 21.0

4. จากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเรื่องบทบาทของกลุ่มบุคคลที่ควรมีบทบาทในการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์มากที่สุด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่า "ประชาชน" ซึ่งเป็นผู้บริโภคหนังสือพิมพ์ ควรเป็นผู้ที่มีบทบาทในการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.5 รองลงมา มีความคิดเห็นว่า "นักหนังสือพิมพ์" ควรมีบทบาทในการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.0 และร้อยละ 9.0 มีความเห็นว่า "รัฐบาล" ควรเป็นผู้ที่มีบทบาทในการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์มากที่สุด ทั้งนี้มีผู้ตอบโดยระบุในหัวข้อ อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 8.5 โดยมีรายละเอียดที่ระบุ ดังนี้

- เห็นว่า บุคคลทั้งหมด อันได้แก่ รัฐบาล นักหนังสือพิมพ์ และประชาชน ควรมีบทบาทในการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ด้วยกัน (5 คน)

- เห็นว่าสมาคมวิชาชีพทางด้านสื่อมวลชน ควรเป็นผู้มีบทบาทในการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์มากที่สุด (5 คน)

- เห็นว่า สภาการหนังสือพิมพ์ (ถ้ามี) ควรมีบทบาทในการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์มากที่สุด (4 คน)

- เห็นว่าองค์กรคุ้มครองผู้บริโภค ควรมีบทบาทในการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์มากที่สุด (3 คน)

5. จากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับ "บทบาทของสมาคมวิชาชีพทางด้านหนังสือพิมพ์ในการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์" พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่สมาคมวิชาชีพทางด้านหนังสือพิมพ์ในประเทศไทยมีบทบาทในการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์น้อย คิดเป็นร้อยละ 38.5 รองลงมาีความคิดเห็นว่าสมาคมวิชาชีพทางด้านหนังสือพิมพ์มีบทบาทในการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.5 และมีร้อยละ 12.0 มีความคิดเห็นว่สมาคมวิชาชีพทางด้านหนังสือพิมพ์มีบทบาทในการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์มาก ส่วนอีกร้อยละ 8.5 เห็นว่สมาคมวิชาชีพทางด้านหนังสือพิมพ์ยังไม่มีบทบาทในการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์เลย และมีเพียงร้อยละ 3.5 ที่เห็นว่สมาคมวิชาชีพทางด้านหนังสือพิมพ์มีบทบาทในการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์มากที่สุด

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของบุคคลในภาครัฐ ภาควิชาชีพและภาคประชาชน เกี่ยวกับการเสนอข่าวของสื่อหนังสือพิมพ์

ผลการศึกษาในส่วนนี้ มุ่งที่จะทราบถึงความคิดเห็นของบุคคลต่างๆในภาครัฐ ภาควิชาชีพและภาคประชาชนเกี่ยวกับการเสนอข่าวของสื่อหนังสือพิมพ์ โดยแยกเป็น 2 ส่วน คือ ในด้านของการทำหน้าที่เสนอข่าวสารของสื่อหนังสือพิมพ์ในปัจจุบัน และในด้านของความรับผิดชอบต่อจรรยาบรรณวิชาชีพ ตลอดจนการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรมของสื่อหนังสือพิมพ์ ซึ่งผลจากการศึกษาในส่วนนี้ นอกจากจะทำให้ทราบถึงบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของสื่อหนังสือพิมพ์ในสายตาของประชาชนโดยทั่วไปแล้ว ยังเป็นเสมือนการรวบรวมข้อมูลอันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวิชาชีพทางด้านหนังสือพิมพ์ต่อไป

**ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของบุคคลเกี่ยวกับการเสนอข่าวของสื่อหนังสือพิมพ์
ในด้านการทำหน้าที่เสนอข่าวสารของสื่อหนังสือพิมพ์ในปัจจุบัน**

ตารางที่ 8 แสดงความคิดเห็นของบุคคลเกี่ยวกับการเสนอข่าวของสื่อหนังสือพิมพ์ ในด้านการทำหน้าที่เสนอข่าวสารของสื่อหนังสือพิมพ์ในปัจจุบัน

ข้อความ	คะแนนของผู้ตอบแบบสอบถาม					รวม	Mean	S.D.
	5	4	3	2	1			
1. วิชาชีพวิจารณ์รัฐบาล	77 (38.5)	90 (45.0)	31 (15.5)	-	2 (1.0)	200 (100.0)	4.20	0.77
2. หน้าที่ในการเป็นกระจกสะท้อนสังคม	37 (18.5)	88 (44.0)	54 (27.0)	19 (9.5)	2 (1.0)	200 (100.0)	3.70	0.91
3. สร้างเสริมความสามัคคีในสังคม	17 (8.5)	34 (17.0)	75 (37.5)	60 (30.0)	13 (6.5)	200 (100.0)	2.91	1.05
4. เป็นปากเป็นเสียงของประชาชน	33 (16.5)	63 (31.5)	62 (31.0)	33 (16.5)	9 (4.5)	200 (100.0)	3.40	1.09
5. เป็นปากเป็นเสียงของรัฐบาล	5 (2.5)	41 (20.5)	92 (46.0)	50 (25.0)	12 (6.0)	200 (100.0)	2.89	0.89
6. เสนอข่าวสาร โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมหรือผู้ที่ตกเป็นข่าวมากกว่าสิ่งอื่นใด	16 (8.0)	37 (18.5)	45 (22.5)	65 (32.5)	37 (18.5)	200 (100.0)	2.65	1.21
7. เสนอข่าวสารโดยคำนึงถึงหน้าที่ในอันที่จะเปิดเผยข้อเท็จจริงต่อสาธารณะมากกว่าสิ่งอื่นใด	28 (14.0)	58 (28.0)	77 (38.5)	32 (16.0)	7 (3.5)	200 (100.0)	3.33	1.02
8. หน้าที่ในการเป็นเวทีแสดงความคิดเห็นที่หลากหลายของประชาชน	23 (11.5)	53 (26.5)	78 (39.0)	40 (20.0)	6 (3.0)	200 (100.0)	3.24	0.99
9. สร้างค่านิยมที่ถูกต้องในสังคม	21 (10.5)	72 (36.0)	53 (26.5)	32 (16.0)	22 (11.0)	200 (100.0)	3.19	1.17
10. เป็นแหล่งความรู้ต่าง ๆ ทั้งของรัฐ และเอกชน	43 (21.5)	76 (38.0)	41 (20.5)	26 (13.0)	14 (7.0)	200 (100.0)	3.54	1.17
รวม							3.30	0.39

จากตารางที่ 8 จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างโดยรวมมีความคิดเห็นว่าบทบาทหน้าที่ของสื่อหนังสือพิมพ์ในปัจจุบันที่มีต่อสังคมในด้านต่างๆ มีอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เมื่อพิจารณาจากข้อมูลในตารางจะเห็นว่า บทบาทหน้าที่ของสื่อหนังสือพิมพ์ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจะมีอยู่ 2 ระดับเท่านั้น คือ มาก และปานกลางเท่านั้น โดยมีความเห็นว่าหนังสือพิมพ์มีบทบาทหน้าที่ในการวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล หน้าที่ในการเป็นกระบอกสะท้อนสังคม และบทบาทหน้าที่ในการเป็นแหล่งความรู้ต่างๆ ทั้งของรัฐและเอกชนอยู่ในระดับมาก ส่วนหน้าที่อื่นๆ ที่ไม่ได้กล่าวถึง จะอยู่ในระดับปานกลาง

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของบุคคลเกี่ยวกับการเสนอข่าวของสื่อหนังสือพิมพ์ ในด้านความรับผิดชอบต่อจรรยาบรรณของสื่อหนังสือพิมพ์ และการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรม

ตารางที่ 9 แสดงความคิดเห็นของบุคคลเกี่ยวกับการเสนอข่าวของสื่อหนังสือพิมพ์ ในด้านความรับผิดชอบต่อจรรยาบรรณและการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรม

ข้อความ	จำนวนของผู้ตอบแบบสอบถาม					รวม	Mean	S.D.
	5	4	3	2	1			
1. การคำนึงถึงผลกระทบต่อเยาวชน	11 (5.5)	38 (19.0)	76 (38.0)	65 (32.5)	10 (5.0)	200 (100.0)	2.87	0.96
2. การคำนึงถึงประโยชน์ของประเทศชาติ	18 (9.0)	59 (29.5)	88 (44.0)	33 (16.5)	2 (1.0)	200 (100.0)	3.29	0.88
3. การเป็นปากเสียงให้ผู้ด้อยโอกาสในสังคม	10 (5.0)	42 (21.0)	68 (34.0)	64 (32.0)	16 (8.0)	200 (100.0)	2.83	1.01
4. การคำนึงถึงศักดิ์ศรีของผู้ตกเป็นข่าว	5 (2.5)	13 (6.5)	54 (27.0)	79 (39.5)	49 (24.5)	200 (100.0)	2.23	0.98
5. การให้ความยุติธรรมกับผู้ตกเป็นข่าว	5 (2.5)	13 (6.5)	78 (39.0)	76 (38.0)	28 (14.0)	200 (100.0)	2.71	0.92
6. การเคารพสิทธิส่วนบุคคล	6 (3.0)	11 (5.5)	76 (38.0)	79 (39.5)	28 (14.0)	200 (100.0)	3.01	0.86
7. การใช้ภาษา	5 (2.5)	30 (15.0)	87 (43.5)	59 (29.5)	19 (9.5)	200 (100.0)	2.45	0.90
8. ความน่าเชื่อถือของข่าวสาร	12 (6.0)	31 (15.5)	110 (55.0)	40 (20.0)	7 (3.5)	200 (100.0)	2.44	0.91
9. ความถูกต้องของข่าวสาร	7 (3.5)	38 (19.0)	101 (50.5)	42 (21.0)	12 (6.0)	200 (100.0)	2.93	0.88
10. ความต่อเนื่องของข่าว	9 (4.5)	81 (40.5)	77 (38.5)	22 (11.0)	11 (5.5)	200 (100.0)	3.27	0.92
11. ความครบถ้วนของเนื้อหา	8 (4.0)	58 (29.0)	92 (46.0)	33 (16.5)	9 (4.5)	200 (100.0)	3.11	0.89
12. ความเป็นกลางในการเสนอข่าว	4 (2.0)	16 (8.0)	98 (49.0)	62 (31.0)	20 (10.0)	200 (100.0)	2.61	0.85
รวม							2.61	0.85

จากตารางที่ 9 จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า สื่อหนังสือพิมพ์มีความรับผิดชอบต่อจรรยาบรรณของตนเอง และมีการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรมในระดับปานกลาง ทั้งนี้เมื่อพิจารณาข้อมูลจากตาราง จะสังเกตเห็นว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเสนอข่าวของสื่อหนังสือพิมพ์ ในด้านความรับผิดชอบต่อจรรยาบรรณของตนเองและการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรมนั้น มีอยู่เพียง 2 ระดับเท่านั้น คือ ปานกลางและยังไม่ดีนัก โดยเห็นว่าหนังสือพิมพ์ยังมีความรับผิดชอบต่อเรื่องต่อไปนี้ยังไม่ดีนัก คือ การคำนึงถึงศักดิ์ศรีของผู้ตกเป็นข่าว การใช้ภาษาและความน่าเชื่อถือของข่าวสาร ส่วนความรับผิดชอบในด้านอื่นๆ อันได้แก่ การคำนึงถึงผลกระทบต่อเยาวชน การคำนึงถึงประโยชน์ของประเทศชาติ การเป็นปากเสียงให้ผู้ด้อยโอกาสในสังคม การให้ความยุติธรรมกับผู้ที่ถูกเป็นข่าว การเคารพสิทธิส่วนบุคคล ความถูกต้องของข่าว ความครบถ้วนของเนื้อหา และความเป็นกลางในการเสนอข่าวนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าสื่อหนังสือพิมพ์มีความรับผิดชอบอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์แนวคิดเชิงอำนาจของกลุ่มบุคคลในภาครัฐ ภาควิชาชีพ และภาคประชาชน

ผลการวิเคราะห์ในส่วนนี้ จะเป็นการวัดว่าบุคคลต่างๆมีแนวคิดเชิงอำนาจ หรือ มีบุคลิกภาพแบบ “อำนาจนิยม” อยู่ในระดับมากน้อยเพียงใด ซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับการวัดแนวคิดเชิงอำนาจนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน คือ ข้อมูลที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้ จะเป็นการวัดว่าบุคคลทั้งหมดมีแนวคิดเชิงอำนาจอยู่ในระดับใด โดยจะดูในภาพรวม ยังไม่แยกเป็นกลุ่มๆ โดยข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ในส่วนนี้ จะสามารถสะท้อนให้เห็นว่า บุคคลในสังคมไทยนั้นมีแนวคิดเชิงอำนาจอยู่ในระดับใดบ้าง ซึ่งข้อมูลดังกล่าวนี้ ถึงแม้ว่าจะทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเพียงไม่กี่ร้อยคน แต่ก็สามารถจะชี้ให้เห็นถึงลักษณะของบุคคลในสังคมไทยได้ในระดับหนึ่งว่ามีแนวคิดเชิงอำนาจอยู่ในระดับใด

ส่วนการวิเคราะห์แนวคิดเชิงอำนาจอีกส่วนหนึ่งนั้น จะปรากฏอยู่ในงานวิจัยส่วนที่ 2 โดยอยู่ในส่วนของการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ซึ่งจะทำการทดสอบเพื่อหาความแตกต่างเกี่ยวกับแนวคิดเชิงอำนาจของบุคคล 3 กลุ่ม อันได้แก่ ภาครัฐ ภาควิชาชีพ และภาคประชาชน ซึ่งข้อมูลในส่วนนี้จะมีการแยกให้เห็นชัดเจนถึงแนวคิดเชิงอำนาจของบุคคลแต่ละกลุ่ม เพื่อเปรียบเทียบดูว่า มีแนวคิดเชิงอำนาจแตกต่างกันหรือไม่

สำหรับการวัด “แนวคิดเชิงอำนาจ” ของบุคคลในงานวิจัยนี้ หมายถึง การวัดมิติอำนาจของบุคคลว่าบุคคลแต่ละกลุ่ม จะมีลักษณะอำนาจนิยมแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร ซึ่งการวัดดังกล่าว จะใช้เครื่องมือวัดที่เรียกว่า “แบบวัดลักษณะอำนาจนิยม” โดยมีการกำหนดมาตราในการวัดลักษณะดังกล่าวของบุคคลว่าต้องไปประกอบไปด้วยคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้ (Hossian B. Danesh: 1981 อ้างถึงใน ศิริวรรณ ทิมวงศ์, 2526: 52-53)

1. เน้นในเรื่องอำนาจ (Power - Oriented)

- เมื่ออยู่ในสังคมเกิดความรู้สึกไม่มั่นคง ไม่ปลอดภัย ไม่น่าอยู่ เต็มไปด้วยการหลอกลวง
- ชอบเผด็จการ
- ชอบการใช้อำนาจ
- ทำโทษเมื่อเด็กหรือผู้ที่อยู่ในปกครองกระทำผิด
- เน้นการให้รางวัลที่เป็นสิ่งของและการลงโทษด้วยการเฉียนตี
- การติดต่อสัมพันธ์กับเด็กหรือผู้อาวุโสน้อยกว่าออกมาในรูปของคำสั่งเป็นสิ่งสำคัญ

2. มีแนวโน้มที่จะมีแนวคิดแบบสุดขั้วด้านใดด้านหนึ่ง (Dichotomous Conception)

- พวกอนุรักษนิยม ไม่เปลี่ยนความคิด ยึดความคิดเห็นของตนเป็นใหญ่
- มีความเชื่อแบบหัวชนฝา

3. มีความรู้สึกที่เคร่งครัดตายตัว (Rigidity)

- เป็นผู้ที่นิยมชาติ
- เคร่งครัด ไม่อ่อนสั้นอ่อนยาว หัวหน้าครอบครัหรือผู้บังคับบัญชามีอำนาจเด็ดขาดในการตั้งเป้าหมาย และวางกฎเกณฑ์ให้คนในความควบคุมดูแลต้องปฏิบัติตาม
- จุดศูนย์กลางของการอบรมบ่มนิสัย อยู่ที่บิดา มารดาหรือผู้ที่มีอาวุโสกว่าเป็นหลัก

4. ขอมจ้านอย่างง่ายตายต่ออำนาจ (Authoritarian Submission)

- ขอมตามสังคม ไม่มีความคิดเห็นขัดแย้ง
- เน้นให้เด็กหรือผู้ที่มีอาวุโสน้อยกว่าต้องเชื่อฟัง การตัดสินใจต่างๆเป็นเรื่องของผู้ใหญ่ ผู้บังคับบัญชาหรือพ่อแม่ ส่วนเด็กหรือผู้อาวุโสน้อยกว่า ไม่มีส่วนร่วม

สำหรับคำถามที่ปรากฏใน “แบบวัดลักษณะอำนาจนิยม” จะประกอบไปด้วยคำถาม 3 ตอนด้วยกัน คือ

1. แนวคิดเกี่ยวกับตนเอง (อยู่ในแบบสัมภาษณ์ส่วนที่ 2 ข้อ 1-4)
2. แนวคิดเกี่ยวกับการมีปฏิสัมพันธ์กับสังคม (อยู่ในแบบสัมภาษณ์ส่วนที่ 2 ข้อ 5-17)
3. แนวคิดเกี่ยวกับการเมืองการปกครอง (อยู่ในแบบสัมภาษณ์ส่วนที่ 3 ข้อ 1-5)

ทั้งนี้แบบสัมภาษณ์จะมีอยู่ 5 ชุดด้วยกัน คือ แบบสัมภาษณ์ ภาครัฐ ภาควิชาชีพ และภาคประชาชน โดยในภาคประชาชนนั้นจะแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มย่อยด้วยกัน ได้แก่ กลุ่มบิดามารดา กลุ่มครู-อาจารย์ และกลุ่มนักเรียน-นักศึกษา ส่วนรายละเอียดของแบบสัมภาษณ์ในส่วนที่เกี่ยวกับ “การวัดลักษณะอำนาจนิยม” นั้น ในแต่ละชุดจะมีความแตกต่างกันในบางส่วน ซึ่งได้แก่ ส่วนที่เป็นคำถามเกี่ยวกับ “แนวคิดเกี่ยวกับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม” ซึ่งคำถามในส่วนนี้ ข้อความที่ใช้วัดจะแตกต่างกันไปตามบริบทการใช้อำนาจของบุคคลแต่ละกลุ่ม

อย่างไรก็ดี ในการที่ผู้วิจัยจะนำข้อความต่างๆที่มีความแตกต่างกันในแต่ละชุด มาแสดงให้เห็นทีละชุดๆนั้น เป็นเรื่องที่ยากยิ่ง และเกรงจะทำให้เกิดความสับสน ดังนั้นในการแสดงผลการวิเคราะห์แนวคิดเชิงอำนาจของบุคคลที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้ ผู้วิจัยจะอ้างอิงเพียงข้อความที่ใช้สำหรับแบบสัมภาษณ์ในภาครัฐและภาควิชาชีพ ส่วนในภาคประชาชน ซึ่งมีรายละเอียดแบ่งย่อยไปอีก 3 กลุ่มนั้น ผู้วิจัยจะไม่กล่าวถึง โดยจะระบุรายละเอียดไว้ในภาคผนวก

สำหรับข้อมูลในส่วนของการวัด “แนวคิดเชิงอำนาจ” หรือ ลักษณะ “อำนาจนิยม” นี้เปรียบเสมือน “ตัวแปรหลัก” ของงานวิจัยนี้ เนื่องจากเป็นจุดที่ทำให้ผู้วิจัยเกิดความขงใจว่า ในสภาพของสังคมไทยที่มีลักษณะของสังคมที่เน้นการเคารพผู้อาวุโส และเป็นสังคมที่มีวัฒนธรรมแบบอำนาจนิยม (Authoritarian Culture) นั้น (Thinapan Nakata, 1975: 55-60) ความที่มีลักษณะ “อำนาจนิยม” จะมีผลทำให้บุคคลมีแนวคิดในเรื่องต่างๆเป็นไปในแนวเดียวกับบุคลิกภาพของตนหรือไม่ ดังนั้น ด้วยเหตุดังกล่าวจึงเป็นที่มาที่ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาในประเด็นดังกล่าว โดยเริ่มจากการศึกษาว่า บุคคลมีแนวคิดเชิงอำนาจแตกต่างกันหรือไม่ และศึกษาเชื่อมโยงต่อไปอีกว่า แนวคิดเชิงอำนาจมีผลต่อแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ และมีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำหน้าที่เสนอข่าวสารของสื่อ

หนังสือพิมพ์หรือไม่ ทั้งนี้ในงานวิจัยนี้ได้แบ่งกลุ่มบุคคลออกเป็น 3 กลุ่มด้วยกัน คือ ภาครัฐ ภาควิชาชีพ และภาคประชาชน ซึ่งทั้ง 3 กลุ่มจะมีความเกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจในเรื่องมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ (รายละเอียดโปรดดูในบทที่ 1)

สำหรับผลการวิเคราะห์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ แนวคิดเชิงอำนาจของบุคคลในภาพรวมนั้น
ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 10 แสดงแนวคิดเชิงอำนาจของบุคคล 3 กลุ่มในภาพรวม
(ภาครัฐ ภาควิชาชีพ และภาคประชาชน)

ข้อความ	แนวคิดเชิงอำนาจ					Mean	S.D.
	N=200						
	สูง	ค่อนข้างสูง	ปานกลาง	ค่อนข้างต่ำ	ต่ำ		
1. ท่านไม่ชอบปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่ใหม่และไม่คุ้นเคย	4 (2.0)	37 (18.5)	24 (12.0)	109 (54.5)	26 (13.0)	2.42	0.99
2. เมื่อมีปัญหาอย่างใดอย่างหนึ่ง ท่านเห็นว่าวิธีการแก้ไขปัญหามีวิธีเดียวเท่านั้นที่ดีที่สุด	16 (8.0)	18 (9.0)	21 (10.5)	95 (47.5)	50 (25.0)	2.28	1.17
3. ท่านมีความเชื่อมั่นในวิธีการแก้ไขปัญหของท่านเป็นอย่างยิ่ง	16 (8.0)	83 (41.5)	66 (33.0)	31 (15.5)	4 (2.0)	3.38	0.91
4. ท่านคิดว่าคนฉลาดย่อมทำในสิ่งที่ผู้อื่นยอมรับ	11 (5.5)	55 (27.5)	47 (23.5)	68 (34.0)	19 (9.5)	2.85	1.11
5. ท่านคิดว่าการแสดงความคิดเห็นอย่างหลากหลายในที่ประชุม มักก่อให้เกิดความขัดแย้งในหมู่คณะ	17 (8.5)	63 (31.5)	29 (14.5)	73 (36.5)	18 (9.0)	2.94	1.18
6. ท่านเห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า "เข้าเมืองตาหลิ่วให้หลิ่วตาตาม"	4 (2.0)	47 (23.5)	51 (25.5)	76 (38.0)	22 (11.0)	2.88	1.02
7. ท่านจะรู้สึกไม่พอใจ เมื่อเพื่อนร่วมงานที่ที่ค้อยอายุสูงกว่า คิดถึงและวิจารณ์การทำงานของท่าน	31 (15.5)	44 (22.0)	45 (22.5)	68 (34.0)	12 (6.0)	3.07	1.19
8. เมื่อท่านสั่งให้ผู้ร่วมงานที่อยู่ใต้บังคับบัญชาทำสิ่งใดก็ตาม บุคคลนั้นควรจะปฏิบัติตามโดยไม่ได้แย้ง	16 (8.0)	62 (31.0)	50 (25.0)	58 (29.0)	14 (7.0)	3.04	1.09
9. ท่านเห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า "คาถาคอ ฟันค่อฟัน"	11 (5.5)	63 (31.5)	46 (23.0)	67 (33.5)	13 (6.5)	2.96	1.07
10. เมื่อมีการทะเลาะวิวาทเกิดขึ้นระหว่างผู้ร่วมงาน ท่านคิดว่า คู่กรณีควรได้รับการลงโทษเพื่อให้เกิดความสงบ	41 (20.5)	74 (37.0)	39 (19.5)	40 (20.0)	6 (3.0)	3.52	1.12
11. การเข้าร่วมกับคนหมู่มากเป็นการดีกว่าที่จะแยกตัวมาอยู่คนเดียวเพียงลำพัง	32 (16.0)	76 (38.0)	52 (26.0)	35 (17.5)	5 (2.5)	3.48	1.04
12. เพื่อความสำเร็จของหมู่คณะ สมาชิกทุกคนควรจะมีความคิดเห็นเหมือนกัน	9 (4.5)	40 (20.0)	45 (22.5)	85 (42.5)	21 (10.5)	2.86	1.05
13. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการพิจารณาเลื่อนตำแหน่งงานด้วยระบบอาวุโส	15 (7.5)	38 (19.0)	47 (23.5)	80 (40.0)	20 (10.0)	2.74	1.11
14. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการสลายกลุ่มผู้ชุมนุมประท้วงด้วยการใช้ความรุนแรงหรือกำลังเข้าจัดการ	14 (7.0)	31 (15.5)	56 (28.0)	57 (28.5)	42 (21.0)	2.59	1.18
15. ในสภาวะการณ์ที่ท่านไม่พอใจสิ่งใดมาก ๆ ท่านมักจะ กระแทกหรือทำลายข้าวของ	25 (12.5)	28 (14.0)	39 (19.5)	40 (20.0)	68 (34.0)	2.51	1.40

ตารางที่ 10 แสดงแนวคิดเชิงอำนาจของบุคคล 3 กลุ่มในภาพรวม
(ภาครัฐ ภาควิชาชีพ และภาคประชาชน) (ต่อ)

ข้อความ	แนวคิดเชิงอำนาจ N=200					Mean	S.D.
	สูง	ค่อนข้างสูง	ปานกลาง	ค่อนข้างต่ำ	ต่ำ		
16. ถ้าคนที่ท่านเคารพนับถือแสดงความคิดเห็นที่ท่านไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ท่านกล้าที่จะโต้แย้งตามเหตุผลของท่าน	35 (17.5)	45 (22.5)	69 (34.5)	37 (18.5)	14 (7.0)	3.26	1.17
17. เมื่อท่านทะเลาะกับเพื่อน ท่านเคยแก้ปัญหาด้วยการชกต่อย ดบตีหรือไม่	10 (5.0)	42 (21.0)	50 (25.0)	36 (18.0)	62 (31.0)	2.51	1.26
18. เพื่อความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของประเทศชาติ รัฐบาลจำต้องใช้อำนาจเด็ดขาดในการปกครองประเทศ	16 (8.0)	55 (27.5)	21 (10.5)	63 (31.5)	45 (22.5)	2.67	1.31
19. การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองและสังคมที่สำคัญ ๆ เช่นการปรับปรุงคณะรัฐมนตรี การปฏิรูปที่ดิน ฯลฯ เป็นความรับผิดชอบของผู้นำทางการเมืองระดับสูงที่จะต้องริเริ่ม ไม่ใช่ประชาชนเป็นผู้ริเริ่ม	9 (4.5)	42 (21.0)	27 (13.5)	82 (41.0)	40 (20.0)	2.49	1.16
20. เราไม่ควรรับฟังความคิดเห็นที่ไม่ตรงกับเสียงส่วนใหญ่	3 (1.5)	15 (7.5)	30 (15.0)	102 (51.0)	50 (25.0)	2.09	0.91
21. ประชาชนชาวไทยส่วนใหญ่ยังไม่พร้อมที่จะปกครองตนเอง	10 (5.0)	61 (30.5)	43 (21.5)	63 (31.5)	23 (11.5)	2.86	1.13
22. การเดินขบวนคัดค้านเรียกร้องของกลุ่มพลังต่าง ๆ การแตกแยกระหว่างพรรคการเมืองฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาล ตลอดจนการแตกแยกในบรรดาพรรคการเมืองฝ่ายรัฐบาลเอง ท่านคิดว่าเหตุการณ์ดังกล่าวเป็นปรากฏการณ์ที่สร้างความวุ่นวายในบ้านเมืองและบ่อนทำลายความมั่นคงของประเทศ	50 (25.0)	81 (40.5)	20 (10.0)	33 (16.5)	16 (8.0)	3.58	1.25
23. หากมีกลุ่มบุคคลหรือคณะทหารทำการปฏิวัติเพื่อยึดอำนาจ การปกครองและดำเนินการบริหารประเทศด้วยความเฉียบขาดเพื่อแก้ปัญหาบ้านเมือง ท่านจะเห็นด้วยหรือไม่	9 (4.5)	25 (12.5)	30 (15.0)	65 (32.5)	71 (32.5)	2.18	1.18
24. เนื่องจากประชาชนในชนบทยังมีระดับการศึกษาเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ เมืองไทยจึงยังไม่สมควรให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด	20 (10.0)	53 (26.5)	37 (18.5)	68 (34.0)	22 (11.0)	2.91	1.20
25. กรณีนักโทษข่มขืนแล้วฆ่าเด็ก ท่านเห็นว่าควรให้มีการลงโทษด้วยวิธีการประหารชีวิต	111 (55.5)	68 (34.0)	7 (3.5)	6 (3.0)	8 (4.0)	4.34	0.98

Mean = 2.88 S.D. = 0.43

หมายเหตุ - ข้อความตั้งแต่ข้อ 1-4 จะเป็นการวัดแนวคิดเกี่ยวกับตนเอง

- ข้อความตั้งแต่ข้อ 5-17 จะเป็นการวัดแนวคิดเกี่ยวกับการมีปฏิสัมพันธ์กับสังคม ซึ่งข้อความในส่วนนี้ จะมีความแตกต่างกันไปในแบบสัมภาษณ์แต่ละชุด เนื่องจากกลุ่มบุคคลที่สัมภาษณ์ซึ่งแบ่งเป็นหลายกลุ่มนั้น มีบริบทการใช้อำนาจแตกต่างกันไป สำหรับข้อความที่ปรากฏในตารางนี้ เป็นข้อความสำหรับแบบสัมภาษณ์ในส่วนของภาครัฐและภาควิชาชีพ ส่วนข้อความในส่วน of ภาคประชาชน โปรดดูรายละเอียดจากแบบสัมภาษณ์ในภาคผนวก

- ข้อความตั้งแต่ข้อ 18-25 จะเป็นการวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับการเมืองการปกครอง

จากตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับแนวคิดเชิงอำนาจของบุคคลทั้ง 3 กลุ่ม พบว่า บุคคลจะมีแนวคิดเชิงอำนาจอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 2.88

ทั้งนี้เมื่อแยกวิเคราะห์เป็นรายข้อ ก็พบว่า โดยเฉลี่ยบุคคลจะมีแนวคิดเชิงอำนาจอยู่ในระดับปานกลาง มีเพียง 3 ประเด็น ที่พบว่าบุคคลมีแนวคิดเชิงอำนาจต่อเรื่องดังกล่าวอยู่ในระดับต่ำ คือ

- ความคิดเห็นเกี่ยวกับการลงโทษคู่กรณีที่ทะเลาะวิวาทกัน โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับ 3.52
- ความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่สร้างความวุ่นวายในบ้านเมืองและบ่อนทำลายความมั่นคงของชาติ โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับ 3.58
- ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประหารชีวิตนักโทษที่กระทำการข่มขืนและฆ่าเหยื่อ โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับ 4.34

ส่วนที่ 2

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 การทดสอบความแตกต่างของแนวคิดเชิงอำนาจของบุคคล 3 กลุ่ม (ภาครัฐ ภาควิชาชีพ และภาคประชาชน)

เปรียบเทียบตามกลุ่ม

สำหรับการทดสอบสมมติฐานนี้ ผู้วิจัยต้องการจะวัดว่า บุคคลแต่ละกลุ่ม อันได้แก่ ภาครัฐ ภาควิชาชีพ และภาคประชาชน นั้น มีแนวคิดเชิงอำนาจแตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลจากการวิเคราะห์นี้ จะแสดงในตารางที่ 11 และ 12 ดังนี้

ตารางที่ 11 แสดงแนวคิดเชิงอำนาจของบุคคลในภาครัฐ ภาควิชาชีพ และภาคประชาชน

ข้อความ	แนวคิดเชิงอำนาจ							
	ภาครัฐ (N=40)		ภาควิชาชีพ (N=40)		ภาคประชาชน (N=120)		รวม (N=200)	
	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.
1. ท่านไม่ชอบปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่ใหม่และไม่คุ้นเคย	2.63	1.17	2.50	0.99	2.33	0.94	2.42	0.99
2. เมื่อมีปัญหาอย่างใดอย่างหนึ่ง ท่านเห็นว่าวิธีการแก้ไขปัญหามีวิธีเดียวเท่านั้นที่ดีที่สุด	2.63	1.43	2.08	0.97	2.23	1.12	2.28	1.17
3. ท่านมีความเชื่อมั่นในวิธีการแก้ไขปัญหาของท่านเป็นอย่างยิ่ง	3.75	0.81	3.70	0.79	3.15	0.81	3.38	0.81
4. ท่านคิดว่าคนฉลาดย่อมทำในสิ่งที่ผู้อื่นยอมรับ	3.48	1.13	2.58	0.90	2.73	1.09	2.85	1.11
5. ท่านคิดว่าการแสดงความคิดเห็นอย่างหลากหลายในที่ประชุม มักก่อให้เกิดความขัดแย้งในหมู่คณะ	2.65	1.27	2.18	1.01	3.29	1.05	2.94	1.18
6. ท่านเห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า "เข้าเมืองตาหลิ่วให้หลิ่วตาตาม"	3.20	0.97	2.63	1.01	2.52	0.99	2.68	1.02
7. ท่านจะรู้สึกไม่พอใจเมื่อเพื่อนร่วมงานที่ที่คืออาวุโสกว่า ดึงและวิจารณ์การทำงานของท่าน	2.55	0.90	2.13	0.72	3.56	1.14	3.07	1.19
8. เมื่อท่านสั่งให้ผู้ร่วมงานที่อยู่ใต้บังคับบัญชาทำสิ่งใดก็ตาม บุคคลนั้นควรจะปฏิบัติตามโดยไม่โต้แย้ง	3.23	0.97	2.35	0.83	3.21	1.13	3.04	1.09
9. ท่านเห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า "คาตอคา ฟันตอฟัน"	2.90	1.15	2.65	1.18	3.08	0.98	2.96	1.07
10. เมื่อมีการทะเลาะวิวาทเกิดขึ้นระหว่างผู้ร่วมงาน ท่านคิดว่าคู่กรณีควรได้รับการลงโทษเพื่อให้เกิดความหลบจำ	3.25	0.87	2.55	1.18	3.93	0.93	3.52	1.12
11. การเข้าร่วมกับคนหมู่มากเป็นการดีกว่าที่จะแยกตัวมาอยู่คนเดียวเพียงลำพัง	3.93	0.76	3.65	1.08	3.27	1.05	3.48	1.04
12. เพื่อความสำเร็จของหมู่คณะ สมาชิกทุกคนควรมีความคิดเห็นเหมือนกัน	2.73	1.01	2.08	0.79	2.83	1.08	2.86	1.05
13. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการพิจารณาเลื่อนตำแหน่งงานด้วยระบบอาวุโส	2.90	1.06	2.43	0.87	2.79	1.18	2.74	1.11
14. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการสลายกลุ่มผู้ชุมนุมประท้วงด้วยการใช้ความรุนแรงหรือกำลังเข้าจัดการ	2.23	1.03	1.45	0.68	3.09	1.05	2.59	1.18
15. ในสภาวะการณ์ที่ท่านไม่พอใจสิ่งใดมาก ๆ ท่านมักจะกระแทกหรือทำลายข้าวของ	1.70	0.91	2.13	0.91	2.91	1.52	2.51	1.40

ตารางที่ 11 แสดงแนวคิดเชิงอำนาจของบุคคลในภาครัฐ ภาควิชาชีพ และภาคประชาชน (ต่อ)

ข้อความ	แนวคิดเชิงอำนาจ							
	ภาครัฐ (N=40)		ภาควิชาชีพ (N=40)		ภาคประชาชน (N=120)		รวม (N=200)	
	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.
16. ถ้าคนที่ท่านเคารพนับถือแสดงความคิดเห็นที่ท่านไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ท่านกล้าที่จะโต้แย้งตามเหตุผลของท่าน	2.85	3.33	0.96	0.99	3.33	1.27	3.26	1.17
17. เมื่อท่านทะเลาะกับเพื่อน ท่านเคยแก้ปัญหาด้วยการชกต่อย ตบตีหรือไม่	1.58	1.33	0.80	0.78	3.22	0.97	2.51	1.26
18. เพื่อความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของประเทศชาติรัฐบาลจำเป็นต้องใช้อำนาจเด็ดขาดในการปกครองประเทศ	3.33	2.33	1.09	1.40	2.57	1.28	2.67	1.31
19. การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองและสังคมที่สำคัญ ๆ เช่นการปรับปรุงคณะรัฐมนตรี การปฏิรูปที่ดิน ฯลฯ เป็นความรับผิดชอบของผู้นำทางการเมืองระดับสูงที่จะต้องริเริ่ม ไม่ใช่ประชาชนเป็นผู้ริเริ่ม	2.80	2.05	1.13	1.01	2.50	1.17	2.48	1.16
20. เราไม่ควรรับฟังความคิดเห็นที่ไม่ตรงกับเสียงส่วนใหญ่	2.50	1.53	1.01	0.68	2.15	0.88	2.09	0.91
21. ประชาชนชาวไทยส่วนใหญ่ยังไม่พร้อมที่จะปกครองตนเอง	3.03	2.58	1.17	1.17	2.90	1.09	2.86	1.13
22. การเดินขบวนคัดค้านเรียกร้องของกลุ่มพลังต่าง ๆ การแตกแยกระหว่างพรรคการเมืองฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาล ตลอดจนการแตกแยกในบรรดาพรรคการเมืองฝ่ายรัฐบาลเอง ท่านคิดว่าเหตุการณ์ดังกล่าวเป็นปรากฏการณ์ที่สร้างความวุ่นวายในบ้านเมืองและบ่อนทำลายความมั่นคงของประเทศ	3.63	3.23	1.23	1.39	3.68	1.19	3.58	1.25
23. หากมีกลุ่มบุคคลหรือคณะทหารทำการปฏิวัติเพื่อยึดอำนาจการปกครองและดำเนินการบริหารประเทศด้วยความเฉียบขาดเพื่อแก้ปัญหาบ้านเมือง ท่านจะเห็นด้วยหรือไม่	2.52	2.03	1.32	1.17	2.12	1.12	2.18	1.18
24. เนื่องจากประชาชนในชนบทยังมีระดับการศึกษาเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ เมืองไทยจึงยังไม่สมควรให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด	3.38	2.58	1.23	1.13	2.86	1.18	2.91	1.20
25. กรณีนักโทษข่มขืนแล้วฆ่าเด็ก ท่านเห็นว่าควรถือให้มีการลงโทษด้วยวิธีการประหารชีวิต	3.98	4.40	1.17	0.74	4.42	0.96	4.34	0.98

หมายเหตุ - ข้อความตั้งแต่ข้อ 1-4 จะเป็นการวัดแนวคิดเกี่ยวกับตนเอง

- ข้อความตั้งแต่ข้อ 5-17 จะเป็นการวัดแนวคิดเกี่ยวกับการมีปฏิสัมพันธ์กับสังคม ซึ่งข้อความในส่วนนี้ จะมีความแตกต่างกันไปในแบบสัมภาษณ์แต่ละชุด เนื่องจากกลุ่มบุคคลที่สัมภาษณ์ซึ่งแบ่งเป็นหลายกลุ่มนั้น มีบริบทการใช้อำนาจแตกต่างกันไป สำหรับข้อความที่ปรากฏในตารางนี้ เป็นข้อความสำหรับแบบสัมภาษณ์ในส่วนของภาครัฐและภาควิชาชีพ ส่วนข้อความในส่วน of ภาคประชาชน โปรดดูรายละเอียดจากแบบสัมภาษณ์ในภาคผนวก

- ข้อความตั้งแต่ข้อ 18-25 จะเป็นการวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับการเมืองการปกครอง

ตารางที่ 12 การทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม กับแนวคิดเชิงอำนาจของบุคคล

กลุ่ม	แนวคิดเชิงอำนาจ					รวม	Mean	S.D.	F
	ต่ำ	ค่อนข้างต่ำ	ปานกลาง	ค่อนข้างสูง	สูง				
ภาครัฐ	-	10	27	3	-	40	2.94 ^a	0.49	24.25*
ภาควิชาชีพ	-	23	17	-	-	40	2.49 ^b	0.32	
ภาคประชาชน	-	6	98	16	-	120	2.98 ^c	0.37	

*P < 0.05

Mean = 2.87

1.2 หมายถึง คู่ที่แตกต่างกัน

S.D. = 0.43

DF. = 2

จากตารางที่ 11 และ 12 เมื่อเปรียบเทียบดูทั้ง 3 กลุ่ม จะพบว่า ภาควิชาชีพ จะมีแนวคิดเชิงอำนาจค่อนข้างต่ำ ในขณะที่ภาครัฐ และภาควิชาชีพจะมีแนวคิดเชิงอำนาจในระดับปานกลาง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบุคคลทั้ง 3 กลุ่ม มีความแตกต่างกันในเรื่องของแนวคิดเชิงอำนาจ ทั้งนี้เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติที่พบว่า แนวคิดเชิงอำนาจหรือบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมของกลุ่มบุคคลในภาครัฐ ภาควิชาชีพ และภาคประชาชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มบุคคลในภาคประชาชนจะมีแนวคิดเชิงอำนาจสูงกว่ากลุ่มบุคคลในภาควิชาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และกลุ่มบุคคลในภาครัฐ จะมีแนวคิดเชิงอำนาจสูงกว่ากลุ่มบุคคลในภาควิชาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลของการวิจัยดังกล่าว เป็นไปตามการคาดคะเนของผู้วิจัยระดับหนึ่ง ซึ่งมองว่าภาควิชาชีพนั้น จะเป็นกลุ่มที่มีแนวคิดเชิงอำนาจค่อนข้างต่ำ เมื่อเทียบกับอีก 2 กลุ่ม คือ ภาครัฐ และภาควิชาชีพ ทั้งนี้เนื่องจากว่า ภาควิชาชีพ เป็นกลุ่มผู้ประกอบการที่มีระบบการทำงาน และระบบความคิดที่ค่อนข้างจะอิสระ ดังนั้น จึงมีความเป็นไปได้สูงที่บุคคลกลุ่มนี้ จะมีพื้นฐานการคิดในเรื่องอื่นๆที่ค่อนข้างจะเป็นประชาธิปไตยด้วย

ส่วนในภาครัฐและภาคประชาชนนั้น ผู้วิจัยคาดว่า น่าจะมีแนวคิดเชิงอำนาจที่สูงกว่านี้ คือ ควรจะอยู่ในระดับค่อนข้างสูง เพราะเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความข้องเกี่ยวกับการใช้อำนาจมาก แต่ผลปรากฏว่าทั้ง 2 กลุ่ม มีแนวคิดเชิงอำนาจอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนอยู่ที่ระดับ 2.94 และ 2.98 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี ถึงแม้ว่าแนวคิดเชิงอำนาจของบุคคลใน

2 กลุ่มดังกล่าวจะไม่ได้เป็นไปตามที่ผู้วิจัยคาดการณ์ไว้ทั้งหมด แต่ก็ถือว่าบุคคลทั้ง 2 กลุ่มมีแนวคิดเชิงอำนาจที่สูงกว่ากลุ่มวิชาชีพ ซึ่งมีข้อที่น่าสังเกตว่า ในภาควิชาชีพนั้น ไม่พบว่ามีผู้ที่มีแนวคิดเชิงอำนาจค่อนข้างสูงเลย แต่ในกลุ่มของภาครัฐและภาคประชาชนนั้นปรากฏว่ามีผู้ที่มีอำนาจนิยมค่อนข้างสูง 3 คน และ 16 คนตามลำดับ

ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า ลักษณะของกลุ่ม เป็นตัวแปรหนึ่งที่ทำให้บุคคลมีแนวคิดเชิงอำนาจแตกต่างกัน กล่าวคือ ภาครัฐนั้น โดยลักษณะของการทำงาน ซึ่งมีการบริหารแบบราชการ จะมีลักษณะที่เอื้อให้บุคลากรในภาครัฐ นิยมในเรื่องการใช้อำนาจ เนื่องจากระบบการบริหารแบบราชการที่จะต้องมีการสั่งการกันเป็นทอดๆ จากผู้บังคับบัญชาระดับสูงลงมา ในขณะที่ภาคประชาชนนั้น ไม่ว่าจะในเรื่องของรูปแบบการใช้ชีวิตในครอบครัว การอบรมสั่งสอนบุตร ก็จะเอื้อต่อการใช้อำนาจเช่นกัน เพราะสังคมไทยเป็นสังคมแห่งการสั่งสอน ในลักษณะที่ผู้ใหญ่สอนผู้น้อย และผู้น้อยต้องให้ความเคารพผู้ใหญ่ ดังนั้นจึงมีลักษณะของการใช้อำนาจในการอบรมดูแลบุตรหลาน

เปรียบเทียบเพศ

ตารางที่ 13 การทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศ กับแนวคิดเชิงอำนาจของบุคคล

เพศ	N	ระดับมิติอำนาจ		t
		Mean	S.D.	
หญิง	100	2.90	0.45	0.79
ชาย	100	2.85	0.41	

จากตารางที่ 13 จะเห็นว่า แนวคิดเชิงอำนาจของบุคคล ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ที่ระดับ 0.05) ไม่ว่าจะทั้งเพศชายหรือหญิง

เปรียบเทียบอายุ

ตารางที่ 14 การทดสอบความแตกต่างระหว่างอายุกับแนวคิดเชิงอำนาจของบุคคล

อายุ	N	แนวคิดเชิงอำนาจของบุคคล		F	รวม	
		Mean	S.D.		Mean	S.D.
ต่ำกว่า 21 ปี	40	2.91 ^b	0.29	4.94 [*]	2.87	0.43
21-25 ปี	15	2.49 ^{ab}	0.36			
26-30 ปี	24	0.59 ^{2,4,6}	0.40			
31-35 ปี	36	2.91	0.46			
36-40 ปี	34	2.97 ^{3,4}	0.44			
41-45 ปี	19	2.89	0.41			
46 ปีขึ้นไป	32	3.07 ²	0.46			

*p < 0.05

จากตารางที่ 14 จะเห็นว่า แนวคิดเชิงอำนาจของบุคคลที่มีอายุต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไป จะมีแนวคิดเชิงอำนาจสูงกว่าบุคคลที่มีอายุระหว่าง 21-25 ปี และ อายุ 26-30 ปี กลุ่มบุคคลที่มีอายุระหว่าง 36-40 ปี จะมีแนวคิดเชิงอำนาจสูงกว่ากลุ่มบุคคลที่มีอายุระหว่าง 21-25 ปี และอายุ 26-30 ปี และยังพบอีกว่ากลุ่มบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 21 ปี จะมีแนวคิดเชิงอำนาจสูงกว่ากลุ่มบุคคลที่มีอายุระหว่าง 26-30 ปี

ทั้งนี้เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งชี้ว่า มีแนวคิดเชิงอำนาจอยู่ในระดับใด จะสังเกตเห็นว่า กลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ กลุ่มที่มีอายุ 46 ปีขึ้นไป รองลงมาคือ กลุ่มอายุ 36-40 ปี ซึ่งมีแนวคิดเชิงอำนาจอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง โดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.07 และ 2.97 ตามลำดับ ซึ่งคะแนนจากทั้ง 2 กลุ่มดังกล่าวนี้ เมื่อเทียบกับคะแนนของกลุ่มอายุ 26-30 ปี และ กลุ่มอายุ 21-25 ปี จะสังเกตเห็นว่ามีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน โดยเฉพาะในกลุ่มอายุ 26-30 ปีนั้น พบว่า มีระดับแนวคิดเชิงอำนาจในระดับต่ำมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเพียง 0.59 ส่วนกลุ่มอายุ 21-25 ปี มีระดับแนวคิดเชิงอำนาจอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ โดยมีค่าเฉลี่ย 2.49

การที่กลุ่มอายุ 21-25 ปี และกลุ่มอายุ 26-30 ปี มีแนวคิดเชิงอำนาจอยู่ในระดับที่ต่ำถึงต่ำมากนั้น น่าจะเป็นเพราะว่าเป็นวัยที่เริ่มจะมีความคิดเป็นของตัวเอง เริ่มอยากมีอิสระจากการปกครองดูแลของผู้ปกครองมากขึ้น เพราะเป็นวัยที่อยู่ในช่วงปลายของการเรียนระดับปริญญาตรี และเริ่มที่จะเข้าสู่วัยทำงาน ดังนั้นจึงเป็นวัยที่ค่อนข้างต้องการความเป็นอิสระสูง ส่วนกลุ่มอายุตั้งแต่ 31 ปีขึ้นไป แม้ว่าผลการวิจัยจะปรากฏว่ามีแนวคิดเชิงอำนาจอยู่ในระดับปานกลาง แต่ก็ถือว่ามียกระดับแนวคิดเชิงอำนาจสูงกว่า 2 กลุ่มข้างต้น ซึ่งน่าจะเป็นเพราะว่า กลุ่มบุคคลเหล่านี้ เริ่มจะมีความรับผิดชอบมากขึ้น เช่น อาจจะมีบุตร หรือ อาจจะเป็นผู้บังคับบัญชา ดังนั้นจึงมีลักษณะที่จะต้องใช้อำนาจมากขึ้น เพื่อที่จะปกครองหรือดูแลบุตรหรือผู้บังคับบัญชา

อย่างไรก็ดีเป็นที่น่าสังเกตว่า กลุ่มที่อายุต่ำกว่า 21 ปี นั้น จะมีแนวคิดเชิงอำนาจในลักษณะที่ใกล้เคียงกับกลุ่มอายุ 31 ปีขึ้นไป ซึ่งปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นดังกล่าว น่าจะเป็นเพราะว่ากลุ่มนี้ยังต้องอยู่ในความดูแลของผู้ปกครองอย่างใกล้ชิด ยังไม่สามารถตัดสินใจด้วยตัวเองได้ ลักษณะของเด็กในวัยนี้ จึงยังมีความเคารพและกลัวเกรงผู้อาวุโส ซึ่งเป็นลักษณะหนึ่งของผู้ที่มิบุคคลิกภาพแบบอำนาจนิยม โดยยอมจำนนอยู่ใต้อิทธิพลของผู้มีอำนาจ (Hossian B. Danesh: 1981)

เปรียบเทียบระดับการศึกษา

ตารางที่ 15 การทดสอบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับแนวคิดเชิงอำนาจของบุคคล

ระดับการศึกษา	N	แนวคิดเชิงอำนาจ		F	รวม	
		Mean	S.D.		Mean	S.D.
ต่ำกว่าประถมศึกษาตอนปลาย	-	-	-	1.37	2.87	0.43
ประถมศึกษาตอนปลาย	4	3.22	0.50			
มัธยมศึกษาตอนต้น	5	2.88	0.51			
มัธยมศึกษาตอนปลาย	28	3.01	0.35			
อนุปริญญา/เทียบเท่า	14	2.82	0.44			
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	123	2.85	0.43			
สูงกว่าปริญญาตรี	26	2.81	0.49			

*p < 0.05

DF. = 6

จากตารางที่ 15 จะเห็นว่า แนวคิดเชิงอำนาจของบุคคลที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน
 ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าตัวแปรทางด้านระดับ
 การศึกษาไม่มีผลให้บุคคลมีแนวคิดเชิงอำนาจแตกต่างกัน

เปรียบเทียบพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน

ตารางที่ 16 การทดสอบความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน กับแนวคิดเชิงอำนาจของบุคคล

การเปิดรับสื่อมวลชน	N	แนวคิดเชิงอำนาจของบุคคล		F	รวม	
		Mean	S.D.		Mean	S.D.
<u>สื่อหนังสือพิมพ์</u>						
ไม่เคยเปิดรับเลย	-	-	-	4.06*	2.87	0.43
เปิดรับน้อยมาก	12	3.11	0.33			
เปิดรับบางวัน	17	3.14 ¹	0.32			
เปิดรับเกือบทุกวัน	49	2.87	0.36			
เปิดรับทุกวัน	122	2.82 ¹	0.47			
<u>สื่อมวลชนทั่วไป</u>						
ไม่เคยเปิดรับเลย	-	-	-	3.47*	2.87	0.43
เปิดรับน้อยมาก	1	2.96	0.41			
เปิดรับบางวัน	70	2.98 ¹	0.43			
เปิดรับเกือบทุกวัน	106	2.84	0.40			
เปิดรับทุกวัน	21	2.67 ¹	0.43			

*p < 0.05

¹ หมายถึง คู่ที่แตกต่างกัน

DF.= 3

จากตารางที่ 16 จะเห็นว่า แนวคิดเชิงอำนาจของบุคคลที่มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนแตกต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเมื่อพิจารณาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อหนังสือพิมพ์ พบว่าบุคคลที่มีการเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์เป็นบางวัน จะมีแนวคิดเชิงอำนาจอยู่ในระดับสูงกว่าบุคคลที่มีการเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์ทุกวัน และเมื่อพิจารณาในด้านพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทั่วไป พบว่า บุคคลที่มีการเปิดรับสื่อมวลชนทั่วไปบางวัน จะมีแนวคิดเชิงอำนาจอยู่ในระดับสูงกว่าบุคคลที่มีการเปิดรับสื่อมวลชนทั่วไปทุกวัน

ทั้งนี้เมื่อพิจารณาจากผลการวิจัยแล้ว จะพบว่า พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ทั้งการเปิดรับเฉพาะสื่อหนังสือพิมพ์และการเปิดรับสื่อมวลชนทั่วไปนั้น ทำให้บุคคลมีความแตกต่างกันในเรื่องของแนวคิดเชิงอำนาจที่ชัดเจน ระหว่างผู้ที่เปิดรับสื่อเป็นบางวันกับผู้ที่เปิดรับสื่อทุกวัน โดยผู้ที่เปิดรับสื่อเป็นบางวันจะมีแนวคิดเชิงอำนาจอยู่ในระดับสูงกว่าผู้ที่เปิดรับสื่อทุกวัน และเป็นที่น่าสังเกตว่าผู้ที่เปิดรับสื่อน้อยมาก ก็จะมีแนวคิดเชิงอำนาจอยู่ในระดับสูงกว่าผู้ที่เปิดรับสื่อเกือบทุกวัน และเปิดรับสื่อทุกวัน

ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนมีผลทำให้บุคคลมีแนวคิดเชิงอำนาจแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 การทดสอบความแตกต่างในเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ของบุคคลในภาครัฐ ภาควิชาชีพ และภาคประชาชน

เปรียบเทียบตามกลุ่ม

ตารางที่ 17 การทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มบุคคลในภาคต่าง ๆ ในเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์

รายการ	ภาครัฐ		ภาควิชาชีพ		ภาคประชาชน		F	รวม	
	N=40		N=40		N=120			N=200	
	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.		Mean	S.D.
1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ กฎหมาย ปร.42ในอดีต	3.00 ¹	1.15	1.62 ²	0.86	2.31 ²	1.13	15.96 [*]	2.31	1.16
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้พระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ. 2484 เพื่อควบคุมหนังสือพิมพ์ ในปัจจุบัน	3.67 ¹	0.82	2.35 ²	1.07	2.83 ²	1.07	16.82 [*]	2.90	1.12
3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้กฎหมายอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากกฎหมายอื่นทั่วไป เช่น กฎหมายแพ่งพาณิชย์ กฎหมายอาญา ฯลฯ มาใช้ควบคุมหนังสือพิมพ์	3.60 ¹	0.95	2.60 ¹	1.19	2.74 ¹	0.97	12.62 [*]	2.88	1.07
4. ความคิดเห็นที่จะให้มีการใช้มาตรการควบคุมหนังสือพิมพ์ ให้มากขึ้นเนื่องจากเห็นว่าปัจจุบัน หนังสือพิมพ์มีเสรีภาพมากเกินไป	3.82 ¹	1.12	2.70 ¹	1.09	3.19 ¹	1.17	9.65 [*]	3.22	1.19
5. หากมีการตั้งสภาการหนังสือพิมพ์รัฐควรเข้ามามีบทบาทในการถ่วงดุลอำนาจของนักหนังสือพิมพ์ ในสภาฯ ที่จะจัดตั้งขึ้น	3.77 ¹	0.86	2.65 ²	1.09	3.35 ²	1.05	12.33 [*]	3.29	1.08
รวม	3.37 ¹	0.57	2.58 ²	0.47	2.90 ²	0.54	21.52 [*]	2.93	0.59

*P < 0.05 1,2 หมายถึง คู่ที่แตกต่างกัน D.F= 2

จากตารางที่ 17 ถ้าดูในภาพรวม โดยไม่แบ่งแยกว่าเป็นบุคคลกลุ่มใด จะพบว่า โดยรวมแล้วบุคคลจะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นในเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งแสดงว่า หากมองโดยรวม บุคคลจะมีแนวคิดเชิงอำนาจอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นความคิดเห็นต่อเรื่องการใช้กฎหมาย ปร.42 ในอดีต ที่มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นต่อเรื่องดังกล่าวอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งแสดงว่าบุคคลมีแนวคิดเชิงอำนาจต่อเรื่องดังกล่าวอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ

อย่างไรก็ดี เมื่อแยกวิเคราะห์เป็นรายกลุ่มแล้ว จะพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างกลุ่มบุคคลต่างๆเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อเรื่องมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้กฎหมาย ปร.42 ในอดีต พบว่า กลุ่มบุคคลในภาครัฐมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นต่อเรื่องการใช้กฎหมาย ปร.42 สูงกว่ากลุ่มบุคคลในภาควิชาชีพและภาคประชาชน และกลุ่มบุคคลในภาคประชาชนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าวสูงกว่ากลุ่มบุคคลในภาควิชาชีพ ซึ่งแสดงว่า กลุ่มบุคคลในภาครัฐ มีแนวโน้มที่จะเห็นด้วยกับการใช้กฎหมาย ปร.42 ในอดีตสูงกว่ากลุ่มบุคคลในภาควิชาชีพและภาคประชาชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และกลุ่มบุคคลในภาคประชาชนมีแนวโน้มที่จะเห็นด้วยกับการใช้กฎหมาย ปร.42 ในอดีตสูงกว่ากลุ่มบุคคลในภาควิชาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

หรืออาจกล่าวสรุปได้ว่า กลุ่มบุคคลในภาครัฐ มีแนวคิดเชิงอำนาจต่อเรื่องการใช้กฎหมาย ปร.42 ในอดีตสูงกว่ากลุ่มบุคคลในภาควิชาชีพและภาคประชาชน และกลุ่มบุคคลในภาคประชาชนมีแนวคิดเชิงอำนาจต่อเรื่องการใช้ กฎหมาย ปร.42 ในอดีตสูงกว่ากลุ่มบุคคลในภาควิชาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

- ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้พระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ.2484 เพื่อควบคุมหนังสือพิมพ์ในปัจจุบัน พบว่ากลุ่มบุคคลในภาครัฐมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นต่อเรื่องการใช้พระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ.2484 สูงกว่ากลุ่มบุคคลในภาควิชาชีพและภาคประชาชน และกลุ่มบุคคลในภาคประชาชนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าวสูงกว่ากลุ่มบุคคลในภาควิชาชีพ ซึ่งแสดงว่า กลุ่มบุคคลในภาครัฐ มีแนวโน้มที่จะเห็นด้วยกับการใช้

พระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ.2484 ในการควบคุมสื่อหนังสือพิมพ์สูงกว่ากลุ่มบุคคลในภาควิชาชีพ และภาคประชาชน และกลุ่มบุคคลในภาคประชาชนมีแนวโน้มที่จะเห็นด้วยกับการใช้พระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ.2484 สูงกว่ากลุ่มบุคคลในภาควิชาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

หรืออาจกล่าวสรุปได้ว่า กลุ่มบุคคลในภาครัฐ มีแนวคิดเชิงอำนาจต่อเรื่องการใช้พระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ.2484 ในการควบคุมสื่อหนังสือพิมพ์สูงกว่ากลุ่มบุคคลในภาควิชาชีพและภาคประชาชน และกลุ่มบุคคลในภาคประชาชนมีแนวคิดเชิงอำนาจต่อเรื่องดังกล่าว สูงกว่ากลุ่มบุคคลในภาควิชาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

- ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้กฎหมายอื่นๆที่นอกเหนือจากกฎหมายทั่วไปมาใช้ควบคุมหนังสือพิมพ์ พบว่า กลุ่มบุคคลในภาครัฐมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นต่อเรื่องการใช้กฎหมายอื่นๆที่นอกเหนือจากกฎหมายทั่วไปมาใช้ควบคุมหนังสือพิมพ์ สูงกว่ากลุ่มบุคคลในภาควิชาชีพและภาคประชาชน ซึ่งแสดงว่า กลุ่มบุคคลในภาครัฐมีแนวโน้มที่จะเห็นด้วยกับการใช้กฎหมายอื่นๆมาควบคุมหนังสือพิมพ์สูงกว่ากลุ่มบุคคลในภาควิชาชีพและภาคประชาชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

หรืออาจกล่าวสรุปได้ว่า กลุ่มบุคคลในภาครัฐ มีแนวคิดเชิงอำนาจต่อเรื่องการใช้กฎหมายอื่นๆมาควบคุมหนังสือพิมพ์ สูงกว่ากลุ่มบุคคลในภาควิชาชีพและภาคประชาชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

- ความคิดเห็นที่จะให้มีการควบคุมหนังสือพิมพ์ให้มากขึ้น เนื่องจากเห็นว่าปัจจุบันหนังสือพิมพ์มีเสรีภาพมากเกินไป พบว่า กลุ่มบุคคลในภาครัฐมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นต่อเรื่องดังกล่าวสูงกว่ากลุ่มบุคคลในภาควิชาชีพและภาคประชาชน ซึ่งแสดงว่ากลุ่มบุคคลในภาครัฐมีแนวโน้มที่จะเห็นด้วยกับเรื่องดังกล่าวสูงกว่ากลุ่มบุคคลในภาควิชาชีพ และภาคประชาชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

หรืออาจกล่าวสรุปได้ว่า กลุ่มบุคคลในภาครัฐ มีแนวคิดเชิงอำนาจต่อเรื่องที่จะให้มีการควบคุมหนังสือพิมพ์ให้มากขึ้น เนื่องจากเห็นว่าปัจจุบันหนังสือพิมพ์มีเสรีภาพมากเกินไป สูงกว่ากลุ่มบุคคลในภาควิชาชีพและภาคประชาชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

- ความคิดเห็นต่อกรณีการจัดตั้งสภาการหนังสือพิมพ์ ที่จะให้รัฐเข้ามามีบทบาทใน
การถ่วงดุลอำนาจของนักหนังสือพิมพ์ในสภาที่จะจัดตั้งขึ้น พบว่ากลุ่มบุคคลในภาครัฐ มีค่า
เฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นต่อเรื่องดังกล่าวสูงกว่ากลุ่มบุคคลในภาควิชาชีพและภาค
ประชาชน และกลุ่มบุคคลในภาคประชาชน มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นต่อเรื่องดังกล่าว
สูงกว่ากลุ่มบุคคลในภาควิชาชีพ ซึ่งแสดงว่า กลุ่มบุคคลในภาครัฐ มีแนวโน้มที่จะเห็นด้วยต่อ
การให้รัฐเข้ามามีบทบาทในการถ่วงดุลอำนาจของนักหนังสือพิมพ์ในสภาการหนังสือพิมพ์ที่
จะจัดตั้งขึ้นสูงกว่ากลุ่มบุคคลในภาควิชาชีพ และภาคประชาชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ 0.05 และกลุ่มบุคคลในภาคประชาชน มีแนวโน้มที่จะเห็นด้วยต่อการให้รัฐเข้ามา
มีบทบาทในการถ่วงดุลอำนาจของนักหนังสือพิมพ์ในสภาการหนังสือพิมพ์ที่จะจัดตั้งขึ้นสูงกว่า
กลุ่มบุคคลในภาควิชาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

หรืออาจกล่าวสรุปได้ว่า กลุ่มบุคคลในภาครัฐ มีแนวคิดเชิงอำนาจต่อเรื่องการให้รัฐเข้า
มามีบทบาทในการถ่วงดุลอำนาจของนักหนังสือพิมพ์ในสภาการหนังสือพิมพ์ที่จะจัดตั้งขึ้น สูง
กว่ากลุ่มบุคคลในภาควิชาชีพและภาคประชาชน และกลุ่มบุคคลในภาคประชาชนมีแนวคิด
เชิงอำนาจต่อเรื่องดังกล่าวสูงกว่ากลุ่มบุคคลในภาควิชาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
0.05

ทั้งนี้เมื่อพิจารณาโดยรวมทุกรายการแล้ว พบว่า กลุ่มบุคคลแต่ละกลุ่ม มีแนวคิด
เกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
โดยกลุ่มบุคคลในภาครัฐ จะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นต่อเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับ
มาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์สูงกว่ากลุ่มบุคคลในภาควิชาชีพ และภาคประชาชน ซึ่ง
แสดงว่ากลุ่มบุคคลในภาครัฐ มีแนวโน้มที่จะมีแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อ
หนังสือพิมพ์ที่ค่อนข้างไปในทางอำนาจนิยมสูงกว่ากลุ่มบุคคลในภาควิชาชีพและภาคประชาชน
ทั้งนี้ เมื่อสังเกตค่าเฉลี่ยในแต่ละประเด็นแล้ว พบว่า ภาครัฐ จะมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงเกือบ
ทุกประเด็นที่ทำการทดสอบ มียกเว้นอยู่เพียงประเด็นเดียว คือ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องการใช้
กฎหมาย ปร.42 ในอดีต ที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ 3.00 ซึ่งจัดว่ามีแนวคิดเชิงอำนาจต่อเรื่อง
ดังกล่าวอยู่ในระดับปานกลาง นอกเหนือจากประเด็นนี้แล้ว ในประเด็นอื่นล้วนแล้วแต่มี
ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ว่ากลุ่มบุคคลในภาครัฐ มีแนวคิดเชิงอำนาจอยู่ในระดับ
ค่อนข้างสูง ซึ่งมีตัวเลขค่าเฉลี่ยดังนี้

- ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้พระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ.2484 เพื่อควบคุมหนังสือพิมพ์ในปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ 3.67
- ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้กฎหมายอื่นๆ ที่นอกเหนือจากกฎหมายทั่วไปมาใช้ควบคุมหนังสือพิมพ์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ 3.60
- ความคิดเห็นที่จะให้มีการควบคุมหนังสือพิมพ์ให้มากขึ้น เนื่องจากเห็นว่าปัจจุบันหนังสือพิมพ์มีเสรีภาพมากเกินไป มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ 3.82
- ความคิดเห็นต่อกรณีการจัดตั้งสภาการหนังสือพิมพ์ ที่จะให้รัฐเข้ามามีบทบาทในการถ่วงดุลอำนาจของนักหนังสือพิมพ์ในสภาที่จะจัดตั้งขึ้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ 3.77

นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มบุคคลในภาคประชาชนจะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นต่อเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์สูงกว่ากลุ่มบุคคลในภาควิชาชีพซึ่งแสดงว่า กลุ่มบุคคลในภาคประชาชนมีแนวโน้มที่จะมีแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ที่ค่อนข้างไปในทางอำนาจนิยมสูงกว่ากลุ่มบุคคลในภาควิชาชีพ ทั้งนี้เมื่อสังเกตค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นในประเด็นที่พบว่าบุคคลทั้ง 2 กลุ่มดังกล่าว มีความแตกต่างกันแล้ว ถึงแม้จะพบว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มบุคคลในภาคประชาชนจะอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งจัดว่ามีแนวคิดเชิงอำนาจอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อเปรียบเทียบกับภาควิชาชีพแล้ว ค่าเฉลี่ยของกลุ่มบุคคลในภาคประชาชนจะสูงกว่าภาควิชาชีพ เพราะส่วนใหญ่มูลค่าเฉลี่ยของภาควิชาชีพจะอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งจัดว่า มีแนวคิดเชิงอำนาจอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า ภาคประชาชนมีแนวคิดเชิงอำนาจสูงกว่าภาควิชาชีพ

สำหรับผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่าบุคคลจะมีแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันตามลักษณะของกลุ่มและผลการวิจัยดังกล่าวก็เป็นไปตามที่ผู้วิจัยคาดคะเนไว้ว่า กลุ่มบุคคลในภาครัฐ และภาคประชาชนจะมีแนวคิดเชิงอำนาจต่อเรื่องเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์สูงกว่ากลุ่มบุคคลในภาควิชาชีพ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ทดสอบสมมติฐานย่อยที่ได้คาดคะเนไว้ว่า

2.1 ภาครัฐและภาควิชาชีพ มีแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ในลักษณะที่ขัดแย้งกันโดย

- ภาครัฐ จะมีแนวคิดที่ค่อนข้างไปในทางอำนาจนิยม โดยเห็นว่าหนังสือพิมพ์ควรถูกควบคุมจากรัฐบาล

- ภาควิชาชีพ จะมีแนวคิดที่ค่อนข้างไปทางเสรีนิยม โดยเห็นว่า หนังสือพิมพ์ควรจะมีสิทธิเสรีภาพอย่างเต็มที่ในการเสนอข่าวสารหรือแสดงความคิดเห็นใดๆและไม่ควรถูกแทรกแซงจากรัฐบาล

2.2 ภาคประชาชนมีแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ แตกต่างกันระหว่างกลุ่มผู้มีอำนาจ อันได้แก่ กลุ่มบิดา-มารดา กลุ่มครู-อาจารย์ และกลุ่มผู้ตกอยู่ใต้อำนาจอันได้แก่ กลุ่มนักเรียน-นักศึกษา โดยกลุ่มผู้มีอำนาจจะมีแนวคิดเชิงอำนาจสูงกว่ากลุ่มผู้ตกอยู่ใต้อำนาจ

ผลการทดสอบสมมติฐานย่อย ปรากฏผล ดังนี้

สมมติฐานย่อย เปรียบเทียบแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มบุคคล
ในภาครัฐ ภาควิชาชีพ และภาคประชาชน

ตารางที่ 18 การทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มบุคคลในภาครัฐ ภาควิชาชีพ และภาคประชาชน ในเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์

รายการ	ภาครัฐ		ภาควิชาชีพ		ภาคประชาชน				t	F	รวม	
	N=40		N=40		N=80		N=40				N=200	
	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.			Mean	S.D.
1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ กฎหมายปร.42 โนอดิต	3.00 ¹	1.15	1.62 ^{1,2}	0.87	2.32 ^{1,2}	1.21	2.30 ^{1,2}	0.98	0.11	10.59*	2.32	1.17
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้พระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ.2484 เพื่อควบคุมหนังสือพิมพ์ในปัจจุบัน	3.67 ¹	0.88	2.35 ^{1,2}	1.07	2.94 ^{1,2}	1.11	2.62 ¹	1.01	1.50	12.10*	2.90	1.12
3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้กฎหมายอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากกฎหมายอื่นทั่วไป เช่น กฎหมายแพ่งพาณิชย์ กฎหมายอาญา ฯลฯ มาใช้ควบคุมหนังสือพิมพ์	3.60 ¹	0.95	2.60 ¹	1.19	2.70 ¹	1.03	2.82 ¹	0.84	-0.66	8.52*	2.88	1.07
4. ความคิดเห็นที่จะให้มีการใช้มาตรการควบคุมหนังสือพิมพ์ให้มากขึ้นเนื่องจากเห็นว่าปัจจุบันหนังสือพิมพ์มีเสรีภาพมากเกินไป	3.82 ¹	1.13	2.70 ¹	1.09	3.15 ¹	1.24	3.27	1.04	-0.55	6.51*	3.22	1.19
5. หากมีการตั้งสภากาหนังสือพิมพ์รัฐควรเข้ามามีบทบาทในการถ่วงดุลอำนาจ ของนักหนังสือพิมพ์ในสภาฯ ที่จะจัดตั้งขึ้น	3.77 ¹	0.88	2.65 ^{1,2}	1.09	3.41 ²	1.09	3.22	0.97	0.91	8.51*	3.29	1.08
รวม	3.37 ¹	0.57	2.58 ^{1,2,3}	0.47	2.89 ^{1,3}	0.57	2.90 ^{1,2}	0.48	-0.12	14.27*	2.93	0.58

*P < 0.05 1,2 หมายถึง คู่ที่แตกต่างกัน DF. =3

จากตารางที่ 18 จะเห็นว่า กลุ่มบุคคลในภาครัฐ ภาควิชาชีพ และภาคประชาชนมีแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งในภาพรวมและแยกเป็นรายชื่อ

ทั้งนี้เมื่อดูในภาพรวม จะพบว่า บุคคลทั้ง 3 กลุ่ม มีแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันดังนี้

- กลุ่มบุคคลในภาครัฐ มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นในเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์สูงกว่ากลุ่มบุคคลในภาควิชาชีพ และสูงกว่าภาคประชาชน ทั้งในกลุ่มของผู้มีอำนาจ และกลุ่มผู้ตกอยู่ใต้อำนาจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงว่า กลุ่มบุคคลในภาครัฐ จะมีลักษณะของการใช้อำนาจนิยมหรือมีแนวคิดเชิงอำนาจในเรื่องการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์สูงกว่ากลุ่มบุคคลในภาควิชาชีพและสูงกว่าภาคประชาชน ทั้งในกลุ่มของผู้มีอำนาจ และกลุ่มผู้ตกอยู่ใต้อำนาจ

- กลุ่มบุคคลในภาคประชาชน (เฉพาะกลุ่มผู้ตกอยู่ใต้อำนาจ) มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นในเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์สูงกว่ากลุ่มบุคคลในภาควิชาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงว่า กลุ่มบุคคลในภาคประชาชน (เฉพาะกลุ่มผู้ตกอยู่ใต้อำนาจ) จะมีลักษณะของการใช้อำนาจนิยมหรือมีแนวคิดเชิงอำนาจในเรื่องการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์สูงกว่ากลุ่มบุคคลในภาควิชาชีพ

- กลุ่มบุคคลในภาคประชาชน (เฉพาะกลุ่มผู้มีอำนาจ) มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นในเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์สูงกว่ากลุ่มบุคคลในภาควิชาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงว่า กลุ่มบุคคลในภาคประชาชน (เฉพาะกลุ่มผู้มีอำนาจ) จะมีลักษณะของการใช้อำนาจนิยมหรือมีแนวคิดเชิงอำนาจในเรื่องการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์สูงกว่ากลุ่มบุคคลในภาควิชาชีพ

ดังนั้น จากผลการทดสอบดังกล่าว สามารถสรุปสมมติฐานย่อยของการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

*ตามสมมติฐานย่อยข้อ 2.1 พบว่า ภาครัฐ และภาควิชาชีพ มีแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ในลักษณะที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเป็นไปตามสมมติฐานที่ว่า ภาครัฐจะมีแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ก่อนไปทางอำนาจนิยม โดยเห็นว่าสื่อหนังสือพิมพ์ควรถูกควบคุมจากรัฐบาล และภาควิชาชีพจะมีแนวคิดที่ก่อนไปทางเสรีนิยม โดยเห็นว่าสื่อหนังสือพิมพ์ควรมีสติเสรีภาพอย่างเต็มที่ในการเสนอข่าวสารหรือแสดงความคิดเห็นใดๆ และไม่ควรถูกควบคุมจากรัฐบาล

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า ภาครัฐและภาควิชาชีพ มีแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ในลักษณะที่ขัดแย้งกัน โดยเป็นไปตามสมมติฐานย่อยข้อ 2.1 ที่ผู้วิจัยคาดคะเนไว้ว่า ภาครัฐ น่าจะมีแนวคิดเชิงอำนาจในเรื่องมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์สูงกว่าภาควิชาชีพ เนื่องจากเป็นกลุ่มบุคคลที่ต้องเกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นด้วยลักษณะของหน้าที่การงานที่มีระบบบริหารแบบราชการ คือ ต้องเป็นไปตามสายบังคับบัญชา ซึ่งเอื้อให้บุคคลมีความเกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจมากขึ้น หรือ ด้วยลักษณะขององค์กรที่ทำให้บุคคลเคยชินกับการใช้อำนาจ เนื่องจากต้องตกอยู่ในสภาพแวดล้อมเช่นนั้น ดังนั้นจากเหตุผลดังกล่าว จึงน่าจะทำให้ภาครัฐ มีแนวคิดเชิงอำนาจในเรื่องมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์สูงกว่าภาควิชาชีพ ในขณะที่ภาควิชาชีพนั้นผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ว่าน่าจะมีแนวคิดต่อเรื่องมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ที่ก่อนไปทางเสรีนิยม เนื่องจากเป็นกลุ่มบุคคลที่เป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากการใช้มาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ ดังนั้นจึงเป็นไปได้ยากที่ภาควิชาชีพจะแสดงความคิดเห็นสนับสนุนให้มีการควบคุมหนังสือพิมพ์อย่างเคร่งครัดดังมาตรการต่างๆที่ปรากฏในแบบสัมภาษณ์ ประกอบกับลักษณะของวิชาชีพ ก่อนข้างจะมีอิสระและเสรีภาพในการทำงานมาก จึงน่าจะทำให้ภาควิชาชีพ มีแนวคิดที่ก่อนไปทางเสรีนิยม โดยเห็นว่า หนังสือพิมพ์ควรมีสติเสรีภาพอย่างเต็มที่ในการเสนอข่าวหรือแสดงความคิดเห็นใดๆ และไม่ควรถูกแทรกแซงจากรัฐบาล

*ตามสมมติฐานย่อยข้อ 2.2 ผู้วิจัยใช้การทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างกลุ่มผู้มีอำนาจและกลุ่มผู้ตกอยู่ใต้อำนาจ ทั้งนี้พบว่า บุคคลทั้ง 2 กลุ่ม ล้วนมีความคิดเห็นที่พ้องกันในทุกข้อที่ได้ทำการทดสอบความคิดเห็น ซึ่งส่วนใหญ่ทั้ง 2 กลุ่ม จะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นในแต่ละข้ออยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นความคิดเห็นในเรื่อง การใช้กฎหมาย ปร.42 ในอดีต ที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ อย่างไรก็ตาม

ที่ดี ถ้าดูในภาพรวมแล้ว ทั้ง 2 กลุ่ม มีแนวคิดเชิงอำนาจต่อเรื่องมาตรการเฝ้าระวังสื่อ หนังสือพิมพ์อยู่ในระดับปานกลาง

ดังนั้น ผลการทดสอบที่ได้ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งผู้วิจัยคาดคะเนไว้ว่า กลุ่มผู้มีอำนาจและกลุ่มผู้ตกอยู่ใต้อำนาจนั้น น่าจะมีความแตกต่างกันในเรื่องของความคิดเห็นที่คาบเกี่ยวกับเรื่องการใช้อำนาจ โดยผู้วิจัยมองว่า กลุ่มผู้มีอำนาจ น่าจะมีแนวคิดที่โน้มเอียงไปในทางอำนาจนิยม เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีความเกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจและเคยชินกับการใช้อำนาจ กล่าวคือ กลุ่มบุคคลเหล่านี้ ซึ่งได้แก่ กลุ่มบิดา-มารดา และกลุ่มครู-อาจารย์ เป็นกลุ่มที่ต้องมีหน้าที่ในการอบรมดูแลบุตรหลานหรือลูกศิษย์ ซึ่งลักษณะของการอบรมดังกล่าว เป็นไปตามวัฒนธรรมดั้งเดิมของไทยที่ใช้วิธีการ “ผู้น้อยกับผู้อาวุโส” คือ อบรมให้เด็กเคารพผู้ใหญ่ ลักษณะของการอบรมจะเป็นไปตามวิถีของ “สังคมแห่งการสั่งสอน” โดยจะมีการใช้อำนาจของความเป็นผู้ใหญ่ ผู้อาวุโส หรือผู้ปกครอง ในการคว่ำปากกล่าว ดังนั้น ผู้วิจัยจึงคาดคะเนว่า บุคคลเหล่านี้ น่าจะเป็นกลุ่มบุคคลที่เคยชินกับการใช้อำนาจ จนอาจจะส่งผลต่อแนวคิดบางเรื่องในการดำเนินชีวิต

ในขณะที่กลุ่มผู้ตกอยู่ใต้อำนาจ ซึ่งในที่นี้ได้แก่ กลุ่มนักเรียน-นักศึกษา ซึ่งอยู่ในสถานะทั้งที่เป็นลูกศิษย์และเป็นบุตรด้วยนั้น ผู้วิจัยมองว่า บุคคลกลุ่มนี้ น่าจะมีแนวคิดที่โน้มเอียงไปในทางเสรีนิยม ซึ่งแม้ว่าในความเป็นจริงแล้ว บุคคลเหล่านี้จะต้องถูกอบรมเลี้ยงดูโดยระบบ “ผู้น้อยต้องให้ความเคารพผู้อาวุโส” น่าจะมีบุคลิกภาพแบบชอบใช้อำนาจติดตัวมาด้วย แต่ผู้วิจัยมองว่า บุคคลเหล่านี้ เป็นบุคคลยุคใหม่ที่มีความคิดเป็นของตนเอง มีการใช้เหตุใช้ผลของตัวเองมากขึ้น และรู้จักตัดสินใจด้วยตัวเอง ซึ่งบุคคลเหล่านี้จะค่อยๆ พัฒนาการเป็นเหตุเป็นผลของตัวเองมาเป็นขั้นลำดับ ดังเช่นทฤษฎีของ Kohlberg ที่กล่าวถึงขั้นตอนการพัฒนาการทางศีลธรรมของมนุษย์ (สุกัญญา สุคบรรทัด, 2538)

อย่างไรก็ดีที่ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยคาดคะเนไว้ โดยที่กลุ่มผู้มีอำนาจ มีแนวคิดเชิงอำนาจอยู่ในระดับปานกลาง (แสดงว่ามีความเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น) แทนที่จะมีแนวคิดเชิงอำนาจอยู่ในระดับสูง อย่างที่ตั้งสมมติฐานไว้ อาจเป็นไปได้ว่า จากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป บุคคลมีการศึกษาสูงขึ้น ประกอบกับวิถีชีวิตประจำวันที่ไม่ค่อยมีเวลาในการอบรมดูแลบุตร จึงทำให้กลุ่มบิดา-มารดา ครู-อาจารย์ ลดรูปแบบในการอบรมดูแลบุตรที่เข้มงวดและการลงโทษที่รุนแรงลง แต่จะใช้วิธีการพูดด้วยเหตุผล ไม่ใช่วิธีการบังคับ

หรือวางกฎเกณฑ์ที่แน่นอนให้บุตรปฏิบัติ แต่ขณะเดียวกันก็ยังคงไว้ซึ่งความเข้มงวด บางประการ เช่น ในเรื่องของการให้ความเคารพผู้อาวุโส เพราะฉะนั้นลักษณะบุคลิกของกลุ่มบุคคลเหล่านี้ จึงมีลักษณะที่เป็นแบบกึ่งประชาธิปไตย กึ่งอำนาจนิยมดังที่ปรากฏ

ส่วนในกลุ่มผู้ตกอยู่ใต้อำนาจนั้น แทนที่จะปรากฏว่ามีแนวคิดเชิงอำนาจอยู่ในระดับต่ำ (มีบุคลิกแบบประชาธิปไตย) ดังที่ตั้งสมมติฐานไว้ กลับปรากฏผลว่าบุคคลกลุ่มนี้ มีแนวคิดเชิงอำนาจอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งแสดงว่ามีลักษณะของการใช้อำนาจมากขึ้น ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยไปสัมภาษณ์นั้น เป็นกลุ่มที่กำลังอยู่ในระดับการศึกษามัธยมปลาย และอุดมศึกษาตอนต้น (นักศึกษาชั้นปีที่ 1) ซึ่งแม้ว่าบุคคลในกลุ่มนี้ จะเป็นกลุ่มที่เริ่มเข้าสู่วัยรุ่น แต่เด็กในวัยนี้ มักจะเริ่มมีความคิดความอ่านเป็นของตัวเอง เริ่มอยากมีอิสระ ซึ่งเป็นไปได้ว่าเด็กในกลุ่มนี้ยังอาจจะได้รับอิทธิพลทางด้านแนวคิดเชิงอำนาจมาจากครอบครัว และจากสังคม ซึ่งส่วนใหญ่แล้ว ถึงแม้จะเริ่มมีความเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น แต่สังคมไทยก็ยังไม่หลุดพ้นจากระบบ “ผู้น้อยต้องเคารพผู้อาวุโส” หรือ “เด็กต้องเคารพเชื่อฟังผู้ใหญ่” ดังนั้น ลักษณะแนวคิดของเด็กในกลุ่มนี้จึงยังยึดติดกับค่านิยม-วัฒนธรรมของสังคมในเรื่องดังกล่าวอยู่บ้าง

ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างกลุ่มผู้มีอำนาจและกลุ่มผู้ตกอยู่ใต้อำนาจ

เปรียบเทียบเพศ

ตารางที่ 19 การทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศ กับ แนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์

รายการ	เพศชาย		เพศหญิง		t	รวม	
	N=100		N=100			N=200	
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		Mean	S.D.
1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ กฎหมาย ปร.42ในอดีต	2.36	1.22	2.27	1.10	0.54	2.31	1.16
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้พระราช บัญญัติการพิมพ์ พ.ศ. 2484 เพื่อ ควบคุม หนังสือพิมพ์ ในปัจจุบัน	2.85	1.11	2.96	1.13	-0.69	2.90	1.12
3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้กฎหมาย อื่น ๆ ที่นอกเหนือจากกฎหมายอื่นทั่วไป เช่น กฎหมายรัฐธรรมนูญกฎหมาย- แพ่งพาณิชย์ กฎหมายอาญา ฯลฯ มา ใช้ควบคุมหนังสือพิมพ์	2.75	1.04	3.02	1.09	-1.78	2.88	1.06
4. ความคิดเห็นที่จะให้มีการใช้มาตรการ ควบคุมหนังสือพิมพ์ ให้มากขึ้นเนื่อง จากเห็นว่าปัจจุบัน หนังสือพิมพ์ มี เสรีภาพมากเกินไป	3.13	1.24	3.31	1.15	-1.06	3.22	1.19
5. หากมีการตั้งสภาการหนังสือพิมพ์ รัฐควรเข้ามามีบทบาทในการถ่วงดุล อำนาจของนักหนังสือพิมพ์ ในสภา ที่จะจัดตั้งขึ้น	3.31	1.11	3.28	1.06	0.19	3.29	1.08
รวม	2.90	0.60	2.95	0.59	-0.59	2.92	0.59

*P < 0.05

จากตารางที่ 19 จะเห็นว่า เพศชายและเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นต่อเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ในระดับปานกลาง ทั้งนี้พบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้กฎหมาย ปร.42 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนทั้งเพศชายและเพศหญิงน้อยที่สุด ซึ่งแสดงว่าทั้งเพศชายและเพศหญิงไม่เห็นด้วยที่จะให้มีการใช้กฎหมาย ปร.42 เพื่อควบคุมการดำเนินงานของหนังสือพิมพ์

อย่างไรก็ดี โดยทั่วไปความคิดเห็นต่อเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ในประเด็นต่างๆ ทั้ง 6 ประเด็นของกลุ่มเพศชายและหญิง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแม้แต่ประเด็นเดียว

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าตัวแปรทางด้านเพศ ไม่มีผลต่อแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ของบุคคล

เปรียบเทียบตามอายุ

ตารางที่ 20 การทดสอบความแตกต่างระหว่างอายุกับแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังหนังสือพิมพ์

รายการ	ต่ำกว่า 21 ปี		21-25ปี		26-30ปี		31-35ปี		36-40ปี		41-45ปี		46ปีขึ้นไป		F	รวม	
	N=40		N=15		N=24		N=36		N=34		N=19		N=32			N=200	
	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.		Mean	S.D.
1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้กฎหมายปร.42ในอดีต	2.30	0.96	1.40 ^{1,2}	0.50	1.95	0.99	2.27	1.23	2.61 ¹	1.32	2.31	1.05	2.75 ¹	1.29	3.24 [*]	2.31	1.16
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้พระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ. 2484 เพื่อควบคุมหนังสือพิมพ์ในปัจจุบัน	2.62	1.01	2.53	1.06	2.33 ^{1,2}	1.09	3.02	1.29	3.26 ²	1.02	2.94	1.07	3.31 ¹	0.99	3.29 [*]	2.90	1.12
3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้กฎหมายอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากกฎหมายอื่นทั่วไป เช่น กฎหมายแพ่งพาณิชย์ กฎหมายอาญา ฯลฯ มาใช้ควบคุมหนังสือพิมพ์	2.82	0.84	2.60	1.29	3.00	1.17	3.02	1.20	2.94	1.09	2.57	0.90	2.96	1.09	0.64	2.88	1.07
4. ความคิดเห็นที่จะให้มีการใช้มาตรการควบคุมหนังสือพิมพ์ให้มากขึ้น เนื่องจากเห็นว่าปัจจุบันหนังสือพิมพ์มีเสรีภาพมากเกินไป	3.27	1.03	3.00	1.06	2.91	1.34	3.27	1.32	3.05	1.34	3.47	0.90	3.43	1.18	0.78	3.22	1.19
5. หากมีการตั้งสภาการหนังสือพิมพ์รัฐควรเข้ามามีบทบาทในการดูแลอำนาจของนักหนังสือพิมพ์ในสภาฯ ที่จะจัดตั้งขึ้น	3.22	0.97	2.60 ¹	1.05	2.91	1.28	3.25	1.18	3.73 ¹	1.08	3.42	0.83	3.50	0.91	2.85 [*]	3.29	1.08
รวม	2.90	0.48	2.60	0.49	2.73	0.57	2.95	0.73	3.02	0.55	2.92	0.55	3.13	0.59	2.06	2.93	0.59

*P < 0.05 1,2 หมายถึง คู่ที่แตกต่างกัน DF. = 6

จากตารางที่ 20 จะเห็นว่ากลุ่มบุคคลที่มีอายุต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นต่อเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ในประเด็นต่างๆ (ภาพรวม) ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณาถึงแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ของบุคคลแต่ละกลุ่มอายุโดยทั่วไปแล้วพบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เว้นแต่ความคิดเห็นในบางประเด็นต่อไปนี้

- ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้กฎหมาย ปร.42 ในอดีต พบว่า กลุ่มบุคคลที่มีอายุ 46 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวสูงกว่ากลุ่มบุคคลที่มีอายุระหว่าง 21-25 ปี และกลุ่มบุคคลที่มีอายุระหว่าง 36-40 ปี มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวสูงกว่ากลุ่มบุคคลที่มีอายุระหว่าง 21-25 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงว่า กลุ่มบุคคลที่มีอายุ 46 ปีขึ้นไป และกลุ่มบุคคลที่มีอายุระหว่าง 36-40 ปี มีแนวโน้มที่จะเห็นด้วยต่อการใช้กฎหมาย ปร.42 สูงกว่ากลุ่มบุคคลที่มีอายุระหว่าง 21-25 ปี

- ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้พระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ.2484 เพื่อควบคุมหนังสือพิมพ์ในปัจจุบัน พบว่า กลุ่มบุคคลที่มีอายุ 46 ปีขึ้นไป จะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นต่อเรื่องดังกล่าวสูงกว่ากลุ่มบุคคลที่มีอายุระหว่าง 26-30 ปี และกลุ่มบุคคลที่มีอายุระหว่าง 36-40 ปี จะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นต่อเรื่องดังกล่าวสูงกว่ากลุ่มบุคคลที่มีอายุระหว่าง 26-30 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงว่ากลุ่มบุคคลที่มีอายุ 46 ปีขึ้นไป และกลุ่มบุคคลที่มีอายุระหว่าง 36-40 ปี มีแนวโน้มที่จะเห็นด้วยต่อการใช้พระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ. 2484 สูงกว่ากลุ่มบุคคลที่มีอายุระหว่าง 26-30 ปี

- หากมีการตั้งสภาการหนังสือพิมพ์ รัฐควรเข้ามามีบทบาทในการถ่วงดุลอำนาจของนักหนังสือพิมพ์ในสภาก็จะจัดตั้งขึ้นหรือไม่ พบว่า กลุ่มบุคคลที่มีอายุระหว่าง 36-40 ปี จะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นต่อเรื่องดังกล่าวสูงกว่ากลุ่มบุคคลที่มีอายุระหว่าง 21-25 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงว่ากลุ่มบุคคลที่มีอายุระหว่าง 36-40 ปี มีแนวโน้มที่จะเห็นด้วยกับเรื่องดังกล่าวสูงกว่ากลุ่มบุคคลที่มีอายุระหว่าง 21-25 ปี

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาจากความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลใน 3 ประเด็นดังกล่าวแล้ว จะพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดระหว่างกลุ่มคนอายุ 46 ปีขึ้นไป และกลุ่มอายุ 36-40 ปี กับกลุ่มอายุอื่นๆ โดยที่กลุ่มอายุ 46 ปีขึ้นไปและกลุ่มอายุ 36-40 ปี จะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความ

คิดเห็นต่อเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ ใน 3 ประเด็นดังกล่าวข้างต้น สูงกว่ากลุ่มคนที่อายุน้อยกว่า

อย่างไรก็ดี เมื่อพิจารณาแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์โดยรวมทุกด้าน พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างกลุ่มอายุต่างๆ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ตัวแปรทางด้านอายุ ไม่มีผลต่อแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ของบุคคล

เปรียบเทียบตามระดับการศึกษา

ตารางที่ 21 การทดสอบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ของบุคคล

รายการ	ประถมปลาย		มัธยมต้น		มัธยมปลาย		อนุปริญา/เทียบเท่า		ปริญาตรี/เทียบเท่า		สูงกว่าปริญาตรี		F	รวม	
	N=4		N=5		N=28		N=14		N=122		N=26			N=200	
	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.		Mean	S.D.
1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ กฎหมายปร.42 ในอดีต	2.75	0.95	2.60	1.14	2.75	1.01	2.35	1.21	2.27	1.23	1.88	0.90	1.70	2.31	1.17
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้พระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ. 2484 เพื่อควบคุมหนังสือพิมพ์ ในปัจจุบัน	3.25	0.95	3.60	0.54	2.92	1.01	2.85	1.16	2.84	1.16	2.96	1.14	0.54	2.89	1.12
3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้กฎหมายอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากกฎหมายอื่นทั่วไป เช่น กฎหมายแพ่งพาณิชย์ กฎหมายอาญา ฯลฯ มาใช้ควบคุมหนังสือพิมพ์	3.50	0.57	2.80	1.09	3.10	0.91	2.28	0.72	2.86	1.09	3.00	1.29	1.45	2.88	1.07
4. ความคิดเห็นที่จะให้มีการใช้มาตรการควบคุมหนังสือพิมพ์ให้มากขึ้นเนื่องจากเห็นว่าปัจจุบันหนังสือพิมพ์มีเสรีภาพมากเกินไป	4.00	0.00	3.40	1.34	3.39	1.10	2.64	1.27	3.21	1.20	3.23	1.30	1.12	3.22	1.20
5. หากมีการตั้งสภาการหนังสือพิมพ์รัฐควรเข้ามามีบทบาทในการดูแลอำนาจของนักหนังสือพิมพ์ในสภาฯ ที่จะจัดตั้งขึ้น	3.75	0.50	3.40	1.14	3.42	0.92	3.07	1.32	3.27	1.09	3.23	1.21	0.36	3.29	1.08
รวม	3.29	0.36	3.13	0.58	3.14	0.58	2.70	0.37	2.90	0.59	2.89	0.68	1.81	2.93	0.59

*P < 0.05 DF. = 5

จากตารางที่ 21 เมื่อพิจารณาโดยรวม จะเห็นว่าบุคคลแต่ละกลุ่มมีความคิดเห็นในเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ โดยให้คะแนนในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ก็จะพบว่า ในช่องคะแนนรวมของแต่ละประเด็น จะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์อยู่ในระดับปานกลางทั้งสิ้น

เป็นที่น่าสังเกตว่า ในกลุ่มบุคคลที่มีระดับการศึกษาต่างๆ ทั้ง 6 ระดับการศึกษานี้ กลุ่มที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษาตอนปลาย จะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวคิดในเรื่องมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์อยู่ในระดับสูงกว่าทุกกลุ่มถึง 3 ใน 5 ของประเด็นที่ทำการทดสอบทั้งหมด โดยเฉพาะใน 3 ประเด็นสุดท้าย มีค่าเฉลี่ยที่บ่งชี้ว่า บุคคลที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษาตอนปลายนี้ มีแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ที่โน้มไปทางอำนาจนิยมค่อนข้างสูง ซึ่งใน 3 ประเด็นดังกล่าวนี้ มีรายละเอียดดังนี้

- ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้กฎหมายอื่นๆ ที่นอกเหนือจากกฎหมายอื่นๆ ไป เช่น กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กฎหมายอาญา ฯลฯ มาใช้ควบคุมหนังสือพิมพ์ มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็น 3.50 ซึ่งจัดได้ว่า มีแนวคิดโน้มเอียงไปในทางอำนาจนิยมค่อนข้างสูง หรือสรุปได้ว่ามีแนวคิดเชิงอำนาจอยู่ในระดับค่อนข้างสูง

- ความคิดเห็นที่จะให้มีการมาตรการควบคุมหนังสือพิมพ์ให้มากขึ้น เนื่องจากเห็นว่าปัจจุบันหนังสือพิมพ์มีเสรีภาพมากเกินไป มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็น 4.00 ซึ่งจัดได้ว่า มีแนวคิดโน้มเอียงไปในทางอำนาจนิยมค่อนข้างสูง หรือสรุปได้ว่ามีแนวคิดเชิงอำนาจอยู่ในระดับค่อนข้างสูง

- หากมีการตั้งสภาการหนังสือพิมพ์ รัฐควรเข้ามามีบทบาทในการถ่วงดุลอำนาจของนักหนังสือพิมพ์ในสภาฯ ที่จะจัดตั้งขึ้น มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็น 3.75 ซึ่งจัดได้ว่า มีแนวคิดโน้มเอียงไปในทางอำนาจนิยมค่อนข้างสูง หรือสรุปได้ว่ามีแนวคิดเชิงอำนาจอยู่ในระดับค่อนข้างสูง

อย่างไรก็ดี แม้ว่าความคิดเห็นของบุคคลที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษาตอนปลาย จะปรากฏออกมาในลักษณะดังกล่าว แต่เมื่อนำมาเทียบกับกลุ่มอื่นๆ ดูแล้ว ไม่พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ระดับการศึกษาไม่มีผลต่อแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อ
หนังสือพิมพ์ของบุคคล

เปรียบเทียบตามพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน

1. พฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารจากสื่อหนังสือพิมพ์

ตารางที่ 22 การทดสอบความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อหนังสือพิมพ์ของบุคคลกับแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์

รายการ	ไม่เคยเปิดรับ		น้อยวันมาก		บางวัน		เกือบทุกวัน		ทุกวัน		F	รวม	
	N=0		N=12		N=17		N=49		N=122			N=200	
	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.		Mean	S.D.
1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ กฎหมายปร.42 ในอดีต	-	-	3.08 ¹	1.44	2.47	1.23	2.53	1.12	2.13 ¹	1.11	3.52*	2.31	1.16
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้พระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ. 2484 เพื่อควบคุมหนังสือพิมพ์ ในปัจจุบัน	-	-	3.16	1.19	3.17	1.07	3.00	1.08	2.80	1.14	0.99	2.90	1.12
3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้กฎหมายอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากกฎหมายอื่นทั่วไป เช่น กฎหมายแพ่งพาณิชย์ กฎหมายอาญา ฯลฯ มาใช้ควบคุมหนังสือพิมพ์	-	-	2.91	1.08	3.00	0.79	3.20	1.08	2.73	1.09	2.31	2.88	1.07
4. ความคิดเห็นที่จะให้มีการใช้มาตรการควบคุมหนังสือพิมพ์ให้มากขึ้น เนื่องจากเห็นว่า ปัจจุบันหนังสือพิมพ์มีเสรีภาพมากเกินไป	-	-	3.08	1.56	3.64	0.93	3.32	1.20	3.13	1.19	1.12	3.22	1.19
5. หากมีการตั้งสภาการหนังสือพิมพ์รัฐควรเข้ามามีบทบาทในการถ่วงดุลอำนาจของนักหนังสือพิมพ์ในสภาฯ ที่จะจัดตั้งขึ้น	-	-	4.00	0.85	3.35	1.05	3.26	1.07	3.22	1.10	1.87	3.29	1.08
รวม	-	-	3.22	0.72	3.24	0.60	3.04	0.78	2.83	0.79	2.52	2.94	0.78

*P < 0.05 1.2 หมายถึง คู่ที่แตกต่างกัน DF. = 3

จากตารางที่ 22 เมื่อพิจารณาความแตกต่างของการเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์กับแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ โดยรวมทุกประเด็น จะเห็นว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาแยกวิเคราะห์แต่ละประเด็นจะพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างกลุ่มซึ่งมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อหนังสือพิมพ์ต่างกัน ในประเด็นเกี่ยวกับ

- ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้กฎหมาย ปร.42 ในอดีต พบว่า กลุ่มที่มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อหนังสือพิมพ์น้อยวันมาก จะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าวสูงกว่ากลุ่มที่มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อหนังสือพิมพ์ทุกวัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงว่า กลุ่มที่มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อหนังสือพิมพ์น้อยวันมาก มีแนวโน้มที่จะเห็นด้วยกับการใช้กฎหมาย ปร.42 สูงกว่ากลุ่มที่มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อหนังสือพิมพ์ทุกวัน หรือสรุปได้ว่า กลุ่มที่มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อหนังสือพิมพ์น้อยวันมากมีแนวคิดเชิงอำนาจในเรื่องดังกล่าวสูงกว่า กลุ่มที่มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อหนังสือพิมพ์ทุกวัน

อย่างไรก็ดี เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว จะพบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างกลุ่มต่างๆ ที่มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ผู้ที่มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อหนังสือพิมพ์ต่างกัน ไม่ทำให้มีแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ต่างกัน หรือสรุปได้อีกว่าตัวแปรทางด้านพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อหนังสือพิมพ์ ไม่มีผลต่อแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์

2. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทั่วไป

ตารางที่ 23 การทดสอบความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทั่วไปกับแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์

รายการ	ไม่เคยเปิดรับ		น้อยวันมาก		บางวัน		เกือบทุกวัน		ทุกวัน		F	รวม	
	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.		Mean	S.D.
1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ กฎหมายปร.42 ในอดีต	-	-	3.00	-	2.62 ¹	1.25	2.24	1.11	1.66 ¹	0.85	4.26*	2.32	1.16
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้พระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ. 2484 เพื่อควบคุมหนังสือพิมพ์ ในปัจจุบัน	-	-	4.00	-	3.08 ¹	1.07	2.98 ²	1.08	1.90 ^{1,2}	0.94	7.33*	2.90	1.11
3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้กฎหมายอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากกฎหมายอื่นทั่วไป เช่น กฎหมายแพ่งพาณิชย์ กฎหมายอาญา ฯลฯ มาใช้ควบคุมหนังสือพิมพ์	-	-	3.00	-	2.91	1.03	2.92	1.07	2.66	1.23	0.33	2.88	1.07
4. ความคิดเห็นที่จะให้มีการใช้มาตรการควบคุมหนังสือพิมพ์ให้มากขึ้น เนื่องจากเห็นว่า ปัจจุบันหนังสือพิมพ์มีเสรีภาพมากเกินไป	-	-	4.00	-	3.30	1.25	3.18	1.15	3.04	1.24	0.41	3.21	1.19
5. หากมีการตั้งสภาการหนังสือพิมพ์รัฐควรเข้ามามีบทบาทในการถ่วงดุลอำนาจของนักหนังสือพิมพ์ในสภา ที่จะจัดตั้งขึ้น	-	-	4.00	-	3.48	1.04	3.21	1.10	2.95	1.11	1.73	3.28	1.09
รวม	-	-	3.66	-	3.12 ¹	0.76	2.91	0.77	2.46 ¹	0.71	4.39*	2.94	0.78

*P < 0.05 1,2 หมายถึง คู่ที่แตกต่างกัน DF. = 3

จากตารางที่ 23 เมื่อพิจารณาโดยรวมทุกประเด็นในเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ จะพบว่า บุคคลที่มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทั่วไปแตกต่างกัน จะมีแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่า กลุ่มที่มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทั่วไปบางวัน จะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นในเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ อยู่ในระดับ 3.12 ซึ่งสูงกว่ากลุ่มที่มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทั่วไปทุกวัน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นอยู่ในระดับ 2.46 ซึ่งแสดงว่ากลุ่มที่มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทั่วไปบางวันมีลักษณะของการใช้อำนาจนิยมในเรื่องดังกล่าวสูงกว่า กลุ่มที่มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทั่วไปทุกวัน หรือสรุปได้ว่ากลุ่มที่มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทั่วไปบางวันมีแนวคิดเชิงอำนาจในเรื่องดังกล่าวสูงกว่า กลุ่มที่มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทั่วไปทุกวัน

ทั้งนี้เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ ก็พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในเรื่องต่อไปนี้

- ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้กฎหมาย ปร.42 ในอดีต พบว่า กลุ่มที่มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทั่วไปบางวัน จะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นต่อเรื่องการใช้กฎหมาย ปร.42 สูงกว่ากลุ่มที่มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทั่วไปทุกวัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงว่า กลุ่มที่มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทั่วไปบางวัน จะมีลักษณะของการใช้อำนาจนิยมในเรื่องดังกล่าวสูงกว่ากลุ่มที่มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทั่วไปทุกวัน หรือสรุปได้ว่า กลุ่มที่มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทั่วไปบางวัน จะมีแนวคิดเชิงอำนาจในเรื่องดังกล่าวสูงกว่ากลุ่มที่มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทั่วไปทุกวัน

- ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้พระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ.2484 เพื่อควบคุมหนังสือพิมพ์ในปัจจุบัน พบว่า กลุ่มที่มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทั่วไปบางวัน และเกือบทุกวัน จะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นต่อเรื่องดังกล่าวสูงกว่ากลุ่มที่มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทั่วไปทุกวันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงว่า กลุ่มที่มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทั่วไปบางวัน และเกือบทุกวัน จะมีลักษณะของการใช้อำนาจนิยมในเรื่องการใช้พระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ.2484 เพื่อควบคุม

หนังสือพิมพ์ในปัจจุบันสูงกว่า กลุ่มที่มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทั่วไปทุกวัน หรือสรุปได้ว่ากลุ่มที่มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทั่วไปบางวัน และเกือบทุกวัน จะมีแนวคิดเชิงอำนาจในเรื่องการใช้พระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ.2484 เพื่อควบคุมหนังสือพิมพ์ในปัจจุบันสูงกว่า กลุ่มที่มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทั่วไปทุกวัน

เป็นที่น่าสังเกตว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นต่อเรื่องมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ทั้งในประเด็นที่พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและในประเด็นที่ไม่พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ล้วนแล้วแต่มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นที่เป็นไปในลักษณะผกผันกัน กล่าวคือ ยิ่งผู้บริโภคมีการเปิดรับสื่อมวลชนทั่วไปน้อยลง ก็จะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นต่อเรื่องมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์สูงขึ้นๆ ซึ่งถ้าคะแนนยิ่งสูงก็แสดงว่า บุคคลผู้นั้นมีแนวคิดเชิงอำนาจอยู่ในระดับสูง

ดังนั้นจากการทดสอบสมมติฐานดังกล่าวนี้ นอกจากจะสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มบุคคลที่มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทั่วไปแตกต่างกัน จะมีแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แล้ว ยังสามารถสรุปได้อีกว่า ยิ่งบุคคลมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทั่วไปน้อยลงเท่าใด ก็จะมีแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์เป็นไปในลักษณะของผู้ที่นิยมในอำนาจสูงขึ้น ที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นไปได้ว่า ผู้ที่ไม่ค่อยเปิดรับสื่ออื่น ก็จะมีโลกทัศน์เกี่ยวกับสื่อไปในอีกมุมมองหนึ่ง

สรุป กลุ่มบุคคลที่มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทั่วไปแตกต่างกัน จะมีแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 3 การทดสอบความแตกต่างในเรื่องความคิดเห็นของบุคคลเกี่ยวกับการเสนอข่าวของสื่อหนังสือพิมพ์ ในด้านการทำหน้าที่เสนอข่าวสารในปัจจุบัน และในด้านความรับผิดชอบต่อจรรยาบรรณและการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรมของสื่อหนังสือพิมพ์

เปรียบเทียบตามกลุ่ม

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเสนอข่าวของสื่อหนังสือพิมพ์ ในด้านการทำหน้าที่เสนอข่าวสารในปัจจุบัน

ตารางที่ 24 การทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำหน้าที่เสนอข่าวสารของสื่อหนังสือพิมพ์ในปัจจุบัน

รายการ	ภาครัฐ		ภาควิชาชีพ		ภาคประชาชน		F	รวม	
	N=40		N=40		N=120			N=200	
	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.		Mean	S.D.
1. วิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล	4.40	0.81	4.35	0.86	4.08	0.70	3.57	4.20	0.77
2. หน้าที่ในการเป็นกระบอกสะท้อนสังคม	3.37	0.98	3.85	1.05	3.75	0.82	3.31	3.69	0.91
3. สร้างเสริมความสามัคคีในสังคม	2.85	1.18	2.72	0.96	2.98	1.02	0.97	2.90	1.04
4. เป็นปากเป็นเสียงของประชาชน	3.22	1.18	3.35	1.16	3.46	1.03	0.77	3.39	1.09
5. เป็นปากเป็นเสียงของรัฐบาล	2.65	0.89	2.80	1.04	2.99	0.81	2.49	2.88	0.88
6. เสนอข่าวสาร โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมหรือผู้ที่ตกเป็นข่าวมากกว่าสิ่งอื่นใด	2.62	1.25	2.62	1.12	2.65	1.24	0.02	2.64	1.21
7. เสนอข่าวสารโดยคำนึงถึงหน้าที่ในอันที่จะเปิดเผยข้อเท็จจริงต่อสาธารณะมากกว่าสิ่งอื่นใด	3.32	0.94	3.47	1.08	3.28	1.02	0.52	3.33	1.02
8. หน้าที่ในการเป็นเวทีแสดงความคิดเห็นที่หลากหลายของประชาชน	3.25	1.01	3.22	1.12	3.23	0.95	0.01	3.23	0.99
9. สร้างค่านิยมที่ถูกต้องในสังคม	2.62	1.12	3.00	1.15	2.76	1.18	1.06	2.78	1.16
10. เป็นแหล่งความรู้ต่าง ๆ ทั้งของรัฐ และเอกชน	2.15	1.18	2.77	1.16	2.45	1.14	2.91	2.46	1.16
รวม	3.04	0.67	3.21	0.65	3.16	0.59	0.08	3.15	0.62

*P < 0.05 DF. = 2

จากตารางที่ 24 จะเห็นว่ากลุ่มบุคคลทั้งภาครัฐ ภาควิชาชีพ และภาคประชาชน มีความคิดเห็นว่าสื่อหนังสือพิมพ์ทำหน้าที่ในการเสนอข่าวสารในด้านต่างๆ อยู่ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ โดยทุกกลุ่มมีความเห็นพ้องกันว่า หนังสือพิมพ์ทำหน้าที่ในการวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลและทำหน้าที่ในการเป็นกระจกสะท้อนสังคมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นอยู่ในระดับ 4.20 และ 3.69 ตามลำดับ ส่วนหน้าที่อื่นๆที่ไม่ได้กล่าวถึงทุกกลุ่มเห็นพ้องกันว่า หนังสือพิมพ์ทำหน้าที่ต่างๆอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลในภาครัฐ และภาคประชาชนที่มีความคิดเห็นโดยเฉลี่ยว่าหนังสือพิมพ์ทำหน้าที่ในการเป็นแหล่งความรู้ต่างๆทั้งของรัฐและเอกชนในระดับน้อย อย่างไรก็ตามก็มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำหน้าที่เสนอข่าวสารของสื่อหนังสือพิมพ์ของบุคคลทั้ง 3 กลุ่ม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุป ตัวแปรทางด้านลักษณะของกลุ่ม ไม่มีผลให้บุคคลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำหน้าที่เสนอข่าวสารของสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเสนอข่าวของสื่อหนังสือพิมพ์ ในด้านความรับผิดชอบต่อจรรยาบรรณของสื่อหนังสือพิมพ์ และการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรมของสื่อหนังสือพิมพ์

ตารางที่ 25 การทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม กับความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณและการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรมของสื่อหนังสือพิมพ์

รายการ	ภาครัฐ		ภาควิชาชีพ		ภาคประชาชน		F	รวม	
	N=40		N=40		N=120			N=200	
	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.		Mean	S.D.
1. การคำนึงถึงผลกระทบต่อเยาวชน	3.05	1.11	2.82	1.05	2.83	0.87	0.82	2.87	0.96
2. การคำนึงถึงประโยชน์ของประเทศชาติ	3.20	1.01	3.57	0.81	3.22	0.84	2.65	3.29	0.88
3. การเป็นปากเสียงให้ผู้ด้อยโอกาสในสังคม	2.60	1.15	2.82	1.15	2.91	0.91	1.39	2.83	1.01
4. การคำนึงถึงศักดิ์ศรีของผู้ตกเป็นข่าว	2.17	1.01	2.25	1.01	2.24	0.96	0.79	2.23	0.97
5. การให้ความยุติธรรมกับผู้ตกเป็นข่าว	2.22 ¹	1.02	2.72 ¹	0.84	2.44	0.85	3.17*	2.45	0.90
6. การเคารพสิทธิส่วนบุคคล	2.32	0.91	2.55	0.93	2.44	0.89	0.61	2.44	0.90
7. การใช้ภาษา	2.67	1.09	2.75	0.84	2.75	0.93	0.09	2.73	0.95
8. ความน่าเชื่อถือของข่าวสาร	2.87	0.96	3.30	0.68	2.95	0.85	3.12	3.01	0.85
9. ความถูกต้องของข่าวสาร	2.87	0.96	3.07	0.79	2.90	0.88	0.68	2.93	0.88
10. ความต่อเนื่องของข่าว	3.32	0.94	3.25	0.86	3.26	0.93	0.07	3.27	0.91
11. ความครบถ้วนของเนื้อหา	3.05	0.87	3.05	1.01	3.15	0.85	0.35	3.11	0.88
12. ความเป็นกลางในการเสนอข่าว	2.52	0.90	2.62	0.86	2.63	0.83	0.24	2.61	0.84
รวม	2.74	0.70	2.90	0.63	2.81	0.61	0.63	2.81	0.63

*P < 0.05 ; หมายถึง คู่ที่แตกต่างกัน DF. = 2

จากตารางที่ 25 จะเห็นว่า บุคคลทั้ง 3 กลุ่ม อันได้แก่ ภาครัฐ ภาควิชาชีพและภาคประชาชน มีความคิดเห็นว่าหนังสือพิมพ์มีความรับผิดชอบต่อจรรยาบรรณ และคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรมในด้านต่างๆในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นความคิดเห็นในประเด็นเรื่อง การคำนึงถึงศักดิ์ศรีของผู้ที่ตกเป็นข่าว ซึ่งทุกกลุ่มเห็นว่าหนังสือพิมพ์ทำหน้าที่ดังกล่าวอยู่ในระดับไม่ดีนัก และกลุ่มบุคคลในภาครัฐ และภาคประชาชนยังมีความคิดเห็นว่าหนังสือพิมพ์มีการให้ความยุติธรรมกับผู้ตกเป็นข่าวและให้ความเคารพในสิทธิส่วนบุคคลในระดับไม่ดีนักอีกด้วย

อย่างไรก็ดี โดยทั่วไป ความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อจรรยาบรรณและการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรมของสื่อหนังสือพิมพ์ ของบุคคลทั้ง 3 กลุ่ม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นความคิดเห็นในเรื่องการให้ความยุติธรรมกับผู้ตกเป็นข่าว ซึ่งพบว่า ภาควิชาชีพ มีความคิดเห็นว่าหนังสือพิมพ์มีการให้ความยุติธรรมกับผู้ตกเป็นข่าวสูงกว่าความคิดเห็นของภาครัฐ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุป ตัวแปรทางด้านลักษณะของกลุ่ม ไม่มีผลให้บุคคลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความรับผิดชอบต่อจรรยาบรรณและการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรมของสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

เปรียบเทียบเพศ

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเสนอข่าวของสื่อหนังสือพิมพ์ ในด้านการทำหน้าที่เสนอข่าวสารในปัจจุบัน

ตารางที่ 26 การทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศ กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำหน้าที่เสนอข่าวสารของสื่อหนังสือพิมพ์

รายการ	เพศชาย		เพศหญิง		t	รวม	
	N=100		N=100			N=200	
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		Mean	S.D.
1. วิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล	4.22	0.83	4.18	0.70	0.37	4.20	0.76
2. หน้าที่ในการเป็นกระบอก สะท้อนสังคม	3.78	0.95	3.61	0.87	1.32	3.69	0.91
3. สร้างเสริมความสามัคคีในสังคม	3.07	1.18	2.74	0.87	2.25*	2.90	1.02
4. เป็นปากเป็นเสียงของประชาชน	3.53	1.14	3.26	1.03	1.76	3.39	1.08
5. เป็นปากเป็นเสียงของรัฐบาล	2.85	0.90	2.92	0.87	-0.56	2.85	0.88
6. เสนอข่าวสาร โดยคำนึงถึงผล กระทบต่อสังคมหรือผู้ที่ตกเป็นข่าว มากกว่าสิ่งอื่นใด	2.94	1.19	2.35	1.16	3.53*	2.64	1.17
7. เสนอข่าวสารโดยคำนึงถึงหน้าที่ใน อันที่จะเปิดเผยข้อเท็จจริงต่อ สาธารณะมากกว่าสิ่งอื่นใด	3.45	0.99	3.21	1.04	1.67	3.33	1.01
8. หน้าที่ในการเป็นเวทีแสดงความคิด เห็นที่หลากหลายของประชาชน	3.39	0.99	3.08	0.98	2.22*	3.23	0.98
9. สร้างค่านิยมที่ถูกต้องในสังคม	3.03	1.27	2.54	1.01	3.03*	2.78	1.14
10. เป็นแหล่งความรู้ต่าง ๆ ทั้งของรัฐ และเอกชน	2.66	1.24	2.26	1.06	2.45*	2.46	1.15
รวม	3.29	0.66	3.01	0.55	3.19*	3.15	0.60

*P < 0.05

จากตารางที่ 26 จะเห็นว่า กลุ่มบุคคลทั้งเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นว่าสื่อหนังสือพิมพ์ทำหน้าที่ในการเสนอข่าวสารในด้านต่างๆ อยู่ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ โดยทั้งเพศชายและหญิง มีความเห็นว่าหนังสือพิมพ์มีหน้าที่ในการวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลและหน้าที่ในการเป็นกระจกสะท้อนสังคมในระดับมาก

อย่างไรก็ดี เมื่อมองในภาพรวมจะพบว่า กลุ่มเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำหน้าที่เสนอข่าวสารของสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่ากลุ่มเพศชาย มีความเห็นว่าหนังสือพิมพ์มีหน้าที่ในการเสนอข่าวสารด้านต่างๆในระดับสูงกว่าความคิดเห็นของกลุ่มเพศหญิง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ก็พบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำหน้าที่เสนอข่าวสารของสื่อหนังสือพิมพ์ระหว่างกลุ่มเพศชายและเพศหญิง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในประเด็นต่อไปนี้

- การสร้างเสริมความสามัคคีในสังคม พบว่า กลุ่มเพศชาย มีความคิดเห็นว่าหนังสือพิมพ์ทำหน้าที่ในการสร้างเสริมความสามัคคีในสังคม สูงกว่า ความคิดเห็นของกลุ่มเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

- การเสนอข่าวโดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมหรือผู้ที่ตกเป็นข่าวมากกว่าสิ่งอื่นใด พบว่า กลุ่มเพศชาย มีความคิดเห็นว่าหนังสือพิมพ์เสนอข่าวโดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมหรือผู้ที่ตกเป็นข่าวมากกว่าสิ่งอื่นใดสูงกว่าความคิดเห็นของกลุ่มเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

- หน้าที่ในการเป็นเวทีแสดงความคิดเห็นที่หลากหลายของประชาชน พบว่า กลุ่มเพศชาย มีความคิดเห็นว่าหนังสือพิมพ์มีหน้าที่ในการเป็นเวทีแสดงความคิดเห็นที่หลากหลายของประชาชน สูงกว่า ความคิดเห็นของกลุ่มเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

- สร้างค่านิยมที่ถูกต้องในสังคม พบว่า กลุ่มเพศชาย มีความคิดเห็นว่าหนังสือพิมพ์มีหน้าที่ในการสร้างค่านิยมที่ถูกต้องในสังคม สูงกว่า ความคิดเห็นของกลุ่มเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

- เป็นแหล่งความรู้ต่างๆทั้งของรัฐและเอกชน พบว่า กลุ่มเพศชาย มีความคิดเห็นว่า หนังสือพิมพ์ทำหน้าที่ในการเป็นแหล่งความรู้ต่างๆทั้งของรัฐและเอกชน สูงกว่าความคิดเห็นของกลุ่มเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุป ตัวแปรทางด้านเพศ มีผลทำให้บุคคลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำหน้าที่เสนอข่าวสารของสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเสนอข่าวสารของสื่อหนังสือพิมพ์ ในด้านความ
รับผิดชอบต่อจรรยาบรรณ และการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรมของสื่อ
หนังสือพิมพ์

ตารางที่ 27 การทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศ กับความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณ และการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรมของสื่อหนังสือพิมพ์

รายการ	เพศชาย		เพศหญิง		t	รวม	
	N=100		N=100			N=200	
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		Mean	S.D.
1. การคำนึงถึงผลกระทบต่อเยาวชน	3.04	0.96	2.71	0.93	2.46*	2.87	0.94
2. การคำนึงถึงประโยชน์ของประเทศชาติ	3.42	0.92	3.16	0.82	2.10*	3.29	0.87
3. การเป็นปากเสียงให้ผู้อยู่ด้อยโอกาสในสังคม	2.98	1.01	2.68	1.00	2.11*	2.83	1.00
4. การคำนึงถึงศักดิ์ศรีของผู้ที่ตกเป็นข่าวด	2.48	1.00	1.98	0.89	3.74*	2.23	0.94
5. การให้ความยุติธรรมกับผู้ตกเป็นข่าวด	2.62	0.94	2.29	0.83	2.63*	2.45	0.88
6. การเคารพสิทธิส่วนบุคคล	2.65	0.94	2.23	0.83	3.36*	2.44	0.88
7. การใช้ภาษา	2.78	0.93	2.69	0.97	0.67	2.73	0.95
8. ความน่าเชื่อถือของข่าวสาร	3.14	0.83	2.87	0.87	2.24*	3.00	0.85
9. ความถูกต้องของข่าว	3.03	0.86	2.83	0.90	1.61	2.93	0.88
10. ความต่อเนื่องของข่าว	3.30	0.93	3.25	0.91	0.38	3.27	0.97
11. ความครบถ้วนของเนื้อหา	3.18	0.91	3.05	0.86	1.04	3.11	0.88
12. ความเป็นกลางในการเสนอข่าว	2.80	0.86	2.42	0.79	3.24*	2.61	0.82
รวม	2.95	0.65	2.68	0.59	3.10*	2.81	0.62

*p < 0.05

จากตารางที่ 27 จะเห็นว่า กลุ่มบุคคลทั้งเพศชายและหญิง มีความคิดเห็นว่า หนังสือพิมพ์มีความรับผิดชอบต่อจรรยาบรรณ และการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรม ในด้านต่างๆ อยู่ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ และพบว่าทั้ง 2 กลุ่ม มีความเห็นว่า หนังสือพิมพ์มีการคำนึงถึงศักดิ์ศรีของผู้ที่ตกเป็นข่าวในระดับไม่ดึนนัก และเป็นที่น่าสังเกตว่าไม่มีค่าความคิดเห็นใดอยู่ในระดับดีเลย

อย่างไรก็ดี เมื่อมองถึงความรับผิดชอบต่อจรรยาบรรณและการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรมของสื่อหนังสือพิมพ์ ในภาพรวมจะพบว่า กลุ่มเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อจรรยาบรรณ และการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรมของสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่า กลุ่มเพศชาย มีความคิดเห็นว่าหนังสือพิมพ์มีความรับผิดชอบต่อจรรยาบรรณและการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรมสูงกว่าความคิดเห็นของกลุ่มเพศหญิง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ก็พบว่ามีความแตกต่างกันในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อจรรยาบรรณ และการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรมของสื่อหนังสือพิมพ์ระหว่างเพศชายและเพศหญิง ดังประเด็นต่อไปนี้

- การคำนึงถึงผลกระทบต่อเยาวชน พบว่า กลุ่มเพศชาย มีความคิดเห็นว่าหนังสือพิมพ์มีการคำนึงถึงผลกระทบต่อเยาวชน สูงกว่าความคิดเห็นของกลุ่มเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

- การคำนึงถึงประโยชน์ของประเทศชาติ พบว่า กลุ่มเพศชาย มีความคิดเห็นว่าหนังสือพิมพ์มีการคำนึงถึงประโยชน์ของประเทศชาติ สูงกว่าความคิดเห็นของกลุ่มเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

- การเป็นปากเสียงให้ผู้ด้อยโอกาสในสังคม พบว่า กลุ่มเพศชาย มีความคิดเห็นว่าหนังสือพิมพ์เป็นปากเสียงให้ผู้ด้อยโอกาสในสังคมสูงกว่าความคิดเห็นของกลุ่มเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

- การคำนึงถึงศักดิ์ศรีของผู้ที่ตกเป็นข่าว พบว่า กลุ่มเพศชาย มีความคิดเห็นว่าหนังสือพิมพ์มีการคำนึงถึงศักดิ์ศรีของผู้ที่ตกเป็นข่าว สูงกว่าความคิดเห็นของกลุ่มเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

- การให้ความยุติธรรมกับผู้ตกเป็นข่าว พบว่า กลุ่มเพศชาย มีความคิดเห็นว่าหนังสือพิมพ์มีการให้ความยุติธรรมกับผู้ตกเป็นข่าว สูงกว่าความคิดเห็นของกลุ่มเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

- การเคารพสิทธิส่วนบุคคล พบว่า กลุ่มเพศชาย มีความคิดเห็นว่าหนังสือพิมพ์มีการเคารพสิทธิส่วนบุคคล สูงกว่าความคิดเห็นของกลุ่มเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

- ความน่าเชื่อถือของข่าวสาร พบว่า กลุ่มเพศชาย มีความคิดเห็นว่าหนังสือพิมพ์มีความน่าเชื่อถือของข่าวสารสูงกว่าความคิดเห็นของกลุ่มเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

- ความเป็นกลางในการเสนอข่าว พบว่า กลุ่มเพศชาย มีความคิดเห็นว่าหนังสือพิมพ์มีความเป็นกลางในการเสนอข่าว สูงกว่าความคิดเห็นของกลุ่มเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุป ตัวแปรทางด้านเพศ มีผลทำให้บุคคลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อจรรยาบรรณและการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรมของสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

เปรียบเทียบอายุ

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเสนอข่าวของสื่อหนังสือพิมพ์ ในด้านการทำงานที่เสนอข่าวสารในปัจจุบัน

ตารางที่ 28 การทดสอบความแตกต่างระหว่างอายุกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำหน้าที่เสนอข่าวสารของสื่อหนังสือพิมพ์ในปัจจุบัน

รายการ	ต่ำกว่า 21 ปี		21-25ปี		26-30ปี		31-35ปี		36-40ปี		41-45ปี		46ปีขึ้นไป		F	รวม	
	N=40		N=15		N=24		N=36		N=36		N=19		N=32			N=200	
	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.		Mean	S.D.
1. วิชาชีพจรรยาบรรณ	4.10	0.54	4.53	0.74	4.37	0.92	4.22	0.79	4.23	0.78	4.00	0.82	4.09	0.82	1.12	4.20	0.77
2. หน้าที่ในการเป็นกระบอกในการสะท้อนสังคม	3.72	0.64	3.60	0.83	4.16 ¹	1.05	3.52	0.99	3.35 ¹	0.94	3.84	1.01	3.81	0.82	2.35*	3.69	0.91
3. สร้างเสริมความสามัคคีในสังคม	2.92	1.09	2.46	0.74	2.92	1.21	3.05	1.04	2.65	0.98	2.89	0.99	3.19	1.05	1.31	2.90	1.05
4. เป็นปากเป็นเสียงของประชาชน	3.62	0.92	3.00	1.13	3.62	1.09	3.39	1.15	3.06	1.13	3.31	1.20	3.53	1.05	1.45	3.39	1.09
5. เป็นปากเป็นเสียงของรัฐบาล	3.22	0.73	3.00	0.84	2.87	1.26	2.69	0.78	2.79	1.04	2.68	0.75	2.84	0.67	1.56	2.88	0.88
6. เสนอข่าวสารโดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมหรือผู้ตกเป็นข่าวมากกว่าสิ่งอื่นใด	2.35	1.21	2.33	0.97	2.70	1.43	2.80	1.14	2.53	1.26	2.58	1.30	0.09	1.05	1.48	2.64	1.21
7. เสนอข่าวสารโดยคำนึงถึงหน้าที่ในอันที่จะเปิดเผยข้อเท็จจริงต่อสาธารณะมากกว่าสิ่งอื่นใด	3.50	1.04	3.26	1.03	3.62	1.17	3.22	0.79	3.15	1.01	3.00	1.05	3.44	1.04	1.18	3.33	1.01
8. หน้าที่ในการเป็นเวทีแสดงความคิดเห็นที่หลากหลายของประชาชน	3.50	0.84	2.86	0.91	3.33	1.20	3.27	1.00	2.94	1.07	3.10	0.94	3.34	0.94	1.49	3.23	0.99
9. สร้างค่านิยมที่ถูกต้องในสังคม	2.77	1.22	2.73	0.88	3.00	1.38	2.83	1.20	2.47	1.02	2.84	1.21	2.90	1.15	0.61	2.78	1.17
10. เป็นแหล่งความรู้ต่าง ๆ ทั้งของรัฐ และเอกชน	2.50	1.26	2.53	1.24	2.58	1.17	2.38	1.20	2.32	1.14	2.36	1.12	2.56	1.11	0.21	2.46	1.07
รวม	3.22	0.57	3.03	0.61	3.32	0.74	3.14	0.60	2.95	0.61	3.06	0.59	3.27	0.62	1.34	3.15	0.62

*P < 0.05 1 หมายถึง คู่ที่แตกต่างกัน DF.=6

จากตารางที่ 28 จะเห็นว่า กลุ่มบุคคลที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นว่า หนังสือพิมพ์ทำหน้าที่เสนอข่าวสารในด้านต่างๆ อยู่ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ และเมื่อแยกวิเคราะห์เป็นรายข้อ จะพบว่า แทบทุกกลุ่มมีความคิดเห็นว่าหนังสือพิมพ์ทำหน้าที่ในการวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล และทำหน้าที่ในการเป็นกระจกสะท้อนสังคมอยู่ในระดับมาก มีเพียงบางกลุ่มเท่านั้น ซึ่งได้แก่กลุ่มอายุ 36-40 ปี ที่เห็นว่าหนังสือพิมพ์ทำหน้าที่ดังกล่าวอยู่ในระดับปานกลางและระดับมาก ส่วนในรายการอื่นๆที่ไม่ได้กล่าวถึง พบว่าส่วนใหญ่ทุกกลุ่มมีความเห็นว่าหนังสือพิมพ์ทำหน้าที่อยู่ในระดับปานกลาง

อย่างไรก็ดี ความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลที่มีอายุต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาโดยรวม แต่เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ จะพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในเรื่องการทำหน้าที่ในการเป็นกระจกสะท้อนสังคมของหนังสือพิมพ์ โดยพบว่า กลุ่มบุคคลที่มีอายุระหว่าง 26-30 ปี มีความคิดเห็นว่าหนังสือพิมพ์ทำหน้าที่ดังกล่าวสูงกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลที่มีอายุระหว่าง 36-40 ปี

สรุป ตัวแปรทางด้านอายุ ไม่มีผลให้บุคคลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำหน้าที่เสนอข่าวสารของสื่อหนังสือพิมพ์ในปัจจุบันแตกต่างกัน

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเสนอข่าวของสื่อหนังสือพิมพ์ ในด้านความรับผิดชอบต่อจรรยาบรรณ และการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรมของสื่อหนังสือพิมพ์

ตารางที่ 29 การทดสอบความแตกต่างระหว่างอายุกับความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณและการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรมของสื่อหนังสือพิมพ์

รายการ	ต่ำกว่า 21 ปี		21-25ปี		26-30ปี		31-35ปี		36-40ปี		41-45ปี		46ปีขึ้นไป		F	รวม	
	N=40		N=15		N=24		N=36		N=34		N=19		N=32			N=200	
	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.		Mean	S.D.
1. การคำนึงถึงผลกระทบต่อเยาวชน	3.05	0.84	2.60	0.82	2.66	1.09	2.83	0.87	2.97	1.02	2.58	1.30	3.06	0.80	1.90	2.87	0.96
2. การคำนึงถึงประโยชน์ของประเทศชาติ	3.37	0.84	3.20	0.56	3.37	0.97	3.25	0.84	3.20	0.94	3.26	1.04	3.31	0.93	0.19	3.29	0.88
3. การเป็นปากเสียงให้ผู้ด้อยโอกาสในสังคม	3.20	0.94	2.40	0.91	3.04	1.04	2.58	1.05	2.61	0.98	2.84	0.89	2.90	1.05	2.22	2.83	1.01
4. การคำนึงถึงศักดิ์ศรีของผู้ตกเป็นข่าว	2.32	1.07	2.60	0.92	2.29	1.16	2.08	0.69	2.06	0.95	2.21	1.13	2.53	0.91	1.03	2.23	0.97
5. การให้ความยุติธรรมกับผู้ตกเป็นข่าว	2.40	0.81	2.40	0.73	2.50	1.06	2.33	0.79	2.38	0.95	2.63	1.06	2.62	0.94	0.49	2.45	0.90
6. การเคารพสิทธิส่วนบุคคล	2.37	0.95	2.46	0.83	2.50	1.18	2.36	0.68	2.35	0.88	2.52	0.84	2.59	0.98	0.32	2.44	0.90
7. การใช้ภาษา	2.85	1.02	2.93	0.79	2.62	1.01	2.50 ¹	0.81	2.67	1.06	3.31 ¹	0.94	2.56	0.76	2.08*	2.73	0.95
8. ความน่าเชื่อถือของข่าวสาร	2.92	0.88	3.13	0.64	3.16	1.05	2.86	0.76	2.85	0.82	3.37	1.06	3.03	0.74	1.17	3.01	0.86
9. ความถูกต้องของข่าวสาร	2.97	0.95	2.80	0.77	3.12	1.11	2.97	0.51	2.64	0.98	3.21	1.03	2.87	0.75	1.21	2.93	0.88
10. ความต่อเนื่องของข่าว	3.50	0.72	3.26	0.79	3.29	1.04	3.36	0.72	2.94	1.12	3.63	1.06	3.03	0.86	2.12	3.27	0.92
11. ความครบถ้วนของเนื้อหา	3.47 ¹	0.75	3.13	0.91	3.00	1.06	3.22	0.72	2.71 ¹	0.97	3.36	0.89	2.91	0.78	3.21*	3.11	0.88
12. ความเป็นกลางในการเสนอข่าว	2.80	0.79	2.60	0.63	2.41	1.10	2.47	0.81	2.47	0.86	2.73	0.80	2.75	0.84	1.06	2.61	0.85
รวม	2.93	0.61	2.74	0.48	2.83	0.80	2.73	0.47	2.65	0.67	2.97	0.69	2.85	0.64	0.94	2.81	0.63

*P < 0.05 1 หมายถึง คู่ที่แตกต่างกัน DF.=6

จากตารางที่ 29 จะเห็นว่า กลุ่มบุคคลในช่วงอายุต่างๆ มีความคิดเห็นว่า หนังสือพิมพ์ มีความรับผิดชอบต่อจรรยาบรรณและการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรม ในด้านต่างๆ (โดยรวม) อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ จะพบว่า แทบทุกกลุ่มอายุ มีความเห็นว่า หนังสือพิมพ์มีการคำนึงถึงศักดิ์ศรีของผู้ที่ตกเป็นข่าว การให้ความยุติธรรมกับผู้ตกเป็นข่าว และการเคารพสิทธิส่วนบุคคล อยู่ในระดับไม่คืบหน้า ส่วนในหัวข้ออื่นๆที่ไม่ได้กล่าวถึง โดยเฉลี่ยจะอยู่ในระดับปานกลาง

อย่างไรก็ดี ความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลที่มีอายุแตกต่างกันโดยทั่วไป ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นความคิดเห็นในบางประเด็นต่อไปนี้

- การใช้ภาษา พบว่า กลุ่มบุคคลที่มีอายุระหว่าง 41-45 ปี มีความเห็นว่า หนังสือพิมพ์ มีการคำนึงถึงการใช้ภาษาสูงกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลที่มีอายุระหว่าง 31-35 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

- ความครบถ้วนของเนื้อหา พบว่า กลุ่มบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 21 ปี มีความเห็นว่า หนังสือพิมพ์มีการคำนึงถึงความครบถ้วนของเนื้อหาสูงกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลที่มีอายุระหว่าง 36-40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าบุคคลที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อเรื่องความรับผิดชอบต่อจรรยาบรรณและการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรมของสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันเพียงบางส่วนเท่านั้น อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาในภาพรวม จะพบว่า กลุ่มบุคคลที่มีอายุต่างกัน ไม่มีความคิดเห็นต่อเรื่องความรับผิดชอบต่อจรรยาบรรณและการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรมของสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน หรือกล่าวได้ว่า ตัวแปรทางด้านอายุ ไม่มีผลให้บุคคลมีความคิดเห็นต่อเรื่องความรับผิดชอบต่อจรรยาบรรณ และการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรมของสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

เปรียบเทียบระดับการศึกษา

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเสนอข่าวของสื่อหนังสือพิมพ์ ในด้านการทำหน้าที่เสนอข่าวสารในปัจจุบัน

ตารางที่ 30 การทดสอบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำหน้าที่เสนอข่าวสารของสื่อหนังสือพิมพ์ในปัจจุบัน

รายการ	ประถมปลาย		มัธยมต้น		มัธยมปลาย		อนุปริญา/เทียบเท่า		ปริญาตรี/เทียบเท่า		สูงกว่าปริญาตรี		F	รวม	
	N=4		N=5		N=28		N=14		N=123		N=26			N=200	
	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.		Mean	S.D.
1. วิชาชีพวิจารณ์รัฐบาล	3.75	0.50	4.00	1.00	4.07	0.72	3.85	0.77	4.26	0.81	4.34	0.56	1.40	4.20	0.77
2. หน้าที่ในการเป็นกระบอกสะท้อนสังคม	4.00	1.15	3.80	0.83	3.82	0.67	3.43	1.01	3.69	0.96	3.61	0.89	0.47	3.69	0.92
3. สร้างเสริมความสามัคคีในสังคม	3.25	0.96	2.80	0.44	3.14	1.20	2.78	0.69	2.85	1.07	2.84	0.92	0.49	2.89	1.04
4. เป็นปากเป็นเสียงของประชาชน	3.50	1.00	3.40	0.89	3.50	1.07	3.50	1.28	3.35	1.15	3.38	0.80	0.11	3.39	1.09
5. เป็นปากเป็นเสียงของรัฐบาล	3.30	0.00	2.60	0.55	3.14	0.75	2.71	0.61	2.85	0.97	2.84	0.78	0.73	2.88	0.88
6. เสนอข่าวสารโดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมหรือผู้ที่ตกเป็นข่าวมากกว่าสื่ออื่นใด	3.00	1.41	3.20	1.09	2.71	1.24	2.78	1.19	2.61	1.25	2.46	1.06	0.45	2.64	1.22
7. เสนอข่าวสารโดยคำนึงถึงหน้าที่ในอันที่จะเปิดเผยข้อเท็จจริงต่อสาธารณะมากกว่าสื่ออื่นใด	3.00	1.15	3.20	0.83	3.46	1.03	3.00	0.68	3.39	1.08	3.11	0.86	0.81	3.32	1.02
8. หน้าที่ในการเป็นเวทีแสดงความคิดเห็นที่หลากหลายของประชาชน	3.00	1.41	3.40	0.55	3.36	0.82	2.85	1.02	3.27	1.07	3.15	0.83	0.61	3.23	0.99
9. สร้างค่านิยมที่ถูกต้องในสังคม	2.75	0.50	3.00	1.22	2.78	1.16	3.00	1.24	2.76	1.23	2.65	0.84	0.19	2.77	1.16
10. เป็นแหล่งความรู้ต่าง ๆ ทั้งของรัฐ และเอกชน	3.00	0.81	2.20	0.83	2.53	1.14	2.28	0.82	2.46	1.26	2.38	0.98	0.32	2.45	1.16
รวม	3.22	0.74	3.16	0.30	3.25	0.54	3.02	0.59	3.15	0.67	3.08	0.50	0.34	3.15	0.62

*P < 0.05 DF. = 5

จากตารางที่ 30 จะเห็นว่า บุคคลแต่ละกลุ่มที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นว่า สื่อหนังสือพิมพ์ทำหน้าที่เสนอข่าวสารในด้านต่างๆโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง โดยทุกกลุ่มระดับการศึกษามีความเห็นว่า หนังสือพิมพ์มีการวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลอยู่ในระดับมาก และแทบทุกกลุ่มเห็นว่าหนังสือพิมพ์ทำหน้าที่ในการเป็นกระจกสะท้อนสังคมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นกลุ่มที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/เทียบเท่า ที่มีความเห็นว่าหนังสือพิมพ์ทำหน้าที่ดังกล่าวอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้เป็นที่น่าสังเกตว่า บุคคลแทบทุกกลุ่ม มีความเห็นว่าหนังสือพิมพ์มีบทบาทหน้าที่ในการเป็นแหล่งความรู้ต่างๆทั้งของรัฐและเอกชนอยู่ในระดับน้อย ยกเว้นกลุ่มที่มีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาตอนปลายและกลุ่มที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่เห็นว่าหนังสือพิมพ์ทำหน้าที่ดังกล่าวอยู่ในระดับปานกลาง

อย่างไรก็ดี ความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ทั้งโดยภาพรวม และแยกเป็นรายข้อ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หรือกล่าวสรุปได้ว่า ตัวแปรทางด้านระดับการศึกษา ไม่มีผลให้บุคคลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำหน้าที่เสนอข่าวสารของสื่อหนังสือพิมพ์ในปัจจุบันแตกต่างกัน

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเสนอข่าวของสื่อหนังสือพิมพ์ ในด้านความรับผิดชอบต่อจรรยาบรรณ และการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรม

ตารางที่ 31 การทดสอบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณและการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรมของสื่อหนังสือพิมพ์

รายการ	ประถมปลาย		มัธยมต้น		มัธยมปลาย		อนุปริญญา/ เทียบเท่า		ปริญญาตรี/ เทียบเท่า		สูงกว่าปริญญาตรี		F	รวม	
	N=4		N=5		N=28		N=14		N=123		N=26			N=200	
	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.		Mean	S.D.
1. การคำนึงถึงผลกระทบต่อเยาวชน	2.75	0.96	3.20	0.83	3.32 ¹	0.72	2.78	0.95	2.87	1.01	2.42 ¹	0.81	2.59*	2.87	0.96
2. การคำนึงถึงประโยชน์ของประเทศชาติ	3.25	1.26	3.60	0.54	3.53	0.69	3.50	0.76	3.24	0.95	3.07	0.74	1.07	3.29	0.88
3. การเป็นปากเสียงให้ผุ้ด้อยโอกาสในสังคม	2.50	1.73	2.80	1.30	3.10	0.95	2.71	0.82	2.87	1.02	2.46	0.95	1.26	2.83	1.01
4. การคำนึงถึงศักดิ์ศรีของผู้ดกเป็นข่าว	3.00	1.63	2.80	0.45	2.57	0.96	2.35	0.49	2.12	0.99	2.04	0.96	2.12	2.22	0.97
5. การให้ความยุติธรรมกับผู้ดกเป็นข่าว	2.75	1.71	2.60	0.54	2.43	0.74	3.07 ¹	0.73	2.43	0.93	2.15 ¹	0.83	2.06*	2.45	0.90
6. การเคารพสิทธิส่วนบุคคล	2.25	0.96	2.60	0.55	2.53	0.92	2.93	0.47	2.44	0.95	2.07	0.79	1.80	2.44	0.91
7. การใช้ภาษา	2.75	0.50	3.20	0.83	2.93	0.94	3.28	0.72	2.62	0.99	2.65	0.79	1.82	2.73	0.95
8. ความน่าเชื่อถือของข่าวสาร	2.50	0.57	3.20	0.44	2.89	0.95	3.35	0.84	3.01	0.89	2.92	0.68	0.93	3.01	0.86
9. ความถูกต้องของข่าวสาร	2.50	0.57	2.60	0.89	3.00	0.94	3.07	0.91	2.95	0.89	2.84	0.7	0.49	2.93	0.88
10. ความต่อเนื่องของข่าว	3.25	0.50	2.00 ^{1,2}	0.71	3.35 ²	0.82	3.21	0.97	3.27 ³	0.97	3.50 ¹	0.64	2.36*	3.27	0.92
11. ความครบถ้วนของเนื้อหา	3.00	0.81	2.60	0.89	3.28	1.01	3.14	0.86	3.08	0.88	3.23	0.76	0.67	3.12	0.88
12. ความเป็นกลางในการเสนอข่าว	3.00	1.63	2.60	0.54	2.78	0.87	2.71	0.61	2.61	0.85	2.31	0.79	1.10	2.61	0.85
รวม	2.79	0.99	2.81	0.55	2.98	0.61	3.01	0.48	2.79	0.66	2.64	0.53	1.06	2.81	0.63

*P < 0.05 1,2,3 หมายถึง คู่ที่แตกต่างกัน DF. = 5

จากตารางที่ 31 จะเห็นว่า บุคคลทุกกลุ่มอายุ โดยเฉพาะ มีความคิดเห็นว่าหนังสือพิมพ์มีความรับผิดชอบต่อจรรยาบรรณ และการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรมในด้านต่างๆอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะสังเกตเห็นว่า แต่ละกลุ่มมีความคิดเห็นในเรื่องต่อไปนี้อยู่ในระดับต่ำที่สุด คือ

- กลุ่มประถมศึกษาตอนปลาย มีความเห็นว่า หนังสือพิมพ์มีการเคารพสิทธิส่วนบุคคลในระดับไม่ดีนัก

- กลุ่มมัธยมศึกษาตอนต้น มีความเห็นว่า หนังสือพิมพ์มีการเสนอข่าวอย่างต่อเนื่องในระดับไม่ดีนัก

- กลุ่มมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความเห็นว่า หนังสือพิมพ์มีการให้ความยุติธรรมกับผู้ที่ตกเป็นข่าวอยู่ในระดับไม่ดีนัก

- กลุ่มอนุปริญญา/เทียบเท่า มีความเห็นว่า หนังสือพิมพ์มีการคำนึงถึงศักดิ์ศรีของผู้ที่ตกเป็นข่าวอยู่ในระดับไม่ดีนัก

- กลุ่มปริญญาตรี/เทียบเท่า มีความเห็นว่า หนังสือพิมพ์มีการคำนึงถึงศักดิ์ศรีของผู้ที่ตกเป็นข่าว การให้ความยุติธรรมกับผู้ตกเป็นข่าว และการเคารพสิทธิส่วนบุคคลอยู่ในระดับไม่ดีนัก

- กลุ่มที่มีการศึกษาที่สูงกว่าระดับปริญญาตรี มีความเห็นว่า หนังสือพิมพ์ มีการคำนึงถึงผลกระทบต่อเยาวชน การเป็นปากเสียงให้ผู้ด้อยโอกาสในสังคม และการคำนึงถึงศักดิ์ศรีของผู้ที่ตกเป็นข่าว การให้ความยุติธรรมกับผู้ตกเป็นข่าว การเคารพสิทธิส่วนบุคคล และความเป็นกลางในการเสนอข่าวสารอยู่ในระดับไม่ดีนัก

อย่างไรก็ดี โดยภาพรวมแล้ว ความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลแต่ละกลุ่มเกี่ยวกับระดับจรรยาบรรณ และการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรมของสื่อหนังสือพิมพ์ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นความคิดเห็นในบางประเด็นต่อไปนี้

- การคำนึงถึงผลกระทบต่อเยาวชน พบว่า กลุ่มที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความคิดเห็นว่า หนังสือพิมพ์มีการคำนึงถึงผลกระทบต่อเยาวชน สูงกว่า กลุ่มที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

- ความต่อเนื่องของข่าว พบว่า กลุ่มที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นว่า หนังสือพิมพ์มีการคำนึงถึงความต่อเนื่องของข่าวสูงกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาในระดับ

มัธยมศึกษาตอนต้น และกลุ่มที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความคิดเห็นว่าหนังสือพิมพ์มีการคำนึงถึงความต่อเนื่องของข่าวสูงกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และกลุ่มที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี/เทียบเท่า มีความคิดเห็นว่าหนังสือพิมพ์มีการคำนึงถึงความต่อเนื่องของข่าวสูงกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุป บุคคลที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อจรรยาบรรณและการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรมต่างกันเพียงบางส่วนเท่านั้น แต่เมื่อมองในภาพรวมแล้ว จะพบว่า ตัวแปรทางด้านอายุ ไม่มีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อจรรยาบรรณและการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรม

เปรียบเทียบพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน

*พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อหนังสือพิมพ์

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเสนอข่าวของสื่อหนังสือพิมพ์ ในด้านการทำหน้าที่เสนอข่าวสารในปัจจุบัน

ตารางที่ 32 การทดสอบความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารจากสื่อหนังสือพิมพ์ของบุคคล กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำหน้าที่เสนอข่าวสารของสื่อหนังสือพิมพ์ในปัจจุบัน

รายการ	ไม่เคยเปิดรับ		เปิดรับน้อยวันมาก		เปิดรับบางวัน		เปิดรับเกือบทุกวัน		เปิดรับทุกวัน		F	รวม	
	N=0		N=12		N=17		N=49		N=122			N=200	
	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.		Mean	S.D.
1. วิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล	-	-	3.83	0.93	4.23	0.75	4.26	0.64	4.20	0.80	1.03	4.20	0.77
2. หน้าที่ในการเป็นกระบอกสะท้อนสังคม	-	-	3.83	0.83	3.64	0.78	3.49	0.91	3.77	0.93	1.21	3.69	0.91
3. สร้างเสริมความสามัคคีในสังคม	-	-	3.33	0.78	2.82	1.01	2.83	1.22	2.90	0.99	0.77	2.90	1.05
4. เป็นปากเป็นเสียงของประชาชน	-	-	3.50	0.90	3.23	1.03	3.26	1.15	3.46	1.09	0.52	3.39	1.09
5. เป็นปากเป็นเสียงของรัฐบาล	-	-	2.83	0.94	2.82	0.72	3.08	0.78	2.82	0.93	1.06	2.88	0.88
6. เสนอข่าวสารโดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมหรือผู้ที่ตกเป็นข่าวมากกว่าสิ่งอื่นใด	-	-	2.75	1.35	2.53	1.23	2.53	1.22	2.69	1.20	0.29	2.64	1.21
7. เสนอข่าวสารโดยคำนึงถึงหน้าที่ในอันที่จะเปิดเผยข้อเท็จจริงต่อสาธารณะมากกว่าสิ่งอื่นใด	-	-	2.75	0.96	3.64	0.99	3.30	1.00	3.35	1.02	1.90	3.33	1.02
8. หน้าที่ในการเป็นเวทีแสดงความคิดเห็นที่หลากหลายของประชาชน	-	-	2.91	0.79	3.29	1.10	3.26	0.99	3.24	1.01	0.44	3.23	0.99
9. สร้างค่านิยมที่ถูกต้องในสังคม	-	-	2.66	0.78	3.00	1.54	2.53	1.10	2.87	1.16	1.22	2.78	1.17
10. เป็นแหล่งความรู้ต่าง ๆ ทั้งของรัฐ และเอกชน	-	-	2.25	0.75	2.59	1.42	2.24	1.16	2.55	1.16	0.98	2.46	1.17
รวม	-	-	3.06	0.48	3.18	0.64	3.07	0.66	3.18	0.62	0.45	3.15	0.62

*P < 0.05 DF.=3

จากตารางที่ 32 จะเห็นว่า บุคคลแต่ละกลุ่มที่มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันจะมีความคิดเห็นว่า หนังสือพิมพ์ทำหน้าที่ในการเสนอข่าวสารในปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง โดยทุกกลุ่มเห็นพ้องกันว่า หนังสือพิมพ์มีบทบาทหน้าที่ในการวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล หน้าที่ในการเป็นกระบอกสะท้อนสังคมอยู่ในระดับมาก และเป็นที่น่าสังเกตว่า มีค่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลที่ต่ำที่สุด คือ ความคิดเห็นในเรื่องการทำหน้าที่เป็นแหล่งความรู้ต่างๆทั้งของรัฐและเอกชน ซึ่งกลุ่มบุคคลที่มีการเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์น้อยวันมากและกลุ่มที่เปิดรับเกือบทุกวัน มีความเห็นว่าหนังสือพิมพ์ทำหน้าที่ดังกล่าวอยู่ในระดับน้อย

อย่างไรก็ดี เมื่อพิจารณาทั้งแยกเป็นรายข้อหรือโดยรวมทุกข้อแล้ว พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างพฤติกรรมกรเปิดรับข่าวสารจากสื่อหนังสือพิมพ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำหน้าที่เสนอข่าวสารของสื่อหนังสือพิมพ์ในปัจจุบัน หรือกล่าวได้ว่า ตัวแปรทางด้านพฤติกรรมกรเปิดรับข่าวสารจากสื่อหนังสือพิมพ์ ไม่มีผลให้บุคคลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำหน้าที่เสนอข่าวสารของสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเสนอข่าวของสื่อหนังสือพิมพ์ ในด้านความรับผิดชอบต่อจรรยาบรรณ และการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรม

ตารางที่ 33 การทดสอบความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อหนังสือพิมพ์ของบุคคลกับความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณ และการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคม และวัฒนธรรมของสื่อหนังสือพิมพ์

รายการ	ไม่เคยเปิดรับ		เปิดรับน้อยวันมาก		เปิดรับบางวัน		เปิดรับเกือบทุกวัน		เปิดรับทุกวัน		F	รวม	
	N=0		N=12		N=12		N=49		N=122			Mean	S.D.
	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.			
1. การคำนึงถึงผลกระทบต่อเยาวชน	-	-	3.25	0.86	2.82	1.01	2.67	0.92	2.92	0.97	1.46	2.87	0.96
2. การคำนึงถึงประโยชน์ของประเทศชาติ	-	-	3.25	0.75	3.00	0.79	3.18	1.01	3.38	0.84	1.25	3.29	0.88
3. การเป็นปากเสียงให้ผู้ด้อยโอกาสในสังคม	-	-	3.00	0.74	2.70	0.68	2.87	1.13	2.81	1.03	0.24	2.83	1.01
4. การคำนึงถึงศักดิ์ศรีของผู้ดกเป็นข่าว	-	-	2.33	1.30	2.06	0.74	2.14	1.02	2.28	0.95	0.44	2.23	0.97
5. การให้ความยุติธรรมกับผู้ดกเป็นข่าว	-	-	2.41	0.99	2.53	0.62	2.30	0.94	2.51	0.91	0.62	2.45	0.90
6. การเคารพสิทธิส่วนบุคคล	-	-	2.50	0.67	2.41	0.71	2.47	1.04	2.42	0.89	0.04	2.44	0.90
7. การใช้ภาษา	-	-	2.83	0.83	2.41	0.94	2.77	1.04	2.75	0.92	0.74	2.73	0.94
8. ความน่าเชื่อถือของข่าวสาร	-	-	2.91	0.67	2.88	0.69	3.06	0.94	3.01	0.87	0.22	3.01	0.86
9. ความถูกต้องของข่าวสาร	-	-	2.33 ¹	0.78	2.53 ¹	1.01	3.18 ¹	0.86	2.94	0.84	4.58*	2.93	0.88
10. ความต่อเนื่องของข่าว	-	-	3.25	0.86	2.88	0.99	3.38	0.95	3.28	0.89	1.29	3.27	0.92
11. ความครบถ้วนของเนื้อหา	-	-	3.33	0.88	2.76	0.90	3.18	0.85	3.11	0.89	1.23	3.11	0.88
12. ความเป็นกลางในการเสนอข่าว	-	-	2.58	0.67	2.47	0.72	2.61	0.91	2.63	0.86	0.17	2.61	0.85
รวม	-	-	2.83	0.46	2.62	0.52	2.82	0.72	2.84	0.62	0.58	2.81	0.63

*P < 0.05 1 หมายถึง คู่ที่แตกต่างกัน DF. = 3

จากตารางที่ 33 จะเห็นว่า บุคคลแต่ละกลุ่มที่มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน มีความเห็นโดยรวมว่า หนังสือพิมพ์มีระดับจรรยาบรรณ และการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อ จะเห็นว่า ค่าความคิดเห็นที่ต่ำที่สุดของแต่ละกลุ่มเห็นพ้องกัน คือ ความคิดเห็นในเรื่องของการคำนึงถึงศักดิ์ศรีของผู้ที่ตกเป็นข่าว ที่ทุกกลุ่มเห็นว่า หนังสือพิมพ์ยังมีการคำนึงถึงเรื่องดังกล่าวอยู่ในระดับไม่ดีนัก นอกจากนี้ยังพบค่าความคิดเห็นที่ต่ำที่สุดของแต่ละกลุ่ม ดังนี้

- กลุ่มที่มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์น้อยวันมาก มีความเห็นว่าหนังสือพิมพ์มีการคำนึงถึงเรื่องต่อไปนี้อยู่ในระดับไม่ดีนัก คือ การคำนึงถึงศักดิ์ศรีของผู้ที่ตกเป็นข่าว การให้ความยุติธรรมกับผู้ตกเป็นข่าว และความถูกต้องของข่าว

- กลุ่มที่มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์เป็นบางวัน มีความเห็นว่าหนังสือพิมพ์มีการคำนึงถึงเรื่องต่อไปนี้อยู่ในระดับไม่ดีนัก คือ การคำนึงถึงศักดิ์ศรีของผู้ที่ตกเป็นข่าว การเคารพสิทธิส่วนบุคคล การใช้ภาษา และความเป็นกลางในการเสนอข่าวสาร

- กลุ่มที่มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์เกือบทุกวัน มีความเห็นว่าหนังสือพิมพ์มีการคำนึงถึงเรื่องต่อไปนี้อยู่ในระดับไม่ดีนัก คือ การคำนึงถึงศักดิ์ศรีของผู้ที่ตกเป็นข่าว การให้ความยุติธรรมกับผู้ตกเป็นข่าว และการเคารพสิทธิส่วนบุคคล

- กลุ่มที่มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์ทุกวัน มีความเห็นว่าหนังสือพิมพ์มีการคำนึงถึงเรื่องต่อไปนี้อยู่ในระดับไม่ดีนัก คือ การคำนึงถึงศักดิ์ศรีของผู้ที่ตกเป็นข่าว และการเคารพสิทธิส่วนบุคคล

อย่างไรก็ดี โดยทั่วไปแล้ว พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อหนังสือพิมพ์ กับความคิดเห็นของบุคคลเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อจรรยาบรรณ และการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรมของสื่อหนังสือพิมพ์ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นความคิดเห็นในบางประเด็น ต่อไปนี้

- ความถูกต้องของข่าว พบว่า กลุ่มที่มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์เกือบทุกวัน มีความเห็นว่าหนังสือพิมพ์ มีการคำนึงถึงความถูกต้องของข่าวสูงกว่ากลุ่มที่มีพฤติกรรม

การเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์น้อยวันมากและกลุ่มที่มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์เป็นบางวัน

สรุป บุคคลที่มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อจรรยาบรรณและการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรมของสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันเพียงบางส่วนเท่านั้น อย่างไรก็ตามเมื่อมองในภาพรวมแล้ว พบว่า ตัวแปรทางด้านพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อหนังสือพิมพ์ ไม่มีผลให้บุคคลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อจรรยาบรรณและการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรมของสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทั่วไป

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเสนอข่าวของสื่อหนังสือพิมพ์ ในด้านการทำหน้าที่เสนอข่าวสารในปัจจุบัน

ตารางที่ 34 การทดสอบความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทั่วไป กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำหน้าที่
เสนอข่าวสารของสื่อหนังสือพิมพ์ในปัจจุบัน

รายการ	ไม่เคยเปิดรับ		เปิดรับน้อยวันมาก		เปิดรับบางวัน		เปิดรับเกือบทุกวัน		เปิดรับทุกวัน		F	รวม	
	N=0		N=1		N=70		N=106		N=21			N=200	
	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.		Mean	S.D.
1. วิชาข้าราชการรัฐบาล	-	-	4.00	-	4.20	0.79	4.22	0.73	4.09	0.94	0.18	4.20	0.77
2. หน้าที่ในการเป็นกระบอกสะท้อนสังคม	-	-	4.00	-	3.64	0.90	3.74	0.89	3.57	1.07	0.34	3.69	0.91
3. สร้างเสริมความสามัคคีในสังคม	-	-	2.00	-	2.95	1.05	2.92	1.06	2.71	1.05	0.54	2.91	1.05
4. เป็นปากเป็นเสียงของประชาชน	-	-	4.00	-	3.30	1.14	3.45	1.04	3.38	1.24	0.37	3.39	1.09
5. เป็นปากเป็นเสียงของรัฐบาล	-	-	3.00	-	2.93	0.75	2.79	0.94	3.14	1.01	1.03	2.88	0.89
6. เสนอข่าวสารโดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมหรือผู้ตก เป็นขามมากกว่าสิ่งอื่นใด	-	-	4.00	-	2.78	1.18	2.48	1.22	2.95	1.28	1.82	2.64	1.22
7. เสนอข่าวสารโดยคำนึงถึงหน้าที่ในอันที่จะเปิดเผยข้อ เท็จจริงต่อสาธารณะมากกว่าสิ่งอื่นใด	-	-	3.00	-	3.21 ¹	0.93	3.30	1.09	3.90 ¹	0.83	2.63*	3.33	1.02
8. หน้าที่ในการเป็นเวทีแสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย ของประชาชน	-	-	2.00	-	3.15	0.97	3.26	1.01	3.33	1.06	0.74	3.22	0.99
9. สร้างค่านิยมที่ถูกต้องในสังคม	-	-	2.00	-	2.74	1.16	2.83	1.14	2.82	1.35	0.25	2.79	1.16
10. เป็นแหล่งความรู้ต่าง ๆ ทั้งของรัฐ และเอกชน	-	-	2.00	-	2.38	1.07	2.53	1.22	2.47	1.29	0.26	2.47	1.17
รวม	-	-	3.00	-	3.12	0.59	3.15	0.64	3.24	0.67	0.19	3.15	0.62

*P < 0.05 1 หมายถึง คู่ที่แตกต่างกัน DF.=3

จากตารางที่ 34 จะเห็นว่า บุคคลที่มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทั่วไปต่างกัน ทั้ง 4 กลุ่ม โดยส่วนรวมมีความเห็นว่าหนังสือพิมพ์ทำหน้าที่ในการเสนอข่าวสารในปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง โดยทุกกลุ่มมีความเห็นพ้องกันว่า หนังสือพิมพ์มีการวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล มีหน้าที่ในการเป็นกระจกสะท้อนสังคม อยู่ในระดับมาก

อย่างไรก็ดีเมื่อพิจารณาโดยรวมทุกข้อแล้ว ไม่พบว่ามีความแตกต่างกันระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทั่วไปกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำหน้าที่เสนอข่าวสารของสื่อหนังสือพิมพ์ในปัจจุบัน แต่เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในเรื่องของความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำหน้าที่เสนอข่าวสารโดยคำนึงถึงหน้าที่ในอันที่จะเปิดเผยข้อเท็จจริงต่อสาธารณะมากกว่าสิ่งอื่นใด โดยกลุ่มที่มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทั่วไปทุกวัน มีความเห็นว่า หนังสือพิมพ์มีหน้าที่ดังกล่าวสูงกว่ากลุ่มที่มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทั่วไปบางวัน

สรุป ตัวแปรทางด้านพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทั่วไป ไม่มีผลให้บุคคลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำหน้าที่เสนอข่าวสารของสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเสนอข่าวของสื่อหนังสือพิมพ์ ในด้านความรับผิดชอบต่อจรรยาบรรณ และการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรมของสื่อหนังสือพิมพ์

ตารางที่ 35 การทดสอบความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทั่วไป กับความคิดเห็นของบุคคลเกี่ยวกับจรรยาบรรณ และการคำนึงถึงผลกระทบต่องสังคม และวัฒนธรรมของสื่อหนังสือพิมพ์

รายการ	ไม่เคยเปิดรับ		เปิดรับน้อยวันมาก		เปิดรับบางวัน		เปิดรับเกือบทุกวัน		เปิดรับทุกวัน		F	รวม	
	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.		Mean	S.D.
1. การคำนึงถึงผลกระทบต่อเยาวชน	-	-	3.00	-	2.97	0.93	2.78	0.96	2.90	1.04	0.55	2.86	0.96
2. การคำนึงถึงประโยชน์ของประเทศชาติ	-	-	4.00	-	3.24	0.84	3.33	0.89	3.19	1.03	0.43	3.29	0.88
3. การเป็นปากเสียงให้ผู้ด้อยโอกาสในสังคม	-	-	2.00	-	2.86	0.93	2.79	1.06	2.95	1.02	0.38	2.83	1.01
4. การคำนึงถึงศักดิ์ศรีของผู้ตกเป็นข่าว	-	-	1.00	-	2.43	0.95	2.08	0.94	2.33	1.11	2.38	2.23	0.98
5. การให้ความยุติธรรมกับผู้ตกเป็นข่าว	-	-	1.00	-	2.44	0.79	2.47	0.97	2.47	0.93	0.88	2.45	0.90
6. การเคารพสิทธิส่วนบุคคล	-	-	2.00	-	2.58	0.86	2.33	0.88	2.47	1.12	1.22	2.43	0.90
7. การใช้ภาษา	-	-	3.00	-	2.68	0.91	2.73	0.98	2.90	0.89	0.31	2.73	0.94
8. ความน่าเชื่อถือของข่าวสาร	-	-	2.00	-	2.93	0.75	3.04	0.92	3.04	0.92	0.73	3.00	0.86
9. ความถูกต้องของข่าวสาร	-	-	2.00	-	2.74	0.96	2.99	0.83	3.24	0.77	2.48	2.92	0.88
10. ความต่อเนื่องของข่าว	-	-	3.00 ¹	-	3.03	0.96	3.42 ¹	0.84	3.28	1.01	2.73*	3.27	0.91
11. ความครบถ้วนของเนื้อหา	-	-	3.00	-	2.97	0.93	3.15	0.86	3.43	0.81	1.56	3.11	0.88
12. ความเป็นกลางในการเสนอข่าว	-	-	3.00	-	2.61	0.80	2.60	0.89	2.62	0.86	0.07	2.61	0.85
รวม	-	-	2.41	-	2.79	0.62	2.81	0.65	2.90	0.57	0.30	2.81	0.63

*P < 0.05 1 หมายถึง คู่ที่แตกต่างกัน DF. = 3

จากตารางที่ 35 เมื่อพิจารณาในภาพรวม จะเห็นว่า กลุ่มบุคคลแทบทุกกลุ่ม มีความเห็นว่า หนังสือพิมพ์มีระดับจรรยาบรรณ และการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรม อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นกลุ่มที่มีพฤติกรรมกรเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทั่วไปน้อยวัน มาก ที่มีความคิดเห็นว่าหนังสือพิมพ์มีระดับจรรยาบรรณ และการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคม และวัฒนธรรมอยู่ในระดับไม่คั่นัก ทั้งนี้เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ จะพบว่า ค่าความคิดเห็นที่ต่ำที่สุดที่ทุกกลุ่มมีความคิดเห็นพ้องกัน ได้แก่ ความคิดเห็นในเรื่อง การคำนึงถึงศักดิ์ศรีของผู้ที่ ตกเป็นข่าว การให้ความยุติธรรมกับผู้ตกเป็นข่าว ที่ทุกกลุ่มเห็นว่าหนังสือพิมพ์ยังมีการคำนึง ถึงเรื่องดังกล่าวอยู่ในระดับไม่คั่นัก

อย่างไรก็ดี โดยทั่วไปแล้ว ความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลต่างๆเกี่ยวกับระดับ จรรยาบรรณ และการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรมของสื่อหนังสือพิมพ์ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อ จะพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในเรื่องของความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความต่อเนื่องของข่าว โดยกลุ่มที่มีพฤติกรรมกรเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทั่วไปเกือบ ทุกวัน จะมีความเห็นว่า หนังสือพิมพ์มีการคำนึงถึงความต่อเนื่องของข่าวสูงกว่ากลุ่มที่มี พฤติกรรมกรเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทั่วไปน้อยวันมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

สรุป ตัวแปรทางด้านพฤติกรรมกรเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทั่วไป ไม่มีผลให้ บุคคลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณ และการคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคมและ วัฒนธรรมแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 4 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดเชิงอำนาจของบุคคลกับ แนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์

ตารางที่ 36 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดเชิงอำนาจของบุคคลกับแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์

รายการ	แนวคิดเชิงอำนาจต่ำ		แนวคิดเชิงอำนาจค่อนข้างต่ำ		แนวคิดเชิงอำนาจปานกลาง		แนวคิดเชิงอำนาจค่อนข้างสูง		แนวคิดเชิงอำนาจสูง		F	รวม		r
	N=0		N=37		N=145		N=18		N=0			N=200		
	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.		Mean	S.D.	
1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ กฎหมายปร.42 ในอดีต	-	-	1.72 ^{1,3}	1.12	2.35 ^{2,3}	1.11	3.22 ^{1,2}	1.06	-	-	11.20*	2.31	1.16	0.31**
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้พระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ. 2484 เพื่อควบคุมหนังสือพิมพ์ ในปัจจุบัน	-	-	2.21 ^{1,3}	1.06	2.96 ^{2,3}	1.07	3.83 ^{1,2}	0.85	-	-	15.20*	20.29	1.12	0.36**
3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้กฎหมายอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากกฎหมายอื่นทั่วไป เช่น กฎหมายแพ่งพาณิชย์ กฎหมายอาญา ฯลฯ มาใช้ควบคุมหนังสือพิมพ์	-	-	2.43 ^{1,2}	0.99	2.95 ²	1.10	3.28 ¹	0.75	-	-	4.93*	2.88	1.07	0.21*
4. ความคิดเห็นที่จะให้มีการใช้มาตรการควบคุมหนังสือพิมพ์ให้มากขึ้นเนื่องจากเห็นว่าปัจจุบันหนังสือพิมพ์มีเสรีภาพมากเกินไป	-	-	2.59 ^{1,2}	1.21	3.32 ²	1.13	3.67 ¹	1.33	-	-	7.25*	3.22	1.19	0.25**
5. หากมีการตั้งสภาการหนังสือพิมพ์รัฐควรเข้ามามีบทบาทในการถ่วงดุลอำนาจของนักหนังสือพิมพ์ในสภาฯ ที่จะจัดตั้งขึ้น	-	-	2.70 ^{1,3}	1.19	3.35 ^{2,3}	1.02	4.05 ^{1,2}	0.72	-	-	11.09*	3.29	1.08	0.31**
รวม	-	-	2.52 ^{1,2}	0.49	2.97 ^{2,3}	0.58	3.42 ^{1,2}	0.40	-	-	17.75*	2.93	0.52	0.39**

*P < 0.05 1,2,3 หมายถึง คู่แตกต่างกัน DF.=2 หมายเหตุ (ค่า r) *P < 0.01 **P < 0.001

จากตารางที่ 36 จะเห็นว่า แนวคิดเชิงอำนาจของบุคคลกับแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ ทั้งในแต่ละรายการและโดยรวมทุกรายการ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หรือสรุปได้ว่า แนวคิดเชิงอำนาจของบุคคลมีความสัมพันธ์กับแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์

โดยเมื่อพิจารณาโดยรวมทุกรายการแล้ว จะพบว่า กลุ่มที่มีแนวคิดเชิงอำนาจค่อนข้างสูง จะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นในเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ สูงกว่ากลุ่มที่มีแนวคิดเชิงอำนาจค่อนข้างต่ำ และกลุ่มที่มีแนวคิดเชิงอำนาจในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงว่ากลุ่มที่มีแนวคิดเชิงอำนาจค่อนข้างสูง มีแนวโน้มที่จะมีแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ไปในทางอำนาจนิยมค่อนข้างสูงด้วยเช่นกัน และกลุ่มที่มีแนวคิดเชิงอำนาจค่อนข้างต่ำ ก็มีแนวโน้มที่จะมีแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ในลักษณะของการใช้อำนาจนิยมค่อนข้างต่ำเช่นเดียวกัน

ทั้งนี้ เมื่อแยกวิเคราะห์เป็นรายข้อ จะยังเห็นถึงความชัดเจนระหว่างความแตกต่างของผู้ที่มีแนวคิดเชิงอำนาจในระดับต่างๆกัน ซึ่งมีผลทำให้มีแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ต่างกันด้วย กล่าวคือ เราจะสังเกตเห็นว่า ในทุกประเด็นที่ทำการทดสอบนั้น ค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นต่อเรื่องมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มบุคคลที่มีแนวคิดเชิงอำนาจในระดับต่างๆ จะมีลักษณะที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันทุกประเด็น คือ ยิ่งบุคคลมีแนวคิดเชิงอำนาจสูง ก็จะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์สูงตามไปด้วย ซึ่งแสดงว่า ยิ่งบุคคลมีแนวคิดเชิงอำนาจสูงเพียงใด ก็ยังมีความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ที่โน้มเอียงไปในทางอำนาจนิยมสูงขึ้นเพียงนั้น ทั้งนี้ ประเด็นที่ทำให้เห็นถึงความแตกต่างได้อย่างชัดเจน เช่น

- ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้พระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ.2484 เพื่อควบคุมหนังสือพิมพ์ในปัจจุบัน พบว่า กลุ่มที่มีแนวคิดเชิงอำนาจค่อนข้างสูง จะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นต่อเรื่องการใช้มาตรการดังกล่าวอยู่ในระดับ 3.83 ซึ่งแสดงว่ามีแนวคิดเชิงอำนาจต่อเรื่องมาตรการดังกล่าวค่อนข้างสูงด้วย ในขณะที่ผู้ที่มีแนวคิดเชิงอำนาจค่อนข้างต่ำ ก็จะมีแนวคิดเชิงอำนาจต่อเรื่องการใช้มาตรการดังกล่าวค่อนข้างต่ำด้วย โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นต่อเรื่องดังกล่าวอยู่ในระดับ 2.21

- ความคิดเห็นที่จะให้มีการใช้มาตรการควบคุมหนังสือพิมพ์ให้มากขึ้น เนื่องจากเห็นว่าปัจจุบันหนังสือพิมพ์มีเสรีภาพมากเกินไป พบว่า กลุ่มที่มีแนวคิดเชิงอำนาจค่อนข้างสูง จะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นต่อเรื่องการใช้มาตรการดังกล่าวอยู่ในระดับ 3.67 ซึ่งแสดงว่ามีแนวคิดเชิงอำนาจต่อเรื่องมาตรการดังกล่าวค่อนข้างสูงด้วย ในขณะที่ผู้ที่มีแนวคิดเชิงอำนาจค่อนข้างต่ำ ก็จะมีแนวคิดเชิงอำนาจต่อเรื่องการใช้มาตรการดังกล่าวอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นต่อเรื่องดังกล่าวอยู่ในระดับ 2.59

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า แนวคิดเชิงอำนาจของบุคคลมีความสัมพันธ์กับแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ โดยเป็นไปตามสมมติฐานที่ว่าบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม มีแนวโน้มที่จะมีแนวคิดเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังสื่อหนังสือพิมพ์ไปในอำนาจนิยมด้วย

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้ Pearson "s Correlation (r) ทดสอบเพื่อยืนยันความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้ง 2 ตัวดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งก็ปรากฏผลตามผลที่ได้จากการทดสอบครั้งแรก

สมมติฐานที่ 5 การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดเชิงอำนาจของบุคคลกับความความคิดเห็นเกี่ยวกับการเสนอข่าวของสื่อหนังสือพิมพ์

1. ความความคิดเห็นเกี่ยวกับเสนอข่าวของสื่อหนังสือพิมพ์ ในด้านการทำหน้าที่เสนอข่าวสารในปัจจุบัน

ตารางที่ 37 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดเชิงอำนาจของบุคคล กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำหน้าที่
เสนอข่าวสารของสื่อหนังสือพิมพ์ในปัจจุบัน

รายการ	แนวคิดเชิงอำนาจต่ำ		แนวคิดเชิงอำนาจค่อนข้างต่ำ		แนวคิดเชิงอำนาจปานกลาง		แนวคิดเชิงอำนาจค่อนข้างสูง		แนวคิดเชิงอำนาจสูง		F	รวม		r
	N=0		N=17		N=145		N=18		N=0			N=200		
	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.		Mean	S.D.	
1. วิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล	-	-	4.29	0.70	4.15	0.80	4.39	0.61	-	-	1.12	4.20	0.77	- 0.03
2. หน้าที่ในการเป็นกระบอกสะท้อนสังคม	-	-	3.92	1.01	3.66	0.89	3.50	0.86	-	-	1.62	3.69	0.91	- 0.12
3. สร้างเสริมความสามัคคีในสังคม	-	-	2.81	0.87	2.92	1.09	2.94	1.05	-	-	0.18	2.90	1.05	0.06
4. เป็นปากเป็นเสียงของประชาชน	-	-	3.46	1.07	3.41	1.08	3.11	1.23	-	-	0.69	3.39	1.09	- 0.07
5. เป็นปากเป็นเสียงของรัฐบาล	-	-	2.81	0.91	2.86	0.88	3.22	0.81	-	-	1.48	2.88	0.88	0.09
6. เสนอข่าวสารโดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมหรือผู้ที่ตกเป็นข่าวมากกว่าสิ่งอื่นใด	-	-	2.48	1.07	2.65	1.23	2.89	1.37	-	-	0.68	2.64	1.21	0.06
7. เสนอข่าวสารโดยคำนึงถึงหน้าที่ในอันที่จะเปิดเผยข้อเท็จจริงต่อสาธารณะมากกว่าสิ่งอื่นใด	-	-	3.43	1.09	3.31	1.02	3.22	0.88	-	-	0.29	3.33	1.02	- 0.01
8. หน้าที่ในการเป็นเวทีแสดงความคิดเห็นที่หลากหลายของประชาชน	-	-	3.27	0.99	3.21	1.00	3.33	1.03	-	-	0.14	3.23	0.99	0.04
9. สร้างค่านิยมที่ถูกต้องในสังคม	-	-	2.94	1.18	3.18	1.17	3.66	1.08	-	-	2.31	3.19	1.17	0.13
10. เป็นแหล่งความรู้ต่างๆ ทั้งของรัฐ และเอกชน	-	-	3.40	1.01	3.54	1.21	3.83	1.09	-	-	0.81	3.54	1.17	0.09
รวม	-	-	3.28	0.35	3.29	0.39	3.41	0.42	-	-	0.76	3.30	0.39	0.08

*P < 0.05 DF.=2

จากตารางที่ 37 จะสังเกตเห็นว่า โดยส่วนใหญ่แล้วกลุ่มที่มีแนวคิดเชิงอำนาจแตกต่างกัน ทุกกลุ่มจะมีความเห็นพ้องกันว่า หนังสือพิมพ์ทำหน้าที่ในการเสนอข่าวสารในด้านต่างๆ อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น การทำหน้าที่ในการวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลและหน้าที่ในการเป็นกระบอกสะท้อนสังคม ซึ่งทุกกลุ่มเห็นว่า หนังสือพิมพ์ทำหน้าที่ดังกล่าวอยู่ในระดับมาก

อย่างไรก็ดี เมื่อพิจารณาถึงแนวคิดเชิงอำนาจของบุคคลกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำหน้าที่เสนอข่าวสารของสื่อหนังสือพิมพ์ ทั้งในรายชื่อและโดยรวมทุกรายการ ไม่พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า แนวคิดเชิงอำนาจของบุคคลกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำหน้าที่เสนอข่าวของสื่อหนังสือพิมพ์ไม่มีความสัมพันธ์กัน

**2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเสนอข่าวของสื่อหนังสือพิมพ์ ในด้านความรับผิดชอบต่อ
จรรยาบรรณและการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรม**

ตารางที่ 38 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดเชิงอำนาจ กับความคิดเห็นของบุคคลเกี่ยวกับจรรยาบรรณ และการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคม และวัฒนธรรมของสื่อหนังสือพิมพ์

รายการ	แนวคิดเชิงอำนาจต่ำ		แนวคิดเชิงอำนาจค่อนข้างต่ำ		แนวคิดเชิงอำนาจปานกลาง		แนวคิดเชิงอำนาจค่อนข้างสูง		แนวคิดเชิงอำนาจสูง		F	รวม		r
	N=0		N=37		N=145		N=18		N=0			N=200		
	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.		Mean	S.D.	
1. การคำนึงถึงผลกระทบต่อเยาวชน	-	-	2.92	1.06	2.85	0.94	3.00	0.97	-	-	0.24	2.87	0.96	0.04
2. การคำนึงถึงประโยชน์ของประเทศชาติ	-	-	3.62 ¹	0.89	3.21 ¹	0.86	3.22	0.94	-	-	3.27*	3.28	0.88	- 0.11
3. การเป็นปากเสียงให้ผู้ด้อยโอกาสในสังคม	-	-	3.00	1.10	2.78	0.96	2.83	1.20	-	-	0.65	2.82	1.01	- 0.03
4. การคำนึงถึงศักดิ์ศรีของผู้ตกเป็นข่าว	-	-	2.46	1.07	2.14	0.89	2.50	1.29	-	-	2.39	2.22	0.97	0.02
5. การให้ความยุติธรรมกับผู้ตกเป็นข่าว	-	-	2.84 ¹	0.83	2.36 ¹	0.90	2.39	0.85	-	-	4.23*	2.45	0.90	0.08
6. การเคารพสิทธิส่วนบุคคล	-	-	2.59	1.01	2.39	0.87	2.50	0.98	-	-	0.77	2.43	0.91	- 0.09
7. การใช้ภาษา	-	-	2.70	0.84	2.75	0.99	2.66	0.77	-	-	0.09	2.73	0.95	- 0.13
8. ความน่าเชื่อถือของข่าวสาร	-	-	3.29 ¹	0.70	2.92 ¹	0.89	3.11	0.76	-	-	3.09*	3.01	0.86	0.01
9. ความถูกต้องของข่าวสาร	-	-	3.13 ¹	0.82	2.93	0.87	2.49 ¹	0.98	-	-	3.20*	2.93	0.88	- 0.13
10. ความต่อเนื่องของข่าว	-	-	3.27	0.93	3.29	0.89	3.11	1.08	-	-	0.32	3.27	0.92	- 0.11
11. ความครบถ้วนของเนื้อหา	-	-	3.21	0.85	3.11	0.86	2.94	1.16	-	-	0.57	3.11	0.88	- 0.12
12. ความเป็นกลางในการเสนอข่าว	-	-	2.78	0.92	2.56	0.81	2.66	0.97	-	-	1.08	2.60	0.84	- 0.04
รวม	-	-	2.98	0.64	2.77	0.62	2.79	0.70	-	-	1.67	2.81	0.63	- 0.07

*P < 0.05 1 หมายถึง คู่ที่แตกต่างกัน DF. = 2

จากตารางที่ 38 จะพบว่า กลุ่มบุคคลที่มีแนวคิดเชิงอำนาจแตกต่างกัน ทุกกลุ่มจะมีความคิดเห็นพ้องกันว่า หนังสือพิมพ์มีความรับผิดชอบต่อจรรยาบรรณและผลกระทบต่อสังคม และวัฒนธรรมในด้านต่างๆอยู่ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นความคิดเห็นในเรื่องการคำนึงถึงศักดิ์ศรีของผู้ที่ตกเป็นข่าว ที่ทุกกลุ่มเห็นว่า หนังสือพิมพ์ทำหน้าที่ดังกล่าวอยู่ในระดับไม่ดีนัก

นอกจากนี้ เป็นที่น่าสังเกตว่า ในความคิดเห็นต่อเรื่องการให้ความยุติธรรมกับผู้ตกเป็นข่าวนั้น กลุ่มผู้มีแนวคิดเชิงอำนาจอยู่ในระดับปานกลางและระดับค่อนข้างสูง เห็นว่าหนังสือพิมพ์ทำหน้าที่ดังกล่าวอยู่ในระดับไม่ดีนัก ในขณะที่กลุ่มผู้มีแนวคิดเชิงอำนาจค่อนข้างต่ำ เห็นว่าหนังสือพิมพ์ทำหน้าที่ดังกล่าวอยู่ในระดับปานกลาง และในเรื่องของการเคารพสิทธิส่วนบุคคลนั้น กลุ่มผู้มีแนวคิดเชิงอำนาจอยู่ในระดับปานกลาง เห็นว่าหนังสือพิมพ์ทำหน้าที่ดังกล่าวอยู่ในระดับไม่ดีนัก ในขณะที่กลุ่มผู้ที่มีแนวคิดเชิงอำนาจอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำและในระดับค่อนข้างสูง เห็นว่าหนังสือพิมพ์ทำหน้าที่ดังกล่าวอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาโดยรวมทุกรายการแล้ว จะเห็นว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างแนวคิดเชิงอำนาจของบุคคลกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำหน้าที่เสนอข่าวของสื่อหนังสือพิมพ์ในด้านความรับผิดชอบต่อจรรยาบรรณและการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรม

แต่เมื่อพิจารณาโดยแยกเป็นรายข้อแล้ว จะพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างแนวคิดเชิงอำนาจของบุคคลกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำหน้าที่เสนอข่าวสารของสื่อหนังสือพิมพ์ ในด้านความรับผิดชอบต่อจรรยาบรรณและการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรมในประเด็นต่อไปนี้

- การคำนึงถึงประโยชน์ของประเทศชาติ พบว่า กลุ่มผู้มีแนวคิดเชิงอำนาจค่อนข้างต่ำมีความคิดเห็นว่าสื่อหนังสือพิมพ์มีการคำนึงถึงประโยชน์ของประเทศชาติ ในระดับสูงกว่ากลุ่มผู้มีแนวคิดเชิงอำนาจในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

- การให้ความยุติธรรมกับผู้ตกเป็นข่าว พบว่า กลุ่มผู้มีแนวคิดเชิงอำนาจค่อนข้างต่ำมีความคิดเห็นว่าสื่อหนังสือพิมพ์มีการให้ความยุติธรรมกับผู้ตกเป็นข่าว ในระดับสูงกว่ากลุ่มผู้มีแนวคิดเชิงอำนาจในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

- ความน่าเชื่อถือของข่าวสาร พบว่า กลุ่มผู้มีแนวคิดเชิงอำนาจค่อนข้างต่ำ มีความคิดเห็นว่าสื่อหนังสือพิมพ์มีความน่าเชื่อถือของข่าวสาร ในระดับสูงกว่ากลุ่มผู้มีแนวคิดเชิงอำนาจในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

- ความถูกต้องของข่าวสาร พบว่า กลุ่มผู้มีแนวคิดเชิงอำนาจค่อนข้างต่ำ มีความคิดเห็นว่าสื่อหนังสือพิมพ์มีความถูกต้องของข่าวสาร ในระดับสูงกว่ากลุ่มผู้มีแนวคิดเชิงอำนาจในระดับค่อนข้างสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุป บุคคลที่มีแนวคิดเชิงอำนาจต่างกัน จะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อจรรยาบรรณและการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรมของสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันเพียงบางส่วน แต่เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในภาพรวมแล้ว พบว่า แนวคิดเชิงอำนาจของบุคคล ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อจรรยาบรรณและการคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรมของสื่อหนังสือพิมพ์